

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SARAH BLUE

JOLLY CUPID

A CHRISTMAS NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

JOLLY CUPID

SARAH BLUE

Copyright© 2024 by Sarah Blue

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak: [@maldodesigns](#)

Düzenleme: [Bookends Editing](#)

CONTENTS

[Çalma Listesi](#)

[Önsözü](#)

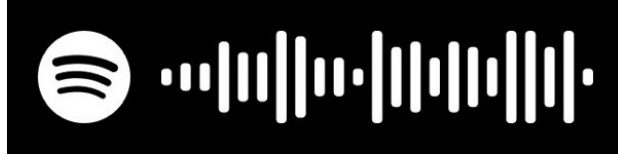
1. Şeker _
2. [Mortem](#)
3. [Krampus](#)
4. Şeker _
5. [Mortem](#)
6. [Krampus](#)
7. Şeker _
8. [Mortem](#)
9. [Krampus](#)
10. Şeker _
11. Şeker _
12. [Mortem](#)
13. [Krampus](#)
14. Şeker _
15. [Mortem](#)
16. Şeker _
17. [Mortem](#)
18. [Krampus - Sonsöz](#)

[Ayrıca Sarah Blue](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

PLAYLIST

Krampus Karol Of The Bells - Douglas Pipes, Bear Olinda Lisesi
Şarkıcıları
O Come Emmanuel - Area I
Want Candy - Aaron Carter
Taste - Sabrina Carpenter
Beggin' - Måneskin
Ökseotu - Justin Bieber Seni
Çılgınca Seviyorum - CAKE

FOREWORD

Merhaba, Jolly Cupid'e hoş geldiniz.
Bu kitap Peçedeki Aşk serisinin dördüncü kitabıdır. Bu kitabı okumak için okumuş olmanıza gerek yok, ancak aşağıdakiler için tavsiye edilir tüm karakterlerden cameolar olduğu için en iyi okuma deneyimi.

Peçedeki Aşk Serisi

Petty Cupid - MF (Aşk ve Ölüm) Eski erkek arkadaş intikamı
Lucky FF Cupid - Daddy Cupid - MMF (Gloom & Ladybird & Cupid) Aşık aptallar(Mors & Juliet) Çöpçatanlık/cinsel uyanış
Jolly Cupid - MMF (Candy & Mortem & Krampus) Grovel

Bu kitaptaki içeriklerin isterseniz lütfen [web sitemi ziyaret edin](#).tam listesini

*Ŗüpheli bir Ŗekilde popo tıacı gibi görünen tüm Noel ağacı dekorları için.
Bu senin için.*

I tam altı sefil lanet ay olmuştu. Sikişme hariç. Muhtemelen tüm Cupidale'deki tek bekar aşk tanrısıydım.

Altı ay, perdenin bir değil iki varlığı tarafından neden reddedildiğinizi merak etmek için çok uzun bir süre. Daha da kötüsü... Hayatıma devam edemiyorum.

O gece büyülüydü, istediğim her şey vardı. Ama sabah olduğunda yalnızdım, iki erkek talipten de haber alamadan terk edilmiştim.

Hayat kasvetli görünüyordu.

"Oh, Candy, yine mi?" diyor Gloom. Azrail Gloom, acınası aşk hayatımın durumu değil.

"Bırakın. Bırakın ben düzenleyeyim." Gloom bana acıyan gözlerle bakıyor.

"Bunu tüm sevgimle söylüyorum Candy. Sanırım dibe vurdun."

Nefes nefese kaldım, bir çorba tenekesini ona fırlatacaktım gibi tuttum, ama asla yapmazdım. Gloom bir şekilde kalbime girmeyi başardı - tabii ki tonik bir şekilde. Aramızda hiçbir çekim olmayan en iyi arkadaşım olmasının yanı sıra, Uğur Böceği'nin kötü tarafına geçecek kadar aptal değilim. Ve onun adamlarından biriyle uğraşmak, uzun boylu, çarpıcı aşk tanrısının bok listesine girmenin kesin bir yoluydu.

"Seni neşelendirebilecek bir dedikodum var," diyor göz kırparak. Gloom çorba tenekesini alır ve rafa koyar.

"Dedikodu mu? Ne tür bir dedikodu?"

"Geçici Baş Aşk Tanrısı'nın benim en iyi arkadaşlarımdan biri olduğunu biliyorsun."

"Evet." Gözlerimi devirmemeye çalışıyorum.

Raflara yaslandığı yerden, "Noel Balosu için davetli listesi var," diyor. "Korkunç bir lordun ya da ateşli bir canavarın katılıp katılmayacağını bilmek isteyebileceğini düşündüm."

"Cevap verdiler mi? Mortem ve Krampus baloya mı geliyor?"

"Geldiler ve ikisinin de artı biri yok."

Boğazımı temizliyorum ve ellerimi yan taraflarına sürüyorum. "Umursamam gerekmiyor... değil mi?" diye soruyorum ve o hiç eğlenmemiş görünüyor.

Bu kilerde çok fazla acınası an yaşadık.

"Onları sevdin. Aylardır onları düşünmeyi bırakmadın. Belki de bir yanlış anlaşılmaydı? Şimdi ikisiyle de konuşabilir ve neler olduğunu anlayabilirsin. Mutlu olmayı hak ediyorsun, Candy."

Gloom'a bakarken gözlerim doluyor. "Ya... ya bu bir yanlış anlaşılma değilse ve sadece benden hoşlanmıyorlarsa?"

Nazik Azrail yüzümü tutuyor ve gülümsüyor.

"O zaman onlar tanıdığım en aptal orospu çocukları. Şimdi kilerden çıkalım ve sana bu iki salağın ağzının suyunu akıtacak bir elbise bulalım."

Başımı sallıyorum, dökülmemiş gözyaşlarımı geri itiyorum.

Gloom kapıyı açtığı anda, Cupiō ve Uğur Böceği küçük depoya adeta yuvarlanırlar ve gözetleme yaparken suçüstü yakalanırlar.

Uğur Böceği daha hızlı iyileşir ve Cupiō'nun yanakları pembenin daha koyu bir tonuna döner.

Bakışlarını araştırıyorum ve Uğur Böceği ellerini havaya kaldırıyor. "Ne, ben hâlâ aşk tanrısıyım. Tanrım, şu iğrenç önlüğü değiştir Candy. Alışverişe gidiyoruz."

Ladybird beni Cupidale'deki en iyi butiğe sürüklerken Gloom bana cesaret verici bir baş selamı veriyor.

Ladybird etrafındaki her şeye hükmediyor ve alışveriş görevlileri Ladybird'ü bir sandalyeye oturtmak ve ona köpüklü bir içecek vermekle başlayarak bu deneyimi mükemmelleştirmek için ellerinden geleni yapıyorlarmış gibi hissettiriyor.

Uğur Böceği dilini şaklatırken dükkânı işleten kadınlar denemem için benim bedenimde elbiseler topluyor.

"Biliyor musun, o gece neler olduğunu hiçbirimize anlatmadın."

"Ah. Şey. Yani, Duvaktaki Aşk Mikseri harikaydı," diyorum ve sessizce dükkânı işleten cupid'lerin elbise denemem konusunda ısrar ederek beni bu konuşmadan kurtarmaları için dua ediyorum.

"bir şey yok." "Bunu biliyorum. Bu sadece... Bu aptalca."

"Eminim öyle değildir," diyor Uğur Böceği, sesi yumuşayarak. Tatlı Uğur Böceği'yle başa çıkamıyorum. Bütün sırlarımı ona anlatmak istememe neden oluyor.

Ama utanıyorum.

"Bana ne olduğunu anlat. Yardım etmek istiyorum." diyor ve . Güzel.

"Seks değildi ve herkesin seks olduğunu düşündüğünü hissediyorum. Bu yüzden kimseyi düzeltmedim. Tanrı aşkına, ben bir aşk ! İş sevişmeye gelince neredeyse vahşileşiyoruz. Mortem sonuna kadar gitme konusunda gergin olduğumu fark etti, Krampus da öyle. Bu yüzden sadece öpüştük, hafifçe dokunduk."

Uğur Böceği'nin kaşları çatıldı ve başını eğdi. Gülmüyor ya da bana aptal demiyor, sadece dilini şaklatıyor.

"Üçünüz birlikte öpüşüyor muydunuz?"

"Şey, hayır. Önce Mortem'i sonra da Krampus'u öptüm."

"Birbirlerini öptüler mi?" diye soruyor ve ben başımı eğiyorum. Düşün, Candy, düşün.

Pembe köpüklü içkilerle kafam o kadar güzeldi ve tekrar öpülmenin heyecanına kapılmıştım ki her şey bulanık gibi geliyordu. Nefesim kesildi ve ellerimi göğsüme bastırdım.

"Sanırım... Aman Tanrım, Uğur Böceği. Sanırım öpüşmeye çalışmış olabilirler ve o an ikisi de geri çekilmiş gibi göründüler?"

Uğur Böceği'nin dudağı hafifçe seğiriyor.

"Bir dahaki sefere bunu bu kadar uzun süre içinde tutma. Seni aylar önce kilerimizden çıkarabilirdim," diyor kadınlar bana ilk elbiseyi getirirken. "Git elbiseyi dene Candy."

Ona başımı sallıyorum, heyecan ve endişe midemde dönüp duruyor. Gerçekten yanlış bir şey yapmadım mı? Ama eğer durum buysa, çok saçma ve aptalca bir şey yüzünden beni görmezden geldikleri anlamına gelir. Son altı ayımı yeterince iyi olmadığımı, bende bir sorun olduğunu düşünerek geçirdim.

Neden? Bir öpücükten biraz korktukları için mi?

Öfkeyle elbisemi giydim, göğüslerimi içine sokmadan ve arkasını fermuarlamadan önce çok güzel, şehvetli kıcımın üzerinde kaydırdım.

Bir yanım iki aptal suratlarına milyonlarca ok fırlatmak isterken, diğey yanım beni tekrar anlamsızca öpmelerini istiyor.

Elbisemi giyip dışarı çıktığımda La- dybird'ün yüzünü ürkütücü bir gülümseme kaplıyor.

"İşte bu. Şimdi, kirli oynamaya hazır mısın, sevgilim?" "Ne demek 'kirli oynamak'?"

"Yani artık Bayan Güzel Aşk Tanrısı yok. Erkekleri dize getirmek istiyorsanız, istediğınızı almayı öğrenmelisiniz."

Ellerimi çıplak kollarımda aşağı yukarı ovuşturuyorum. "Ben senin gibi değilim Uğur Böceğı, sen kendinden emin ve güçlüsün."

Odayı tarıyor, bana yaklaşıp beni üçlü aynaya doğru çevirmeden önce çok yakın görünen herkese ters ters bakıyor.

"Sevgili olmadan önce Cupiō'ya yıllarca aşkıttım. Düşündüğün kadar farklı değiliz. Şimdi, elbisenin içinde nasıl hissediyorsun?"

Kendime bakıyorum ve lanet olsun, kendimi güzel hissettiğimi inkar edemem. Cupidale'e daha fazla peçeli varlığı davet ettiğimizden beri pek çok şey değışti, en büyüklerinden biri de dünyamıza getirilen renk miktarı. Vücudumu saran ışıltılı kırmızı elbise bana kendimi seksi ve özgüvenli hissettiriyor.

"Düşündüğünden daha güçlüsün. Şimdi, eğer onları istiyorsan, tüm bu durum hakkında tam bir sık kafalı olmalarına rağmen, işte yapacağımız şey," diyor Ladybird gülümseyerek, mükemmel manikürlü tırnaklarıyla omuzlarımı kavrayarak. "Senin hiç ilgilenmediğini düşünmelerini sağlayacağız."

Kaşlarım birbirine çarpıyor ve dönüp uzun boylu aşk tanrısına bakıyorum.

"Bunu neden yapayım ki?"

"Çünkü sevgilim, erkekler kovalamacayı sever. Ayrıca, aylarca evimin etrafında surat asmanı izlemek zorunda kaldıktan sonra, biraz eğlenceye ihtiyacım var. Hadi onları dizlerinin üzerine çöktürelim ve köpek gibi havlatalım."

Çenem düştü ve ağzımı kapattı.

"Şimdi sana siklememe sanatını göstereyim."

"M Orticia, bu da ne böyle?" Diye soruyorum ve parıltıyı pantolonumdan itiyorum.

Espresso makinesini çalıştırırken gözlerini devirerek, "Bu, cu- pids ile tatil etkinliği için bilgiler, tabii ki," diyor.

"Hiçbir şey için LCV yaptığımı hatırlamıyorum." "Belli ki. Senin için yaptım."

Hayal kırıklığı içinde burnumun kenarını ovuşturuyorum. Morticia yüzyıllardır benim asistanımdı ve bu süre içinde çileden çıkaracak kadar işgüzarlıktan başka bir şey yapmamıştı. Daha da kötüsü, birlikte çalıştıktan ancak bir yıl sonra benden korkmayı bırakmıştı.

Onu kovardım ama kimse işinde onun kadar iyi olamazdı. "Ve ne sikime benim adıma bir etkinlik için LCV yaptın? Cupidale?"

Demitasse'ı önüme koyuyor ve bir çörek alıp sıcak içeceğin yanına koyuyor.

"Love in the Veil mikserinden beri çekilmez bir haldesin. Biraz pembe ya da tatil tutkusunun bu durumdan kurtulmana yardımcı olabileceğini düşündüm..." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, belli ki hiç etkilenmemiş. "Funk," diyor hoşnutsuzlukla.

"Moralim bozuk değil."

"Hayır mı?" diyor alaycı bir şekilde, koltuğa yerleşirken. Bacak bacak üstüne atıyor, uzun, siyah tırnakları sandalyeye vuruyor. "Hayır. Ben her zaman olduğum gibiyim."

"Mortem, son derece acınası ve depresif bir haldesin. Bu duygular ne kadar hoş da, bu şartlar altında çalışabileceğimi sanmıyorum.

koşullar."

Gözlerimi ona dikip espressomdan yavaşça bir yudum aldıktan sonra fincanı tabağa sertçe vurarak bırakıyorum.

"Ne diyorsun sen?"

"Tatil partisine git yoksa istifa ederim." "Bırakamazsın," diye sertçe cevap veriyorum.

"Belki ölümlü anlamında değil. Ama şikayeti olan herhangi bir Azrail'in ofisinizin kapısından geçmesine izin verebilirim. Günlük işlerimi yapmayı bırakabilir ve onları sana bırakabilirim. Geçici Baş Eros ile olan tüm yazışmaları senin halletmen için bırakabilirim," diyor tekdüze bir sesle.

"Neden bu önemsiyorsun?" diye sordum. Omuzlarını silkiyor.

"Peki ya ben gidersem?"

"Her zamanki gibi iş," diyor kolayca, yüzünde hiçbir duygu belirtisi olmadan.

"Partiye gidersem artık hayatıma karışmayacaksın."

"Tamamdır."

"Bir daha özel hayatımdan bahsetmeyeceksin."

"Tamamdır."

Gözlerimi ona doğru daha da kısıyorum. "Ne zaman?"

"Yarın," diyor sırtarak, topukları fayanslarda yankılanırken sandalyesinden kalkıyor.

O gidince tekrar davetiyeye bakıyorum. Candy'nin orada olacağına hiç şüphe yok ve beni görme fikri onu pek heyecanlandırmayabilir. Ölümlülerin kullandığı terim neydi? Hayaletleme mi? Yaptığım tam olarak buydu ve bundan utanıyorum, ama onun yanında hissettiklerim alışılmadık ve tamamen dehşet vericiydi.

Krampus muhtemelen geceleri çocukları korkutmakla meşguldür. Orada olma ihtimali düşük, en azından ben öyle umuyorum.

Candy bana kızgınlık ve tiksintiyle mi bakacak? Başka birini bulmaya hazır mı? Yoksa benim son altı aydır yaşadığım gibi o geceyi tekrar tekrar mı yaşıyor?

Tabii ki bulmamıştır. Bu kadar tatlı, şefkatli ve yumuşak biri, bu uzun aylar boyunca mutlaka başka birini bulmuştur.

Korkak bir aptaldım, gülümsemenin ne kadar iyi hissettirdiğinden, onu kollarımda tutmanın ne kadar iyi hissettirdiğinden korkuyordum. Belki de içten içe ikimizi de kurtarmıştım. Bu kadar parlak biri, bu kadar karanlık bir ruha sahip biriyle birlikte olmamalıydı.

Bir de Krampus'la birlikte olduğu düşüncesi var. Onu seçtiğini, korkudan kaçmadığını. Yanındaki o canavar sadistten daha fazlasını hak ediyor. Eminim onun güzelliğini görüp gerçekte ne olduğunu anlamıştır.

Kırılmış, tıpkı benim gibi.

Bir , Krampus'u öpmek kendimi öpmek gibiydi. İçimde kalan karanlığın bir yansıması. Onu geçmişte bırakmaktan ve en iyi yaptığım şeyi yapmak için Araf'a geri dönmekten başka seçeneğim yoktu.

Orakçıları hizada tutuyorum. Ruhları ebedi istirahatgahlarına uğurlarken ölümlü diyarları çalışır tutuyorum. Bu karanlığı omuzlamak sadece ve sadece bana ait. Krampus ve benim etrafımızdakileri tüketmediğimiz bir dünya yok.

Özellikle de Candy gibi değerli biri için.

Partiye gideceğim, Morticia'nın isteklerini yerine getireceğim ve sonra her şey normale dönecek. Ben ait olduğum yerde, karanlıkta kalacağım ve Candy de Cupidale'in güneş ışığında kalacak.

Her şey yoluna . En kötü ne ki?

Santa parlak kırmızı pulu çıkardı ve evraklarımın üzerine yapıştırdı.

Kalın büyük harfler bana bir marka gibi bakıyor ve patronuma göz kırpıyorum.

"Emekli mi?" Şok içinde söyledim.

Yüzyıllardır çocukları Noel döneminde uslu durmaları için korkutuyorum. Bu her zaman benim amacım oldu, bunun için yaşadım. Onları yediğime dair söylentilerin nereden çıktığından tam olarak emin değilim, ancak size bunun sadece kötü/iyi basın olduğuna dair söz verebilirim. Hiçbir zaman insan eti yemedim ve bunu her varlığın önünde ifade edebilirim.

"Heyecanlanacağını düşünmüştüm," diyor iri yarı, gülümseyen adam ve bana pembe fişimi uzatıyor.

"Bildiğim tek şey bu. Ben ."

"Sen işini yaptın. Sen bir efsanesin. Senin onuruna geçit törenleri düzenliyorlar. Çocuklar Krampus'un hikayelerinden korkuyor."

"Doğru. Bu da demek oluyor ki korkularının canlı kalması için görünüşümü korumam gerekiyor."

Noel Baba iç çeker ve karnını ovuşturur. "Dinle, Krampus, farklı bir yöne gidiyoruz. Kuzey Kutbu'nun tüm sıkı çalışmanı takdir ettiğini biliyorsun."

"Ama beni kovuyorsun?"

"Hayır, Krampus. Emeklilik. Kimse senin yerini almayacak. Heyecanlanırsın sanmıştım. Artık gidip hayatını yaşayabilirsin."

Kalın kaşlarım çatılıyor ve bilinçsizce başımın üstündeki bir boynuzu kaşıyorum.

"Bu benim hayatım."

Noel Baba gülümsüyor, yanakları dolgun ve ölümlülerin onu çizdiği kadar pembe. "Bunu erken bir Noel hediyesi olarak kabul edin," diyor ve bana bir parlak pembe zarf.

Şeker kamışı gibi kokuyor ve açar açmaz içinden pembe konfeti ve sim karışımı bir şey dökülüyor.

Beni bu akşamki bayram partileri için Cupidale'e götürecek bir portal cihazı. Noel Baba'ya bakıyorum ve o sırtıyor.

"Mutlu Noeller, Krampus. Git emekliliğin tadını çıkar." Ona göz kırpıyorum ve o da bana gürleyen bir kahkaha atıyor. "Bu arada elfler sana giymen için bir takım elbise yaptı. Git Calanis'i ziyaret et."

"Kris..." Gerçek adını söylüyorum ve bana gülümserken gözleri kırışıyor.

"Bunların hiçbirisi değil. Partinin tadını çıkarın, ölümden sonraki hayatınızın tadını çıkarın."

Göğsümdeki ağır, alışılmadık duyguyu zapt etmek zorundayım. Calanis'e sadece Peçedeki Aşk mikserinden bahsettim. O zaman Noel Baba nereden biliyordu? O sinsi küçük elf beni ispiyonladı mı?

Yine gülüyor.

"Her şeyi görüyorum. Şimdi Calanis'i bekletme. Heyecandan neredeyse çıldırarak."

Ofisinden ayrılp elf köyüne gitmeden önce yaşlı adama son bir kez bakıyorum. Şu anda çoğunlukla insanım, boynuzlarım hariç. Hiçbir büyü onları yok edemez. Atölyenin kapılarını açarken ayak izlerim kara basıyor, koridordan Calanis'in çalışma alanına doğru ilerliyorum.

Kapısını çaldığımda, hemen bir vınlamayla açılıyor. "Pençe, buraya gel!" diyor, benim için takma adını kullanarak.

"Gelin Calanis'in sizin için ne yaptığını görün." Tüm elfler kendilerinden üçüncü şahıs olarak bahseder, bu sadece biraz sevimlidir.

"Noel Baba'ya mikserden bahsettin mi?" Ona bakıyorum.

Ufacık tefecik bir şey ve benim boyuma uygun bir merdiven kullanıyor.

"Calanis Pençe'nin neden bahsettiğini bilmiyor," diyor parlak pembe yanaklarıyla. "Calanis sadece Noel Baba'nın Christ- mas'ın yeni bir pazarlama planı altında olduğuna karar verdiğini ve Calanis'in en iyi arkadaşı Pençe'nin artık güzel pembe aşk tanrısının ve belki başkalarının peşine düşebileceğini biliyor?"

Bu sefer sıcaklık yüzüme vuruyor.

"Santa-Claus'a Mortem'den bahsettin mi?"

Beni bir iğneyle dürtüyor ve başını sallıyor. "Kötü, Pençe. Atölyede edepsiz bir dil kullanmıyoruz. Kural yedi yüz

ve seksen dört."

"Calanis..."

"Sus. Büyük kötü Pençe takım elbisesini görmek istiyor mu istemiyor mu?" diyor, gösterişli bir takım elbise dolaptan çıkıp önümde asılı dururken. "Calanis bu gece erkek formunda olacağını düşünmüştü."

Ağır bir iç geçirdim ve başımı salladım.

"Yine de boynuzlarınızı cicili bicili yapmak çok şenlikli olurdu." "Cicili bicili olmaz."

Parlak yeşil gözlerini kısıyor. "Kadınlar cicili bicili şeylere bayılır." "Hayır."

"Bu Calanis'i üzüyor." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Calanis'in bu Noel için tek dileği bu. En iyi arkadaşı Pençe'nin cicili bicili giyinmesi ve aşkını bulması. Aşkılarınızı bulduktan sonra bile Kuzey Kutbu'na Calanis'i ziyarete geleceksiniz, değil mi?"

"Calanis, bence kendini aşıyorsun." "Hayır. Calanis Noel büyüğü hakkında her şeyi biliyor."

"Aylardır ne onunla ne de Mortem'le konuştum. Aslında mikserden kaçtım ve bir daha arkama bakmadım. Muhtemelen birlikteler ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyorlar."

Boynuzlarımdan birini tutuyor ve bizi yüz yüze getiriyor.

"O zaman onların sevgisini kazanmaya çalışmanız gerekecek. Belki bir Noel Mucizesi?"

"Sanırım beni affetmeleri için buna ihtiyacım olacak."

Calanis gülümsüyor ve isteğim dışında boynuzlarıma kırmızı cicili bicili şeyler sarıyor. "Söylentilere rağmen, seni sevmek oldukça kolay, Pençe."

"Ben bir canavarım, Calanis."

Başka tarafa bakıyorum ve minik elf beni cicili bicili boynuzlarımdan tutarak ona bakmaya zorluyor.

"Calanis bir canavar görmüyor. Calanis hayatını Noel'e, çocukların iyilik listesine girmesine yardım etmeye adanmış bir adam görüyor. Calanis yüzyıllar boyunca çok çalışmış ve iyi bir şeyi hak eden bir adam görüyor."

"Seni hak etmiyorum, Calanis."

Elf sırtıyor, küçük yüzü heyecandan kızarmış.

"Bu doğru. Ama yine de sen Calanis'in en iyi arkadaşısın. Şimdi üstünü değiştir ve partine git Pençe. Git ve kalplerini geri kazan."

"K onları öldür, Candy," diyor Gloom, beni partinin girişine doğru iterek. Yeni Yıl Aşkımızın olduğu yerle aynı yerde, ama kalpler ve konfetiler yerine-
ti, her şey pembe Noel.

Giriş, sahte karla tozlanmış pembe Noel ağaçlarıyla kaplı; tavandan sarkan devasa ışıltılı kar taneleri ve kirişlerin üzerinde zikzaklar çizen pembe çelenkler var.

"Vay canına," diyorum yüksek sesle, kendimi tutamayarak.

"Biliyorum, değil mi? Yalan söylemeyeceğim, bu Baş Aşk Tanrısı işine gerçekten bayılıyorum," diyor yanımdaki geçici Baş Aşk Tanrısı, ilham kaynağı ve rol model Love.

İkimiz de kısa boyluyuz, bu yüzden ona baktığımda göz göze geliyoruz. Aptal gibi davranma, en hayran olduğum aşk tanrısının önünde olmaz.

"Gerçekten çok çarpıcı. Perdenin tüm varlıklarını bir araya getirmek için çok şey yaptınız," diyorum.

Love gülümsüyor ve en iyi arkadaşmışsınız gibi kolunu benimkiyle birleştiriyor. Memnuniyetle kabul ediyorum. Gloom alınmasın-birinin iki tane en iyi arkadaşı olabilir.

"Biliyor musunuz, holi-day sezonunun ne kadar romantik olduğunu hiç düşünmemiştim. Her zaman yıl için kotalarımı doldurmaya ve Aşk Yeni Yılı'nda kutlama yapmaya odaklanmışım. Ama bu gerçekten de şükretmenin ve sevdiklerinize bir şeyler vermenin denizidir."

"Tatili paylaşacak kimsem yok," diyorum ve Love güzel manikürlü eliyle kolumu okşuyor.

"Parti daha yeni başladı. Noel'in büyüünün sizi nereye götüreceğini kim bilebilir?" Love ayaklarının üzerinde biraz zıplar. "Oh,

Doom ile tanıştınız mı?"

Beni tanımadığım bir Azrail'e götürürken başımı eğiyorum. Biraz eli var ama Mortem ya da Krampus'un eline su dökemez. Yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum ve Uğur Böceği'yle yaptığım planı hatırlıyorum.

Mortem ve Krampus'u kıskandır.

"tanımakta size iyi eğlenceler," diyor Love telaşla çıkıp orakçıları, aşk tanrılarını ve partiye davet edilen diğer varlıkları önce.

"Merhaba," diyorum utangaçça ve Doom başını sallayarak odaya bakıyor. "Sen de mi birini bekliyorsun?"

"Özür dilerim, o kadar belli mi ettim?"

"Hayır, sadece ben de öyleyim. Arkadaşım Uğur Böceği naz yapmamı ve onları kıskandırmamı söyledi."

Doom'un kara kaşları kırışır. "Gloom da bana aynı şeyi yapmamı söyledi."

Rahatlatıcı bir nefes alıyorum, Krampus ve Mortem'i kıskandırmak için birini kullanmam mümkün değildi, ama ikimiz için de faydalıysa?

"gece için karşılıklı olarak faydalı bir flörtleşmeye ne dersin?" Ona sordum.

"Yani gerçekten istediğimiz insanları kıskandırmak için birlikteymişiz gibi mi davranıyoruz?"

"Evet, birimiz oyunun bittiğine karar verdiği anda anlaşma sona erer."

Odaya bakar, bakışları yeni aşk tanrısı Maple'ın üzerinde durur.

"Pekâlâ." Elini uzatıyor ve el sıkışıyoruz. "Dans edelim mi?"

Enstrümantal tatil müziği mekânda mırıldanırken "Kulağa mükemmel geliyor," diye cevap veriyorum.

Dans pisti sahte karla kaplı ve tavandan daha fazlası damlıyor. Doom'un eli elimde hiçbir şey hissettirmese bile romantik.

Ya ?

Ya ilgilenmiyorlarsa?

Doom ve ben müzik eşliğinde sallanıyoruz. Her dönüşümüzde etrafıma bakıyorum, etkileyici boynuzlar ya da sonsuza dek içinde kaybolabileceğimi düşündüğüm karanlık gözler arıyorum.

Mortem'in adımlarını nefesim kesiliyor. Geldi. Keskin, mürekkep gibi siyah bir takım giymiş, karanlık bakışları beni görene kadar dans pistini tarıyor. Duraklıyor ve yemin ederim adem elması sallanıyor.

O an ne kadar çabuk olduysa, Doom'un elini benimkine değdirmediginde de o kadar çabuk .

Doom artık hareket etmediğimi fark etmiş olmalı çünkü duruyor ve bakışlarımı takip ediyor.

"Candy?" diye adımları iç geçirerek söylüyor.

"Evet," diyorum, gözümü Mortem'den ayırmadan.

"Kıskandırmaya çalıştığın adam benim korkunç, kaba patronum mu?" Yemin ederim nabzının boynunda attığını görebiliyorum.

"Oh... um, evet. Mortem."

"Anlaşma iptal. Umalım da gecenin bir yarısı görevden alınmayayım." İnliyor, elleri bulaşıcıymışım gibi üzerimden düşüyor.

Mortem'in durduğu yere dönüyorum, bana doğru ilerlerken gücü hipnotize ediyor. Eroslar ve orakçılar ona yol açıyor, yoluna çıkmaya cesaret edemiyorlar.

Tamam, Ladybird'ün ne dediğini hatırla, bunu onlar için kolaylaştırma. Seni aylarca belirsizlik içinde bıraktılar. Yakışıklı oldukları ya da çabaladıkları için onları affetme. Bunun için uğraşmalarını sağla.

Kafamda tekrarlayıp duruyorum ama o yaklaştıkça ben daha çok beyin hücresi kaybediyorum.

Ne kadar uzun olduğunu unutmuşum. Gözlerinin ve saçlarının ne kadar koyu olduğunu ve onun varlığında büyüünün neredeyse nasıl çatırdadığını.

Sonunda bana ulaştığında, ona bakmak için boynumu eğmek zorunda kalıyorum.

"Seni burada görmek tuhaf, küçük aşk tanrısı," diyor. Bana dokunmuyor ama tüm dikkatinin bende olduğu belli.

Bu tür erkeklere karşı omurgalı olmanız gerektiğini kendime hatırlatıyorum.

"Oh, beni altı ay daha görmemeyi mi umuyordun?"

Mortem bana bir kaşını kaldırıyor ve bu yeni keşfedilen ateşten hoşlanıp hoşlanmadığını anlayamıyorum.

"Bunu hak ediyorum."

Başımı sallamadan önce ona hızla göz kırpmıyorum. "Evet, öyle."

"Şimdi... Doom'la birlikte misin?" diye soruyor, sesi ölümcül; beni olması gerekenden çok daha fazla heyecanlandırıyor.

Belki de Uğur Böceği biraz kıskançlık konusunda haklıydı.

"Beni suçlar mısın?"

Çenesi titriyor ve sadece başını sallıyor. Gülümsememi tutmak zorunda kalıyorum. Tamam, etkilenmemiş değil, beni gördüğü için mutlu mu?

Bir elimi kalçama koyuyorum ve bir an için ona ters bakıyorum.

"Neden? Neden o gece beni öptün ve kaçtın? Sen Baş Azrail'sin, tüm diyarları dolaşabilirsin, bir mesaj gönderebilirdin."

"Özel bir yerde konuşabilir miyiz?" diye soruyor.

Yutkunuyorum ve omurgamı çelikleştiriyorum. Onun cazibesine teslim olma. En azından şimdilik.

Bunun yerine başımı sallayıp topuklarımın üzerinde dönüyorum, umarım bu dar elbisenin içinde kışımın nasıl görüldüğünü çok beğenir. Tek kelime etmeden salonu terk edip dışarı çıkıyorum ve boş bir banka oturuyorum.

Mortem itaatkâr bir şekilde beni takip ediyor, ceketinin düğmelerini açıyor ve oturmadan önce pantolonunu düzeltiyor. Artık ona bakmak için boynumu kırmak zorunda değilim, ama ne yazık ki kararlılığım için, ay ışığında daha da güzel.

Kimsenin kulak misafiri olmadığından emin olmak için etrafımıza bakarken belli ki biraz rahatsız.

Boğazını temizliyor, bankta birkaç kez ayarlama yapıyor.

Baş Azrail'i sinirlendiriyor muyum?

Kollarımı göğüslerimin altında birleştirip onları daha da yukarı iterek durumu daha da kötüleştirmeye karar veriyorum, ki bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim. Göğüs dekolteme bakarken işe yarıyor, boğazı tekrar titriyor.

Mortem ensesini kaşıyor ve sanki kelimeleri bulamıyormuş gibi bir hali var. Ona hala kızgın olsam da bu beni suçlu hissettiriyor.

"Doom'la ya da başka biriyle birlikte değilim," diye geveliyorum ve kaşları birbirine çarpıyor.

"Peki ya Krampus?"

Derin bir iç çektim. "O geceden sonra ikinizden de haber alamadım," diye itiraf ediyorum.

Mortem'in yüzü düşüyor, bu gece şimdiye kadar ondan gördüğüm en duygusal ifade.

"Siktir, Candy. Bilmiyordum."

"Artık biliyorsun. Peki ne söyleyeceksin?" Talep ediyorum.

Vay canına, kısa sürede kötü bir kaltak olmakta inanılmaz derecede iyi oldum. Ladybird kötü kaltak akademisi açmalı.

"Uzun yalnızım, belki yatağımda değil ama..."

Banktan kalktım. "Eğer bana son altı ayda seks yaptığın herkesi anlatmaya geldiysen, ben yokum. Çünkü son altı aydır ne yaptığımı biliyor musun? Senin ve Krampus'un peşinden koşarak, neyi yanlış yaptığımı, neden diğer aşk tanrısı aşkı bulabilirken benim sevilmiyor gibi görüldüğümü merak ederek. Yani buraya bana hayatına devam ettiğini söylemeye geldiysen... pekala... kıcıımı öpebilirsin Mortem."

Gözyaşlarım mükemmel makyajımı mahvetmekle tehdit ederken topuklarım kaldırım taşlarına çarparak fırlayıp gidiyorum.

"Bir saniye bekle," diyor Mortem, uzun bacakları topuklu ayakkabılarını ve dar elbisemi kolayca geride bırakarak.

Yolumu keserek heybetli bir figür oluşturuyor ve çenemi sıkıca kavırıyor, uzun parmakları yüzümü kavrarken beni ona bakmaya zorluyor.

"O gecedен beri kimse olmadı. Sadece açıklamaya çalışıyorum."

"Oh," diye cevap veriyorum, biraz utanmış hissederek. "Devam edebilir miyim, küçük aşk tanrısı?"

Dudağım hafifçe titriyor olmalı ve Mortem'in eli yüzümden sadece ceketini çıkarıp omuzlarıma koymak için ayrılıyor.

"Dinliyorum." Ceketini vücuduma sarıyorum. Onun gibi kokuyor. Sedir ağacı ve misk gibi, tamamen erkeksi. Aslında sinirlerimi yatıştırmak için harikalar yaratıyor.

"Yatağımda orakçılar oldu ama kalbimde hiç olmadı. Başkalarıyla yakınlaşmama asla izin vermem çünkü bunu yaparsam, bu onlara beni mahvetme yeteneği verir. O gece çok uzun zamandır ilk kez bir şey hissettim. Açıkçası, beni ölümüne korkuttu," diyor sırtarak. Bu güzel kelime oyununu ben bile takdir etmek zorundayım. "Kaçtım çünkü eğer seni içeri alırsam, eğer onu içeri alırsam, geri dönüşü olmayacağını biliyordum."

Gerekçesini kabul ama yine de biraz kızgınım.

"Hazır olmadığınızı ya da kalbinizin açık olmadığını belirten bir mesaj uzun bir yol kat ettirebilirdi."

Kaşlarını çatıyor. "Ben aşk tanrısı değilim, Candy. Bu şekilde düşünmüyorum. Senden kaçabileceğimi ve unutabileceğimi düşündüm."

"mu? Unuttun mu?"

", değil mi?"

"Ama bu ne anlama geliyor, Mortem? Bir etkinlikte caziben ve itibarınla beni kör etmene izin vermeyeceğim."

ken kalpli, yine."

"Hâlâ burada olmam gerektiğinden emin değilim."

Pinpon topu gibi, duyguları ve nasıl davranması gerektiği arasında gidip geliyor. Açıkçası, bu çok yorucu.

Uğur Böceği ne yapardı?

Takım elbisesinin ceketini alıp göğsüne sokuyorum. Sonra omurgamı dikleştiriyorum.

"Ben bir ödülüm. Her şeyini ortaya koyan birini hak ediyorum, eğer bunu yapamıyorsan kendi âlemine geri dönmeni öneririm. Kalbim bir oyuncak değil," diyorum.

Ceketini sıkıca kavrarken bana bakarken yüzü uzun bir an boyunca soğukkanlı. Ondan birkaç adım geri çekiliyorum ama o hareket etmiyor.

Kalbim kıcıma batıyormuş gibi hissediyorum ama kendimi korumak zorundayım. Bir yarım yıl daha özlem çekemem. Şimdi her şeyi yoluna koymalıyım.

Mortem ağzını açıp bir şeyler söyleyecekken yüzünün yan tarafına büyük bir kartopu isabet eder.

Bir kıkırdama ağzımdan kaçarken ağzım şaşkınlıkla aralanıyor ve kahkahamı tutamasam da ağzımı kapatıyorum.

Mortem'le ikimiz de parlak pembe kar topunu kimin attığını görmek için dönüyoruz, işte Krampus, boynuzları cicili bicili ve yüzünde geniş bir sırıtış var. Bir kartopu daha atarken kirli sarı saçları yüzüne dökülüyor.

"Ona bir tane daha vurayım mı, Candy sevgilim?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ben de sana kızgıyım!" Alanın öbür ucundan bağıriyorum.

"Evet, ama ben . Kalbini kazanmak için buradayım," diyor ve kartopunu son anda yoldan çekilen Mortem'e isabet ettirmek niyetiyle sarıyor.

Ceketini düzeltirken Krampus'un gülümsemesi geniş.

Kıyafet biraz iğrenç ama aynı zamanda değil mi? Yeşil kadife ve siyah telkari desenli. Boynuzlarıyla Mortem'den bile daha uzun.

Mortem, Krampus yaklaşırken üzerindeki tüm karı temizlerken sinirli görünüyor.

"Yardım edemedim ama konuşmanızın tamamına kulak misafiri oldum." "O zaman onun da sana aynı derecede kızgın olduğunu biliyorsun, keçi çocuk."

"Birincisi ve en önemlisi, o keçi adam size göre ve ikincisi, ulaşma imkanım olmadığı için ulaşmadım ve bunun nasıl olabileceğini görmedim.

yaşadığım ve çalıştığım alanla uyum içinde çalışıyorum. Ancak, koşullarım değişti. Kendimi adamaya tamamen hazırım. Tabii beni kabul edersen, Candy sevgilim," diyor sırtarak.

Yüz ifademini karışık olduğundan eminim. Bir yanım boynuzlarını tutup yüzünü öpmek isterken, diğer yanım bunun için çalışmasını istiyor.

Onun yerine her iki adama da gülümsüyorum.

"Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur, beyler. Mutlu Noeller," diyorum.

Gerektiğinden daha fazla kalça salınımı ile uzaklaşabilirim ya da uzaklaşmayabilirim. Partiye tekrar girip Gloom, La- dybird ve Cupiō'yu masalarda takılırken bulduğumda arkamı dönmüyorum. Yerime oturuyorum ve hepsi beklentiyle bana bakıyor.

"Nasıl gitti?" Gloom heyecanla soruyor.

"Onlara eylemlerin kelimelerden daha yüksek sesle konuştuğunu söyledim, onlara Mutlu Noeller diledim ve uzaklaştım."

Gloom şaşkın görünürken Uğur Böceği gururlu bir anne gibi ışıldıyor.

"Oh, Candy, hayatının gecesini yaşayacaksın," diyor pembe gazlı içkisini kaldırarak. Ben de aynısını yapıyorum.

Bir yudum alır almaz, şaşırtıcı belalılığımın gerçekliği kafama dank ediyor ve paniklemeye başlıyorum.

Uğur Böceği başımın tepesine vuruyor.

"Panik yok. Eminim dışarıda seni geri kazanmak için bir plan hazırlıyorlardır. Onların yalvarışlarının tadını çıkar. Güven bana."

Derin bir nefes alıyorum. Beni gerçekten istiyorlarsa, bu altı aylık işkenceyi telafi etmek istiyorlarsa, emek vermeye istekli olmalılar.

Tam bağlılıktan daha azını kabul etmiyorum. Kendimden emin sözlerime rağmen içkimin kalanını yudumluyorum ve ziyafet salonuna bakıyorum ama adamlarımı göremiyorum.

Ya her şey fazlaysa?

"Y Sen tam bir pisliksin," diyor Krampus ceketimi giyerken.
"Onunla konuşuyordum ve sen bunu mahvettin."

"Oh, hayır. O boku atma.

zor."

"Değildim," diye karşılık verdim.

"Onu neredeyse ağlatıyordun. Onunla birlikte olmak isteyip istemediğini açıkça söyleyemedin."

"Bütün bu olanlarda masummuşsun gibi davranma. Son altı ayda sen de ."

Krampus utanmış görünüyor, iğrenç koyu yeşil ayakkabıları pembe kara .

"Noel Baba için çalışmak tüm yıl süren zorlu bir iş." "Ve ruhları toplamak değil mi? Sen de benim kadar berbat durumdasın, Krampus, muhtemelen daha iyisini hak ediyordur."

Krampus'un kaşları çatılır ve başını sallar. "Bu bir kaçış yolu ve sen de bunu biliyorsun. Yeterince iyi olmadığınızı söylemek size kaçmak için bir sebep verir. Yeterince iyi olmak istiyorsak olabiliriz, sadece emek vermeliyiz. Onun bizden istediği de tam olarak buydu."

"Noel ruhu kafanı mı karıştırdı? Yeterince iyi olduğumuz ve ona ihtiyacı olan her şeyi verebileceğimiz bir dünya yok."

Krampus omuz silkiyor. "Bu yüzden ikimiz varız. Belki birlikte yeterli olabiliriz. Ben eğlenceyi, büyük aletimi ve kibarlığı getiriyorum. Sen de... şey, masaya ne getirdiğinden emin değilim ama bunu elflerle birlikte çalışabiliriz."

Ona tiksinti dolu bir bakış attım. Tabii ki bazı şeyleri gündeme getiriyorum... Sadece bu tür bir baskı altında bunları düşünemiyorum.

"Peki ya Noel Baba ile olan yoğun programınız?"

"Emekliyim," diyor gülümseyerek.

"Emekli mi?" Cevap veriyorum, kavram yabancı. Ama değil, değil mi? Cupiō'nun yeni sevgilileriyle vakit geçirirken geçici bir Baş Eros'u var.

Ben de aynısını yapabilir miyim? Benim diyarımı başka birinin kontrol etmesine izin verme düşüncesi boğazımı kaşındırıyor.

"Dinle, ya Candy'ye yeterince iyi olduğumuzu kanıtlamak için benimle birlikte çalışırsın ya da bunu tek başıma yaparım ve onu kaybedersin," diyor.

Ona bakıyorum. Aylar önce öpüşmüştük ama önceliğimiz Candy. Eminim Krampus ve ben yatakta yuvarlanabilir, her şeyi unutabilir ve zarar görmeden uzaklaşabiliriz. Ama Candy? Onun daha fazlasına ihtiyacı var ve ben bunu yapabilecek durumda mıyım, merak ediyorum.

Son birkaç aydır perişan haldeydim. Kendime biraz mutluluk ikram etmek nasıl bir his olurdu?

"Aklında ne var?" Ben soruyorum.

Kolunu omzuma atarken Krampus'un fazla güzel yüzüne hınzır bir sırıtma yayılıyor. Dokunuşuyla kaskatı kesiliyorum ama nane kokusu dolanırken yeniden gevşiyorum.

"Her şeyi açıkça söyledi. Yaltaklanmak istiyor."

"Ben Baş Azrail'im; yalakalık yapmam."

Krampus iç çekerek kolunu omuzlarımdan çekiyor ve bu basit şefkatin kaybolması... sinir bozucu geliyor.

"Yaltaklanmak yok, aşk tanrısı yok. Peki, günlerinin geri kalanında böyle kasvetli bir pislik olarak mı kalacaksın, kendine gerçekten istediğin tek şeye izin vermeyecek misin? Yoksa kendini aşacak, karamsar bir karanlık lord olmayı bırakacak ve hayallerimizin aşk tanrısını kazanmama yardım edecek misin?"

Sertçe nefes alıyorum ve Krampus'un karanlık gözlerine bakıyorum. İrisleri neredeyse gözbebekleriyle aynı renkte ve bu, tartışmayı tercih etmediğim çekici bir şekilde rahatsız edici.

"Ben de . Önce ne yapacağız?"

Krampus boynuzlarından birinin dibini kaşıyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Bir planın yok, değil mi?" Ben soruyorum.

"Kavramsal olarak nasıl biliyorum ama bunu nasıl emin değilim."

Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Ne yazık ki, sanırım bize yardım edebilecek birini tanıyorum."

"Oh?" Krampus diyor ki.

"Bu hiç hoş olmayacak."

"Mortem, Krampus, ikinizin de şenliklere katılabilmenize çok sevindim.

Burası hakkında ne düşünüyorsunuz? Sevgiden yapılmış bir kış harikalar diyarı, değil mi? Tanrım, tatilleri çok seviyorum. Size yardımcı olabileceğim şey var mı?" Love o sinir bozucu tatlı sesiyle soruyor. Ortağı Ölüm, en iyi biri, onun arkasında duruyor ve kız arkadaşıyla konuşmamdanda çok rahatsız görünüyor-

Arkadaşım. En azından planın bu kısmı eğlenceli.

İnsanları rahatsız etmeyi gerçekten seviyorum.

"Evet, bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz, Geçici Baş Aşk Tanrısı," diyorum.

"Elbette, nasıl ? Peçenin tüm varlıkları partilerimize . Kapsayıcı olmak önemli, ayrıca bu tür şeylerde yapılacak aşk eşleşmelerinin sayısı beni heyecanlandırıyor, anlıyor musunuz?"

"Aşk," diye fısıldar Ölüm onun adını.

Love sadece omuz silkiyor, Krampus'a ve bana yukarıdan aşağıya bakarken heybetli Azrail'ini tamamen görmezden geliyor.

"Sanırım Candy'yi geri almak için yardıma ihtiyacınız olduğu için buradasınız?" Love ikimizi de bir kitap gibi okuduğunu söylüyor.

"Nereden başlayacağımızdan emin değiliz," diye itiraf ediyor Krampus ve ben teşekkür ediyorum çünkü yardım istemek yerine bu konuşmadan uzaklaşmayı ve günlerimin geri kalanını mutsuz geçirmeyi tercih ederdim.

"İkiniz onun duygularını gerçekten incittiniz. Ayrıca, aradan geçen süre göz önüne alındığında... özrünüzün çok büyük olması gerekiyor."

"Özür diledim," diye karşılık veriyor Krampus ve Love dilini tıkrıdatıyor.

"Çok tatlısın ama yüzyıllardır ilk kez sana bir şeyler hissettirdiğim için özür dileyip sonra da zavallı kızı terk edemezsin. Belki bunu sadece biriniz yapsaydı, o kadar da kötü olmazdı. Ama ikiniz birden? Aklınızdan ne geçiyordu?"

Krampus ve ben, çenesini düşünceli bir şekilde yere vuran minik, korkutucu aşk tanrısından başka tarafa bakıyoruz.

"Sözler harikadır, ama eylemler daha anlamlıdır. Ona değer verdiğinizi gösterin: büyük jestler, hediyeler, sözlerinizi kanıtlamak için soğukkanlı gerçeklerle gerçek güvenceler. Sözler sizi bu işten kurtarmayacak. Candy özel bir aşk tanrısı ve ona kur yapılmasını hak ediyor, çünkü size şunu söyleyeyim, bu geceki haliyle başka birinin dikkatini çekmekte hiç zorlanmayacaktır." Love sonuna şu küçük iğneyi ekliyor. "Ayrıca, eğer onun hak ettiği erkekler olamayacaksanız, ikinizin de Cupidale'den ayrılmanızı ve bir daha dönmemenizi öneririm. Bir kadının kalbiyle oynamak yeni politikamdaki 25b koduna kesinlikle aykırıdır. Şimdi gidip yeni misafirlerimizi karşılamam gerekiyor," dedi ve çenesini havaya kaldırıp uzaklaştı.

Ölüm dudaklarını birbirine kenetliyor ve sonra bize öğüt vermek yerine herhangi bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi iç geçiriyor. "Love bana kızdığında, büyük bir jest yapmak zorunda kaldım. Candy arka planda kalmaya alışkın. Onu ilgi odağı haline getirin," diyor Azrail uzaklaşmadan önce.

O zaman onun hayatını biraz daha az sefil hale getirmeye karar verdim.

Yavaş bir müzik başlıyor ve beyni fazla mesai yapıyor gibi görünen Krampus'a bakıyorum.

"Git, ona birkaç hediye al. Ben bir jest üzerinde çalışacağım," diyorum ve o da başını sallıyor, yüzünü küçük bir gülümseme kaplıyor.

"Tam yerini biliyorum," diyor varlığından çıkmadan önce.

Candy'nin oturduğu masaya bakıyorum ve yavaşça yaklaşıyorum, hareketimi takip eden gözlerin farkındayım.

Benim diyarımdan bir başka Azrail olan Gloom genişçe gülümseyerek bana başparmağıyla onay verirken, tanıştığımızı hayal meyal hatırladığım uzun boylu bir kadın aşk tanrısı bana ters ters bakıyor. Cupiō, eski Baş Eros, onaylarcasına çenesini bana doğru eğiyor.

"Mortem," diye selamlıyor.

"Cupiō." Candy'ye dönüp bakıyorum ve elimi uzatıyorum. "Candy, dans pistinde bana katılacağını umuyordum."

Candy'nin iri pembe gözleri benimkilerle buluşuyor ve boğazının düğümlenmesini izliyorum. Uzun boylu kadın aşk tanrısına bakıyor, o da ona başıyla selam veriyor.

"Tamam," diyor küçük elini benimkinin içine koyarak.

Onu gülünç bir şekilde dekore edilmiş odanın ortasına götürdüğümde Azrailler ve aşk tanrıları dans pistini paylaşıyor.

Benden çok daha kısa ama diğer eli göğsüme dayanırken omuzlarımdan birini tutabiliyor.

Müzik tanımadığım yavaş bir tatil melodisi.

"Herkes bize bakıyor," diyor Candy nefesinin altından ve ben hafifçe eğilip yüzümü onunkine bastırıyorum.

"Güzel. Kimsenin senin başka biriyle dans etmeye müsait olduğun fikrine kapılmasını istemem."

Sahiplenici sözlerim yüzünden bana vurmasını bekleyip beklemediğimden emin değilim ama müzik eşliğinde sallanırken yanağını göğsüme yaslayarak beni şaşırtıyor. Ellerimi saygıyla kalçalarında tutuyorum.

Candy pembe karla kaplı zemine bakarak, "Tekrar gideceksen nazik ve tatlı olma," diyor.

"Bu işte iyi değilim Candy. Ama senin için olmak istiyorum."

Derin bir nefes alıyor, sanki duymayı beklediği kelimeler bunlarmış gibi.

"Senin için farklı biri olmak istiyorum ama bunu yapabileceğimden emin değilim."

Elleri göğsümde geziniyor, tırnakları bu vesileyle pembe Noel ağaçlarıyla boyanmış.

"Tek istediğim senin kalmandı, Mortem. Olduğun kişiyi değiştirmeni istemiyorum," diyor Candy ve ben geri çekilip ona bakıyorum.

Bir tutam pembe saç yüzünden uzaklaştırıyorum ve kendimi onun gözlerinden görmeye çalışıyorum. Neden benim gibi birini istediğinden emin değilim ve belki de onun benim olmasını istemek bencilliktir. Hiç böyle bir çekim hissetmemiştim ve bunu duymaya ihtiyacı var.

"Asistanım bu gece gelmem için bana şantaj yaptı çünkü son altı aydır Arafta surat asıyordum. Bunca zamandır ulaşamadığım için pişmanım. Bunun üzerinde çalışacağım. Krampus ve ben, bunu sana eylemlerimizle ve sözlerimizle kanıtlayacağız."

Güzel pembe kaşları çatıldı. "Bekle, Krampus nerede?"

Birden ziyafet salonunun önündeki kapılar açılıyor ve karşımdaki manzarayı görünce ağzım açık kalıyor.

I Calanis'i bulana kadar Kuzey Kutbu'nda koşturacağım. Çocuk hediyeleri için bebek elbiseleri üzerinde çalışıyor.

"Claw! Neden burada, Kuzey Kutbu'ndasın da Cu- pidale'de kadın aşkını ve muhtemelen yarı kötü aşkını kazanmıyorsun?" diyor öfkeli bir ifadeyle.

"Calanis, Mortem kötü değil."

Aşırı iri elf gözlerini deviriyor ve dikişine ara veriyor.

"Bu, en iyi arkadaş Pençe'nin neden Kuzey Kutbu'na geri döndüğünü açıklamıyor."

"Büyük bir jeste ihtiyacım var. Ona kur yapmak için hediyelere ihtiyacım var." Yüzünü geniş bir gülümseme kaplar.

"Oh, Calanis tam da bunu biliyor," diyor, taburesinden atlayıp elini işaret parmağıma doluyor ve beni bir dizi koridordan aşağı çekiyor. Boynuzlarımın tavanı sıyırmaması için birkaç kez eğilmek zorunda kalıyorum.

Yaramazlık ya da İyilik odasının kilidini açtı ve içeri girdik. İşim gereği buraya birçok kez geldim, ama genellikle çocukları korkutmanın en iyi yolunu bulmak için yaramazlık kitaplarına takılıyorum.

Onu tutup omzuma yerleştirirken "Kalk" diyor.

Büyük pembe bir defteri seçene kadar bazı kitapların arasında geziniyor. Onu masanın üzerine koyuyorum ve o da sayfaları çeviriyor.

Calanis, Candy'nin adını bulana kadar listeyi karıştırarak, "Aşk tanrısı her zaman iyi listesindedir - sadece birkaç istisna dışında," diyor. "Ah. Aşk tanrınız bir romantik. Bu Calanis için sürpriz değil. Bakın, bu onun hayali," diyor Calanis, kelimeleri işaret ederek.

"Bunu Cupidale'e nasıl götüreceğim?" Ona soruyorum. Beni sertçe çimdikliyor ve sonra aynı noktaya hafifçe tokat atıyor.

"Yaramazlar ya da İyiler odasında küfür etmek yok, Pençe. Bize kimin yardım edeceğini biliyorum."

"Kim?"

"Bayan Klaus," diyor Calanis kocaman bir sırtışla, elimi tutuyor ve bizi Noel Baba'nın malikânesine götürüyor.

Klaus malikânesi tam da beklediğiniz gibi, kendi başına bir kış harikalar diyarı. Calanis kapıyı çalmıyor bile, sadece kapıyı açıyor ve beni devasa fuayeye götürüyor, etrafına sıcak beyaz ışıklar sarılmış devasa bir Noel ağacı. Süsler kırmızı ve her biri bir elf portresiyle süslenmiş.

"Calanis'in süsü ağacın tepesinde," diyor gururla. Bayan Klaus'un ofisine vardığımızda, "Elbette öyle," diye cevap veriyorum. Calanis dostça bir ses bizi selamlarken çalıyor.

Bayan Klaus'un beyaz saçları uzun dalgalar halinde aşağıya dökülmüş; elfler için bir hediye olduğunu tahmin ettiğim küçük yorganlar üzerinde çalışıyor.

"Krampus, ne güzel bir sürpriz," diyor sıcak bir gülümsemeyle ve ben de elimde olmadan ona karşılık veriyorum.

Kuzey Kutbu beni canavar gibi hissettirmeyen tek yer. Sanırım bu tamamen doğru değil. Mortem ve Candy de bana kötüymüşüm gibi davranmıyor.

"Bayan Klaus," diyorum başımı eğerek.

Calanis, "Calanis ve Claw'ın bir iyiliğe, bir Noel Mucizesine ihtiyacı var," diyor.

Calanis'in planını dinlerken yaşlı kadının gülümsemesi genişliyor ve bizi karda dışarıya, ahırlara götürüyor.

Her şey Cupidale'e getirildiğinde Calanis'in gitmesini bekliyorum.

"Sence Calanis bunu kaçırarak mı?" diyor, bileğini çevirirken dizginleri tutuyor, ziyafet salonunun kapılarının uçarak açılmasına ve herkesin bize doğru baktığında nefes nefese kalmasına neden oluyor.

Derin bir nefes alıyorum ve gözlerim Candy'ninkilerle birleşiyor. Mortem'in elleri Candy'nin kalçalarında, ama Candy'nin

büyük bir jest.

"Candy, sevgilim, araban bekliyor!" Gür bir sesle söylüyorum.

Tüm aşk tanrısı ve ölüm meleği ona şok içinde bakarken yanakları kızarır. Erosların çoğu baygınlık geçiriyor, orakçılar ise şaşkın ve neredeyse mahcup görünüyor. Bazılarının nasıl olup da kendi aşk kızlarını bulabildikleri beni aşıyor. Çoğu gülünç derecede duygusal olarak bodur görünüyor.

Mortem bir elini onun beline koyuyor ve onu çıkışa doğru götürüyor, geniş gözleri her şeyi kavrarken bana bakıyor.

"Ne...nasıl?" diyor.

"Calanis'in yardımıyla," diye araya giriyor Calanis. "Merhaba, ben Claw'ın en iyi arkadaşıyım. Sizinle tanışmak çok güzel. Şimdi romantik yolculuğunuz için atlayın. Uzun boylu, öfkeli olan burada kalabilir, tabii peşine takılmasını , " diyor Calanis ve ben kahkahamı tutmak zorunda kalıyorum.

"İkisi de gelebilir," diyor Candy.

Elimi uzatıyorum ve Candy elimi tutuyor, Calanis'in iki devasa Clydesdale'in dizginlerini tuttuğu devasa kızağa doğru dikkatlice adım atıyor.

Candy, çok tatlı bir kız olduğu için önce Calanis'i kabul eder.

"Krampus'un bir arkadaşıyla tanışmak çok güzel. Bunun için teşekkür ederim."

Calanis kızarır. "Bu bir elfin işi. Noel neşesi yaymak kolay değil ama yapılması gerekiyor."

Bayan Klaus'un benim için yaptığı battaniyeyi kaptığım gibi sol tarafa oturuyorum. Boynuzlar, oklar ve mezar taşlarından oluşan desene bakarken kalbim kabarıyor. Calanis'in lanet olası işimi herkese anlatmayı bırakması gerekiyor ama bunu yapmayacağını biliyorum.

Candy yanıma oturuyor, Mortem de diğer tarafa. El yapımı yorganı hepimizin kucağına atıyorum.

Candy kalçama dokunuyor ve tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum. "Nasıl? Nereden biliyorsun?"

"Noel Baba her şeyi bilir," diyorum gülümseyerek ve Candy'nin yüzündeki ifade aylar önceki haline dönüyor... umutlu.

Kızak aniden yalpalarken Calanis "Sıkı tutunun," diyor ama artık Cupidale'de değiliz, hayır. Avusturya'nın karla kaplı sokaklarındayız. Atlar dörtnala koşarken Noel ışıkları etrafımızda parıldıyor ve yanımdaki aşk tanrısı şaşkınlıkla soluk soluğa kalıyor.

"Bu inanılmaz," diye fısıldıyor Candy.

". " Risk alıp şakağına bir öpücük konduruyorum.

Dokunuşum karşısında eriyip gidiyor. Mortem'e baktığımda yüzünde kıskançlık, merak ve şaşkınlık karışımı bir ifade vardı.

Gökyüzünden büyük kar taneleri düşerken atlar karda tepiniyor ve ışıkların yansıması Candy'nin yüzünü aydınlatıyor.

Bana bakarken aniden yüzünü bir şaşkınlık kaplıyor. "Bekle, yılın en yoğun zamanının bu olması gerekmiyor mu?" diye soruyor. Calanis gülüyor ve ben battaniyenin altından Candy'nin elini tutuyorum.

"Artık emekli oldum. İstedğim yere gidebilir, istediğim yerde yaşayabilirim. Programım, işim artık bir çatışma değil."

"Geri gelmenin tek nedeni bu mu?" diyor elini çekmeye çalışarak. Kahretsin, bu tanrısıyla çok fena sıçtım.

Elini bırakıyorum ve her iki avucumla yüzünü kavradığımda endişeyle nefesi kesiliyor.

"Hayır, bu sadece gerçekten istediğim şeyin peşinden gitmek için ihtiyacım olan tekme."

Candy iç geçiriyor, ellerimi çekerken parmaklarını bileklerime doluyor.

"Siz ikiniz bunu nereden biliyorsunuz? Beni istediğinizi nereden biliyorsunuz?"

Beni tanı mıyorsun bile."

"Haklısın, seni tanı mıyoruz," diyor Mortem ve Candy'nin yüzü düşüyor. "Ama tanımak istiyoruz. Bu bağlantıyı inkâr edemezsiniz. Sen bir aşk tanrısısın, karasevdanın ne kadar derinlere inebileceğini ve nelere yol açabileceğini biliyorsun. Krampus ve ben, ne kadar sürerse sürsün, bu işte var olduğumuzu kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağız."

"Calanis şimdi anlıyor," diyor Calanis ve Candy'nin sırtına neden oluyor. "Sence onları affetmeli miyim, Calanis?" Candy diyor ki sözde elf arkadaşım ona gülümsüyor.

"Calanis evet diyor ama Calanis aynı zamanda daha çok çalışmaları gerektiğini düşünüyor."

"Calanis," diye kızgınlıkla bağı rıyorum ve o da omuz silkiyor.

"Seni Cupidale'e geri götürmeliyim. Calanis'in çocuklar için hazırlayacağı pek çok Noel hediyesi var."

Kızak tekrar yalpalıyor ve ziyafet salonunun önüne geri dönüyoruz.

"Teşekkür ederim Calanis," diyor Candy, elfin omzuna dokunarak.

Kızıktan önce Mortem iniyor, elini uzatarak yardım ediyor- Candy'yi indiriyor.

"Ne yani, bana centilmence bir jest yapmayacak mısın?" Mortem'e söyleniyorum, o da iç çekip elini uzatıyor.

Kızaktan inerken kendimi beğenmiş bir haldeydim.

Candy atlardan birini seviyor ve uzaklaşmadan önce burnundan öpüyor.

Calanis "Mutlu Noeller," der ve kızakla birlikte ortadan kaybolur.

Candy, Mortem'le bana bakarken biraz bunalmış görünüyor.

"Partiye geri dönmeliyiz," diyor.

Mortem'e bakıyorum, onu binaya kadar takip ederken ikimiz de onun gerginliği karşısında şaşkınlık içindeyiz.

Görünüşe göre, tipik aşk tanrısı modasına uygun olarak, gece ilerledikçe işler cinsel bir doğaya doğru ilerledi.

"Oh, şey. Doğru ya, az kalsın bunun bir aşk tanrısı partisi olduğunu unutuyordum," diyor Candy, sesi şüphe dolu.

Candy'nin yukarısına bakıyorum.

"Ökseotu," diyorum yüksek sesle ve Candy ile Mortem başlarını kaldırıp bakıyorlar. "Oh," diyor Candy. "Bilmiyorum-"

Calanis'in ve Aşk Tanrısı'nın diz çökme hakkında söylediği her şeyi düşünüyorum. Bunun en gerçekçi örneğinde dizlerimin üzerine çöktüğümde bana neyin geldiğinden emin değilim.

"Candy, sevgilim, hazır değilsen dudaklarından öpmeme gerek yok," diyorum yanakları . "Mortem, bir sevgili ol aşk tanrımızın düşmediğinden emin ol."

Hiç tereddüt etmeden Candy'nin arkasında duruyor ve saçlarını bir omzuna doğru itiyor.

"Burası seni öpmek için iyi bir yer olabilir mi, küçük aşk tanrısı?" diyor, parmak ucunu açıkta kalan köprücük kemiği boyunca sürükleyerek.

Mortem öne doğru eğilip tenini öperken mükemmel pembe teni heyecandan çakıl taşları gibi parlıyor. Başını Mortem'in omzuna yaslıyor ve kısık gözlerle bana bakıyor.

Işıltılı elbisesini eteklerinden kavrayıp yavaşça kaydırıyorum, parmak eklemlerim baldırlarına sürtünüyor.

"Ne düşünüyorsun Candy, sevgilim?" Elbiseyi santim santim yukarı kaydırarak soruyorum. "Elbiseni kalçalarından yukarı doğru itip amcığınızı yalayayım mı? Ökseotunun en görkemli kullanımı gibi görünüyor," diyorum ona.

Dolgun dudaklarını yalıyor ve boynuzlarımdan birini tutmadan önce başını sallıyor. Ama elbiseyi seksi, dolgun kalçalarının üzerinden geçirmeye çalıştığım kumaş esnemiyor.

"Bu elbiseye ne kadar bağlısın?" Ben soruyorum.

"Sana yeni elbiseler alacağım," diyor Mortem, Candy'yi arkadan okşarken gözleri kararmış. Ancak gözleri aç bir şekilde dizlerimin üzerindeki bana bakıyor.

"Gidebilir," diyor Candy ve ben gülümsüyorum.

Bir elimle elbisesini tutuyorum ve diğer elimi pençeye benzer pençelere dönüşürken uzatıyorum. Candy soluk soluğa kalıyor ama tek pençemi elbisesinin altından geçirip küt tarafını pürüzsüz tenine sürttüğümde korkmuş görünmüyor. Elbise baş döndürücü bir sesle yırtılıyor.

"Külot yok mu? Bu gece onlara ihtiyacın olmayacağını biliyor muydun, tatlı Candy?" Kalçasını öperek soruyorum, dokunuşa karşı hafifçe titremesi hoşuma gidiyor. Mortem onu sabit tutuyor, kolu dolgun göğüslerinin altında duruyor. "Seni tekrar gördüğümde dizlerimin üzerine çöküp af dileyeceğimi biliyor muydun?"

Pençemi hafifçe kalçasına doğru sürüklüyorum ve o da titriyor. Kör tarafını klitorisinin üzerine sürükleyip çekmeden önce gülümsüyorum, mekandaki ışıktan parlayan ıslaklığının parlaklığını hayranlıkla izliyorum.

Mortem ve Candy, dilimi uzun ve çatallı bir hale getirip ağzımdan çıkararak pençemdeki özü temizlememi izliyorlar.

Elimi geriye kaydırıp kalçalarını sıkıca kavradığımda Candy'nin dudakları aralanıyor. Devasa dilim amını girişinden klitorisine kadar yalıyor ve her santiminin tadını çıkarıyorum. Tadı çok tatlı, bunda şaşılacak bir şey yok. Öyle olacağını biliyordum. Hak etmediğim ama yine de yiyip bitireceğim yasak bir lezzet gibi.

Dilim onu yalayarak temizlerken küçük elleri boynuzlarımı kavırıyor. Candy Mortem'e sürtünüyor ve o da elini onunkinin üzerine, boynuzumun üzerine koyarak beni şok ediyor ve beni onun tatlı amına yaklaştırıyor.

"İyi öpüşüyor mu, küçük aşk tanrısı?" Mortem beni boynuzlarımdan kabaca tutarak soruyor.

Sikim pantolonumun içinde sertleşiyor ve tek yapmak istediğim Candy'nin bana verdiği her damla spermi içime çekerken kendimi okşamak. Ama bunu hak etmedim. Eğlencenin bir parçası da beklemek.

Ben Krampus'um. Ceza benim sevgi .

Bu düşünce beni daha da sertleştiriyor. Candy daha ne kadar onun affını kazanmamı isteyecek? Onun dokunuşunu hak edene kadar ağlayan sikimi daha ne kadar görmezden gelecek?

Bu beni daha çok çalıştırıyor, dilimin iki tarafı klitorisine sürtünüyor.

Mortem onun boynunu öpüyor, kulağına ne yazık ki benim duyamadığım şeyler fısıldıyor. Soğuk, sert zeminde dizlerim ağrıyor ve kendimi tüm bu hislerin içinde kaybediyorum.

Bu partideki herhangi birinin benim itaatkârlığıma tanık olması umurumda değil. Aslında, bunun tadını çıkarıyorum.

Candy için her anımı dizlerimin üzerinde geçirirdim, her şeyimi ona verdiğimi, artık ona ait olduğumu kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapardım. Sanırım tanıştığımızdan beri bir parçam ona aitti, ama ona her şeyimi veremedim. Artık beni tutan bir şey olmadığına göre, ona sahip olduğum her şeyi vermeyi planlıyorum.

Mortem'i bacağının arkasından tutuyorum, vücudu Candy'ninkini yüzüme doğru itiyor.

Bacakları titriyor.

"Aferin kızıma. Yüzünü dağıtacak mısın? Buradaki herkese onun kime ait olduğunu gösterecek misin?" Mortem Candy ve beni birlikte inletiyor ve iki parmağımı onun içine sokuyorum.

Hızımı artırıyorum ve parmaklarımı kıvırıyorum, çabucak bitireceğini bildiğim o yumuşak noktaya ulaşıyorum.

Candy bağırırken amcığı parmaklarımı kavırıyor, ağzıma bir sıvı fişkırıyor ve çenemden aşağı akıyor. Bir saniye bile durmuyorum ve ikisi de boynuzlarımı bırakmıyor, beni yerimde tutuyorlar.

Yüzümü ve takım elbisemi döllerıyla ıslatırken bile onun tatlı tadını içiyorum.

Ancak titremeye başladığında beni boynuzlarımdan tutup itiyor. Topuklarımın üzerinde oturup onun ve Mortem'in mükemmel yüzüne bakıyorum.

Hınzırca sırtıyorum ve Candy kızarmış yüzünü serinletmek için elinin tersini kullanıyor.

"Belki de bunu benim evime götürmeliyiz?" Candy alçakgönüllülük için elbisesini sıkıştırmaya çalışarak öneride bulundu.

"Bunu hak ettiğimi düşündüğün sürece," diyorum yüzümü silmeden.

Mortem takım elbisesinin ceketini çıkarıp Candy'nin üzerine giyiyor. Aralarındaki beden farkından dolayı, kalçasının ortasına kadar geliyor. Elbisesi

Ben de pençemi dönüştürüp daha iyi yürüyebilmesi için kalanını kestim.

"Evim uzak değil," diyor Candy.

Dizlerimin üzerinde durup ona gülümsüyorum. O mükemmel, kendi başına bir tanrıça ve belki beni tamamen affetmedi ama bu da bir şeydir.

Bu yeni bir hayatın başlangıcı ve bundan sonra ne olacağını öğrenmek için daha fazla istekli olamazdım.

I Cupidale'deki pembe parke taşlı yoldan apartmanıma doğru yürüyorum. Hem Krampus hem de Mortem benim diyarımın ısıltılı gecesini seyrederken ben içsel bir

Arıza.

Ya fikirlerini değiştirirlerse? Ya onlarla sonuna kadar gidersem, duygularımı şu anda olduğundan daha derin hale getirirsem ve sadece tekrar gitmeleri için?

Bu gece çok tatlıydılar. İkisi de kendi yöntemleriyle bana bunu istediklerini, beni istediklerini gösteriyorlar. Ama içimdeki korkuya engel olamıyorum. Tüm o geceler boyunca aramızdaki bağ konusunda kendime çok güvenmişim. Sadece tekrar incinmek istemiyorum. Çünkü bu geceden sonra, eğer fikirlerini değiştirirlerse, bundan geri dönebileceğimden emin değilim.

Mortem'in ceketini tenime sıkıca bastırıyorum. Cup- idale'de hava soğuk değil, neredeyse her zaman 70'lerin altında mükemmel bir sıcaklık var.

"Başka bir şey yapmak ister misin Candy?" Mortem soruyor ve ben hafifçe irkiliyorum. O konuşana kadar kendi kafamın içindeydim.

Gerçek şu ki, dairem özel bir yer değil. Baş Aşk Tanrısı'nın malikanesinde çok fazla zaman geçiriyorum. Tanrım, herhalde orada onlara çok yük oluyordur. Onlar sadece şirin şeyler yapmak istiyorlar ve Candy geliyor, kilerini düzenliyor ve milyonuncu kez kıyafetlerini katlıyor.

Yutkunuyorum ve anlam veremediğim bir bakışı paylaşan iki adama bakıyorum.

"Üzerinizi değiştirirseniz ikinizi de Kuzey Kutbu'na götürebilirim?" Krampus teklif eder.

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

"Elbette, bu gece için bir beklentimiz yok. Sorumluluk sende."

Biraz kıs kıs güldüm ve elimi yüzüme kapattım. Ben, Candy, olağanüstü aşk tanrısı, bu iki adamdan mı sorumluyum? Gülünç ama aynı zamanda tam da istediğim şey.

"Sanırım bu hoşuma giderdi," diyorum.

"Pekala, seni rahat ettirelim ve sonra sana evimi göstereceğim."

Mortem farklı bir diyara gitme konusunda biraz gergin görünüyor ama buna gerçekten karşıysa da bir şey söylemiyor. Daireme çıkan iki kat merdiveni çıkıyoruz.

Oldukça çıplak olan evimin kapısını açarken "Burada çok fazla zaman geçirmiyorum," diye fısıldıyorum.

İkisi de yatağımın ucuna otururken şikayet etmiyor ya da yargılamıyorlar.

"Üzerime rahat bir şeyler giyeyim de gidelim." Krampus başını eğerek kırmızı beyaz çizgili bir paketi işaret eder.

"Biri sana hediye mi gönderdi?" Krampus sorar.

Ben hediyeye yaklaşıp etiketine bakarken her iki adam da sinirli görünüyor.

Candy'ye,

Mutlu Noeller. Bunu Mortem ve Krampus ile aç. Benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma (ki bu çok az şeyin söz konusu olmadığı anlamına geliyor). Bu gece en sürtük aşk tanrısı hayatını yaşa.

Aşk, Kasvet

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Bu Gloom'dan bir hediye. Onu yanımızda getireceğim."

Krampus boynuzlarının dibini kaşır. "Bu Gloom da mı senin sevgini kazanmaya çalışıyor? Ben dövüşebilirim. Bunu biliyor mu?"

Mortem iç geçiriyor. "Hayır, o sadece Candy'nin her şeye rağmen sevimli bulduğu yaramaz bir Azrail."

Ellerimi kalçalarımın koyuyorum, Mortem'in ceketini artık alçakgönüllülüğümü saklamıyor.

"Gloom benim en iyi arkadaşım. Yaramazdır, evet. Ama siz ikiniz yokken o oradaydı, bu yüzden onun hakkında kötü konuşmanıza izin vermeyeceğim. Anlaşıldı mı?" diye sordum.

Mortem'in yanaklarının kızardığına yemin edebilirim ama başını sallıyor. "Anlaşıldı. Özür dilerim. Kendimi savunmam gerekirse, hiçbir orakçıyı sevmiyorum.

Eğer yardımcı olacaksa, kişisel düzeyde," diyor Mortem.

Bu beni gülümsetiyor.

"Peki ya Krampus?" Ben soruyorum.

Mortem, "O bir Azrail değil," diye cevap veriyor ve ben gülümsüyorum.

"Pekâlâ, siz ikiniz yerinizde kalın." Bir pijama takımı alıp banyoya girerken onları işaret ediyorum.

Aynada kendime bakıyorum ve yansımamla gözlerimi kilitliyorum.

"Sen belalı bir aşk tanrısısın. Kadınsı bir öfke ve ilhamla dolusun. Dışarıdaki o iki devasa adam sana tapmak istiyor. Bunu en az senin kadar istiyorlar, korku içinde yaşama Candy."

Kapı çalındı ve ben sıçradım.

"Candy, hayatım, orada iyi misin?" Krampus sorar.

"Evet, iyiyim. İyiyim, hemen çıkıyorum," diye bağıriyorum.

Küçük ilham verici anımı ikiye katlayarak bir kez daha yansımamı işaret ediyorum.

Pijamalarımı giyerken, acaba daha seksi bir şey mi seçmeliydim diye düşünüyorum. Üzerinde şeker parçaları olan basit pembe bir çift pijama. Cupiō geçen sene Sevgililer Günü için almıştı.

Yüzüme biraz su çarpıyorum ve saçlarıma bakıyorum. Atlı kızak yolculuğundan dolayı biraz kontrolden çıkmış ama kötü görünmüyor, o yüzden bırakıyorum.

Banyodan çıktığımda her iki adam da bana şefkatle bakıyor. Bana tepeden tırnağa ipekle kaplıymışım gibi bakmıyorlar. Sanki üzerimde en pahalı iç çamaşırları varmış gibi bakıyorlar.

bu. Bu benim ilişkilere olan inanç sıçramam.

Aşk şansımдан vazgeçersem, korkunun mutluluğumun önüne geçmesine izin verirsem nasıl bir aşk tanrısı olurum?

Takım elbisesinde lekeler olan Krampus'a bakıyorum ve yüzünü silmek için kolunu kullandığını tahmin ediyorum.

Mortem her zamanki gibi derli toplu görünüyor. alıp ona geri veriyorum. O da başını sallıyor.

"Buraya bırak. Bu benim favorim. Ondan asla uzun süre ayrı kalmak istemem" diyor.

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. İhtiyacım olan güvence buydu. Elbette aptalca bir ceket ama kendi bir söz: kaçıp .

"Gitmeden önce ihtiyacın olan başka bir şey var mı?" Krampus sorar. "Biriniz hediye alabilir mi? O zaman sanırım ben hazırım."

Mortem ayağa kalkıyor, eğilip paketi alırken boyu her zaman korkutucu olmuştur. Paketlenmiş kutuyu tutarken ne kadar hazırcevap görüldüğünü görünce kıkırdamamak için kendimi zor tutuyorum.

Krampus aramıza giriyor ve bizi Kuzey Kutbu'ndaki evine götürürken her birimizin elini tutuyor.

Kalın bir kar örtüsüyle çevrili muhteşem bir kulübenin önüne bırakıyoruz. Evi rengarenk ışıklarla sarılmış ve oturma odasında yanan Noel ağacını görebiliyorum.

Evinin böyle görünmesini kesinlikle beklemiyordum. Tatlı ve rahat görünüyor.

Mortem'e bakıyorum ve çenesi hafifçe kıpırıyor. Krampus bizi içeri götürürken ona canını sıkan şeyin ne olduğunu sormuyorum.

Küçük ama değerli. Mortem'in hediye koyduğu ağacın yanında bir şömine çitirdiyor ve o da büyük yeşil kadife koltuğa oturuyor.

"Ben duş alacağım, siz de mutfakta ne varsa alın." Krampus diyor. Ona bakarken başımı eğiyorum.

Mortem'e bakıyor ve kalbim çarpıyor. Bana bilerek Azrail'le bir an yaşıyor. Krampus ters yönde banyoya doğru ilerlerken ona gülümsüyorum. Duşun başladığını duyabiliyorum ve dönüp Mortem'e bakabilmek için bacağımın üzerine oturuyorum.

"Sorun nedir?" Ona sordum.

"Bunu size veremem. Araf'taki evim sade, basit ve kişilikten yoksun" diyor.

Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama tek güvensiz kişinin ben olmadığımı bilmek rahatlatıcı.

İçgüdülerime güvenerek ona yaklaştım ve elimi kalçasına koydum.

"Neden iyi bir şeyi hak etmediğini düşünüyorsun?" Fısıldıyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve Mortem'in kaç kişiye sır verdiğini ya da ne sıklıkla gardını indirebileceğini hissettiğini merak ediyorum.

"Hayatım ölümle, ruhları toplayanları yönetmekle geçiyor. Katı olmak zorundayım çünkü bu hayat bunu gerektiriyor ya da en azından ben böyle düşünüyorum. Ben Baş Azrail'im Candy. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Evet, kendi diyarından sen sorumlusun," diyorum hemen. Yani, Cupiō'nun yaptığı şey bu.

"Bundan daha fazlası var. İlk Azrail bendim; Araf'ın nasıl yönetileceğini ben seçtim; pek çok Azrail'in huzur ve sevgi bulmak için Cupidale'e kaçmasının nedeni benim. Ben iyi bir adam değilim Candy, sana ya da mutluluğa hizmet etmiyorum. Her şeyi berbat ettim."

"Hey," diyorum kendime engel olamayıp kucağına tırmanırken. Hareketim karşısında şaşırmış görünüyor ama yine de ellerini kalçalarımın koyuyor.

Yüzü duygu dolu. Daha önce kimsenin onu bu kadar savunmasız gördüğünden emin değilim.

"Kendine yüklediğin suçluluk duygusu çok fazla Mortem. Arafta bulunmadım ama Gloom'un söylediğine göre orayı sevmiyormuş. Seni suçlamıyor, tanıştığım orakçıların hiçbiri de suçlamıyor. Cupidale farklıdır, cupidler farklıdır, bu daha iyi olduğumuz anlamına gelmez. Bizim işimiz sevgi yaymak, sizinki ise öbür dünyaya giden yolda onlara lütuf ve güvence vermek. Bu kolay bir iş değil, tüm bu yükü taşımak da öyle. Purga- tory'de işleri ele alış şeklinizden memnun değilseniz, o zaman değiştirin. Hak etmediğinizi düşündüğünüz için iyi bir şeyi mahvetmeyin."

"Ama nasıl yapabilirim? Bir şeyleri nasıl değiştirebilirim? Bu kadar zarar vermişken sana sahip olmama nasıl izin verebilirim?"

"Peki ya hak ettiğim şey?" Ona soruyorum ve bana göz kırpmıyor. "Ne?"

"Bunu hizmet ettiğiniz şey açısından düşünmenizi istemiyorum. Beni ve neyi hak ettiğimi düşünmeni istiyorum."

Adem elması sallanıyor ve gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

"Sen dünyayı hak ediyorsun," diyor.

Gülümsüyorum, parmağımı çenesinin altına koyuyorum, tırnağım muhtemelen hafifçe derisine batıyor.

"O zaman bana ver."

T Candy'nin kalçalarına tutunup yuvarlak pembe gözlerine bakarken ateş çıttırıyor.

Bu kadar basit olabilir mi?

Arafta bir şeyleri gerçekten değiştirebilir miydim? Sadece Candy'nin neyi hak ettiğimi değil, neye ihtiyacı olduğunu düşünebilir miyim?

"Fazla düşünüyorsun," diye fısıldıyor.

Ellerim belinden yukarı kayıyor ve duştaki Krampus'un sesini duyabiliyorum. Acaba Candy'yle bana biraz zaman ayırmak için mi bu kadar uzun sürüyor? Bu boynuzlu canavar adama karşı bir sevgi beslediğimi inkâr edemem.

"Sana sahip olmak benim için adil görünmüyor."

"Şu anda adil olmak umurumda değil Mortem," diyor kalın poposu kalçalarına sürtünürken.

Öne doğru eğiliyor, dudaklarımız sadece bir nefes arayla.

"Eğer beni öpersen, varsın demektir. Artık neyi hak ettiğin hakkında konuşmak yok, kaçmak yok. Beni öpmek, bana ait olduğun anlamına gelir. Artık kendi krallığına ait olmayacaksın. Benim olacaksın ve ben de sana hak ettiğini söyleyeceğim" diyor.

Onun sözleriyle ve kucağıma bastırıldığı yumuşak bedeniyle sikim pantolonumun içinde büyüyor.

"Senin olmamı mı istiyorsun, küçük aşk tanrısı?" Huşu içinde sordum.

"Kendime ait, gerçekten istediğim hiçbir şey olmadı. Dışarıdaki en iyi aşk tanrısı ben değilim. Hiçbir zaman özel olmadım. Ama sen ve Krampus bana baktığınızda kendimi özel hissediyorum. Yani, evet. Eğer ihtiyacın olan şey benim olaksa, istediğim şey bu ve ben de senin olurum."

"Sen özel değilsin Candy, sen sıradışısın."

Kızarır ve başını sallar. "Çok tatlısın, ama gerçekten değilim."

"Belki kendimi farklı bir ışık altında görmeme, her şeyin karanlık olmadığını anlamama yardım edersen, senin de ne kadar harika olduğunu görmene yardım edebilirim," diyorum.

Elimi sırtına doğru kaydırıp başının arkasını kavıyorum, öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırırken yumuşak bukleleri parmaklarıma değiyor.

Aylar önce onu öpmek çılgınca ve tüketici hissettirmişti ve bu da aynı derecede tüketici olsa da, farklı.

Bu öpücük çok daha fazlasını vaat ediyor. Bu sadece, aşk tanrısının davetinde içtiği gülünç pembe içeceklerin körüklediği cinsel dürtüler değil. Bu, atacağımı hiç düşünmediğim bir adımı atmam, kendimi bir başkasına vaat etmem, birine ait olmam.

Dudakları hatırladığım kadar yumuşak. Onu kendime yakın tutuyorum, omuzlarımı kavrayıp beni aynı tutkuyla öperken vücutlarımız birbiriyle aynı hizaya geliyor.

Aklımın bir köşesinde hâlâ küçük bir korku var ama bu öpücük beni rahatlatıyor. Kollarımda kendini çok iyi hissediyor; benimkine yaslanmış küçük bedeni çok iyi hissettiriyor.

Suçluluk duygumu bir kenara itip Candy'ye odaklanıyorum. Mevcut bir partneri hak ediyor; onun ihtiyaçlarına öncelik veren birini hak ediyor.

O kişi ben olabilirim. Kolay olmayacak ama bu basit bir başlangıç, üstesinden gelebileceğim bir başlangıç.

Diğer elim vücudunda aşağı doğru kayıyor, sevimli ipeksi pijamasının içindeki kıcını kavıyor. Dudakları benimkilere değiyor ve dokunuşumla inliyor.

Kahretsin, bu sesin ondan çıktığını duymak beni neredeyse sarsıyor. Karanlık tarafım onu Krampus'un kanepesinde ters çevirip arkadan kabaca becermek istiyor.

Ama yapmayacağım, Candy'nin şartları olmadan olmaz. Onun bana güvenmesini ve inanmasını istiyorum, tıpkı benim kendime inanmak istediğim gibi.

Candy kıcını kucağıma yaslarırken yüzümün kenarlarını tutuyor ve ne gariptir ki ben de zevk seslerimi bastırma zahmetine girmiyorum. Ondan çıkardığım hafif seslere bayıldığım kadar o da beni etkileme şeklinden hoşlanıyor gibi görünüyor.

"Görüyorum ki sohbetiniz iyi geçmiş," diyor arkamızdan Krampus, kirli sarı saçlarını kuruluyor, beline başka bir havlu sarmış.

Güneşten öpülmüş gibi görünen tenine ya da boynuzlarının dibindeki hafif parlaklığa bakarak onun Kuzey Kutbu'nda yaşadığını düşünmezsiniz. Aslında, boynuzları ya da bu gece Candy'nin üzerine inerken kısmen dönüştüğü gerçeği olmasaydı, onun bir canavar olduğundan bile şüphelenmezsiniz.

Candy boğazını temizliyor, yarı çıplak çekici erkek canavara bakıyor.

"açtın mı?" Krampus sorar. "Ah, neredeyse unuttuyordum."

Candy ona doğru bakarken Krampus'a ters ters bakıyorum ve o da bana gülümsemekle yetiniyor.

Ne sik engelleyici bir orospu çocuğu.

Candy'nin kalçalarını kavıyorum, bacaklarını altına sıkıştırıp hediyeği açarken kucağımdan inmesine yardım ediyorum. Krampus duvara yaslanmış, kendi vermediği bir hediyeği açışını izlerken gülümsüyor. Bu anlamadığım garip bir gelenek olmalı.

Candy kâğıdı parçalara ayırdıktan sonra kutunun kapağını açar. Kapağı hızla yerine koyarken yüksek sesli bir gıcırta çıkar.

", ne ?" Krampus diyor ki.

"Oh, hiçbir şey. Burada göreceğ bir şey yok. Uh. Bunu ağacın altına geri koyacağız ve ben de eve götüreceğim."

İçimi bir öfke kaplıyor. O piç Gloom ona ne ki bu kadar utanıyor?

Bu doğru bir hareket olmayabilir, özellikle de onun sevgisini kazanmaya çalışırken. Ama kutunun kapağını alev alev yanan ocağın içine atarken kendime engel olamıyorum.

Sözde hediyeğin içindeki nesnelere bakarken dudaklarım aralanıyor. "Onu öldüreceğim," diye mırıldanıyorum.

"Hayır. Hayır. O benim en iyi arkadaşım. Onu öldüremezsin. Bu çok aşk tanrısı gibi bir hediye. Aslında Cupidale'de mil kare başına tam üç seks dükkanı düşer. Orada çok açığız. Lütfen, hepsi iyi bir eğlenceydi." Ben ilk parçayı çıkarırken Candy Gloom'un hayatı için yalvarıyor.

Kırmızı Noel ampulü şeklinde bir popo tıkacı. Onu takip eden ise ucu körelmiş bir Noel ağacı şeklinde. Şeker kamışı şeklinde bir dildo, çelenk şeklinde dört meme ucu kelepçesi, nergis zambacı şeklinde bir vibratör ve tabii ki Noel Neşesi adında bir kayganlaştırıcı var.

Krampus'a bakıyorum, bir eliyle ağzını kapatmış, kahkahasını tutmaya çalışıyor.

"Bu arkadaşlar arasında sıradan bir hediye mi?" Candy'nin parlak pembe yanaklarına ve yerde kıpırdanışına bakarak soruyorum.

Derin bir nefes alıyor, kendini yerden kaldırıyor ve açık bir şekilde cinsel içerikli Noel hediyelerini elimden çekip alıyor.

"Evet, Cupidale'de bu mükemmel bir hediye. Kendinizin daha fazla yönünü keşfetmekle ilgilenmiyorsanız, sadece bunu söyleyin. Yeteneğime laf atma."

Burnumun kenarını çimdikliyorum. Bu aşk tanrısıyla nasıl bir adım ileri ve sonra iki adım geri gidebilirim?

"Ah, Candy tatlım. Mortem duyguları öğreniyor. Onu biraz rahat bırakalım," diyor Krampus.

Bütün gece ağzından çıkan ilk mantıklı şey. Bekle... Duyguları anlıyorum.

"Siktir ," tıslıyorum.

"Belki de bu bir hataydı," diyor Candy, eşyaları kutuya geri koymaya giderken.

"Hayır. Daha birkaç dakika önce 'beni öpersen benim olursun' konuşmasına ne demeli? Kötü tepki verdim. Geri alıyorum," diyorum.

Candy dudağını ısıyor ve belli ki hediye ya da Gloom'la arkadaşlığı konusunda hassas bir noktaya parmak bastım. Elbette iffetli biri değilim, çok uzun zamandır buralardayım. Sadece uzun bir süre oldu ve başka bir adamın ona böyle şeyler hediye etmesi fikri beni rahatsız etti.

"Gloom'a zarar vermeyeceğim. O senin arkadaşın, bunu anlıyorum. Bu sadece bir şoktu. Seni yargılamıyorum," diye yineleyerek duygularımı açıklamaya çalışıyorum.

"Belki sana bunu kanıtlayabilir tatlım. İkimiz de kanıtlayabiliriz," diyor Krampus, sevimli çocuk yüzünde muzip bir ifadeyle.

"Ah?" Candy'nin utancının bir kısmı . "Ne gerekiyorsa yapacağım," diye cevap veriyorum.

"Ne gerekiyorsa mı?" Candy hınzır bir gülümsemeyle söylüyor. Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

"Noel ağacı mı, Noel ampulü mü?" Candy söylüyor. Krampus onun arkasında ellerini çırparak gülüyor. "Hangisini seçmezse senin için," diyor omzunun üzerinden, ama heyecanı azalmıyor.

Krampus hevesle, "Candy, sevgilim, ben de bunu söylemeni umuyordum," diyor.

"C Noel ağacı," diyor Mortem kolayca ve hem Candy'yi hem de beni şok ediyor.

"Emin misin?" Candy diyor ve acaba blöf yaptığını mı düşündü diye merak ediyorum.

"Candy, ben dayanılmaz derecede yaşıyım. Benim şaşkınlığım sana hediye kimin verdiği dairdi, hediye kendisine değil. Prostatımın zevkim üzerinde ne kadar büyük bir güce sahip olduğunun tamamen farkındayım" diyor.

Parmaklarımı şıklatıp Mortem'i işaret ettikten sonra çekicimi bırakıyorum ve çıplak halimi tamamen serbest bırakıyorum. Candy ve Mortem bana bakıyorlar. Candy'nin arzusu vahşi ve açıkken, Mortem'inki daha hesaplı ve çekingen. Büyük kötü Azrail'in beni cezalandırması için başımı ne kadar belaya sokmam gerekecek?

"Bu konuda ikimiz de hemfikiriz. Beni nerede istiyorsun, tatlım? Kendi kendine mi? Zevk almak ister misin?" Soruyorum, seçtiği her şeyi tamamen kabul ediyorum.

"Mortem," diyor.

"Ah, izlemek istiyor. Ne kadar şirin ve aşk tanrısı gibisin," diyorum ve onun yanından geçip şakağına bir öpücük kondurduktan sonra kanepede Mortem'in yanına oturuyorum. Bir kolumu onun omuzlarına atıyorum.

Kalkmış sikim hepimizi işaret ediyormuş gibi hissediyorum ama kimse kabalık edip odadaki ikinci canavardan bahsetmek istemiyor.

"," diyor Mortem kolayca ve Candy'nin gözleri . "Gerçekten mi?" Candy sorar.

Mortem elini uyluğumun üzerine koyup başparmağıyla iç taraftaki eti okşayarak, "Sadece adilse," diyor.

Aletim zıplıyor ve Candy Mortem'e bakmadan önce hareketi takip ediyor.

"Adil mi?" diye soruyor.

"O kutuda tam bir hazine var. Siz bize oynamanızı izletiyorsunuz, biz de size izletiyoruz."

Başparmağımı Mortem'in kürek kemiğine sürterek, "Haklı, bu adil görünüyor," diyorum.

Artık kendinden daha az emin görünüyor ve Mortem'in bacağına sıkıca kavrayışından, onun tepkisinden endişe duyduğunu anlayabiliyorum.

"Ya da bunu başka bir zamana erteleyebiliriz," diyor Mortem. Candy kendi kendine bir şeyler fısıldıyor ama ne olduğunu anlayamıyorum. Başka bir şey söylemek yerine, ipeksi pijamasının eteklerini tutup başının üzerine çekiyor. Göğsünü basit kırmızı bir sutyen örtüyor, ama arkasına uzanıp danteli açıyor ve dolgun, muhteşem göğüslerinin serbest kalmasına izin veriyor. Meme uçları diğer yerlerinden daha koyu pembe ve ona bakarken bile ağzım sulanıyor.

Dudaklarını yalıyor, pantolonunun lastiğini çekiştirip tamamen aşağı indirirken bakışları benim ve Mortem'in yüzleri arasında gidip geliyor.

Külot yok.

Karşımızda çırlıçıplak durmasını izlerken Mortem'in başparmağı tekrar bacağımda hareket etmeye başlıyor.

"Çok güzel," diyor Mortem.

"Açılmış gördüğüm en iyi hediye," diyorum.

Candy kendini gizlemiyor ve bu gece ne kadar emin olduğu için içim gururla doluyor. Pembeler içinde bir görüntü ve önümüzdeki birkaç dakika içinde olacıklardan etkilenmemek elde değil.

Candy kutuya doğru yürüyor ve belinden eğilerek bize yuvarlak poposunu gösteriyor.

Kahretsin, yanaklarını daha da pembeleştirmek, onu iyice açmak ve her parçasının tadını çıkarmak istiyorum. Her şeyi getirip Mortem'in kucağına koyuyor.

"Biliyor musun, henüz bir öpücük almamış olmam tamamen haksızlık gibi görünüyor," diye yakınıyorum.

Candy gülümsüyor, ellerini omuzlarıma koyuyor. Eğilip beni öpmesini bekliyorum, ama Candy ile hiçbir şey görüldüğü gibi değil.

"Bunu hak et," diyor, yanağımı öpüyor ve geri çekiliyor.

İnliyorum ama sikimi dibinden yumruklamaktan başka çarem yok, acıya yakın sıkıyorum ki boşalarak kendimi aptal durumuna düşürmeyeyim

yerinde.

"Kendine -ve bize- muazzam bir zevk vermek için hangi oyuncağı kullanacaksın?" Mortem, kucağındaki oyuncaklarla bir santim bile kıpırdamadan konuşuyor.

"Çiçek," diyor Candy.

"Ah, Amaryllis. Ne kadar uygun, değil mi? Güç, sevgi, güzellik ve kararlılığın sembolü," diye yanıtlıyor Mortem.

Candy Mortem'in kucağındaki oyuncağa uzanıyor, ama Mortem onun bileğini tutup ikimize doğru çekiyor.

"Şimdiden ıslandın mı, küçük aşk tanrısı? Yoksa Krampus'u yine dizlerinin üzerine mi yatıralım?"

İnliyorum. Kahretsin, ikisi tarafından da kullanılmak istiyorum.

"Kendin gör," diyerek Mortem'in dudağının seğirmesine neden olur.

Bileğini bırakıyor, eli amını avuçlamadan önce kalçasına gidiyor. Uzun parmakları şişmiş pembe dudaklarına sürtünüyor ve kadın inliyor.

"Amcığın neredeyse elime damlayacak. Seni bu kadar tahrik eden ne, tatlım?" diye soruyor, parmaklarını klitorisinin üzerinde ileri geri kaydırarak. "Bu küçük şirin amcığa dokunmanı izlemeyi ne kadar çok istediğimizi bilmek mi, yoksa Krampus ve benim birbirimize dokunmamızı ne kadar çok izlemek istediğini bilmek mi?"

"İkisi de," diye mırıldanıyor, adamın omzundaki tutuşunu sıkılaştırıyor.

"Dürüst olduğunda çok güzel oluyorsun. Söyle bana, sence bizim küçük ceza oburumuz kayganlaştırıcıyı hak ediyor mu? Yoksa sadece senden damlayan tatlı ıslaklığı mı kullanmalıyım?"

"Siktir," diye tışlıyorum, horozumun ve toplarımın tabanını daha da sert sıkıyorum.

"Bunu ister miydin?" Candy bana soruyor ve ben ciddiyetle başımı sallıyorum.

Mortem, "Oh, şuradaki tatlı güneş ışıltılı Krampus içinde," diyor. Kahretsin, o kadar şeffaf mıyım?

Candy dudaklarını yalıyor. Mortem bu noktada parmaklarını neredeyse hiç oynatmıyor bile, ama Candy itiraz etmiyor, sadece ona her dokunuşunu kabul ediyor.

Mortem'in kucağında öne doğru uzanır ve çelenk şeklindeki iki çift meme ucu kelepçesini yakalar.

"Krampus, bebeğim, eşleşme konusunda ne hissediyorsun?" Candy soruyor.

Mortem gülümsüyor. Kadın eğilip göğüsleri sallanırken elini kadının amından çekmiyor ve kısıkcı sıkmadan önce sol mememe yerleştiriyor.

"Sakın gelmeyi aklından bile geçirme. Henüz bunu hak etmiyorsun," diyor Mortem Candy daha da sıkarken.

Meme ucunun kendi nabzı varmış gibi hissediyorum ve Candy ikinci kelepçeyi takarken bu hissi memnuniyetle karşılıyorum. Basınç tatmin edici ve tasarımın şenlikli doğasının da benim için bunu yaptığını inkar edemem.

Candy bana göğüs ucu kelepçelerini uzatıyor ve ben de dayanamıyorum; iki elimle göğüslerini kavrayıp ilk göğüs ucunu ağzıma götürüyorum.

Nefes nefese kalıyor, ben onun mükemmel göğüslerini emip yalarken destek için bir elini omzuma koyuyor.

"Dilini dönüştür," diye fısıldıyor zevkle ve ben inliyorum.

Bu yönümü kabul etmesi beni vahşi ve benden istediği her şeyi yapmaya hazır hissettiriyor. Dilimin çatalı tarafları birlikte çalışarak meme ucunu sertleştiriyor. Çelenk şeklindeki kısıpıcı koyu pembe tomurcuğunun üzerine yerleştiriyorum. Onun benimkini sıkıdığı kadar sert sıkıyorum ama o da en az benim kadar acıdan zevk alıyor gibi görünüyor.

Aynı işlemi diğer göğsünde de tekrarlıyorum, göğüslerinin ne kadar büyük ve yumuşak olduğunu seviyorum. Belki bir gün onları becermeme izin verir. Hak ettiğim zaman tabii.

Diğer meme ucu kelepçesini takıyorum ve ne kadar mükemmel görüldüğüne hayran kalıyorum.

"Çok mükemmelsin," diyorum ona, o da poposunu ısıyor. dudak.

"Yatağın kenarına, küçük aşk tanrısı," diyor Mortem, elini çekerek Uzakta.

Candy yatağa gidiyor ve kendini rahat ettirmek için elflerin yıllar boyunca bana yaptığı gülünç sayıdaki yastıklardan birini kullanıyor. Hem onun hem de bizim zevkimiz için en iyi gösteriyi yapmak üzere mükemmel bir şekilde yerleşiyor.

Bacaklarını iyice açarak parlayan amını gösteriyor. Mortem vurmadan önce kalçamı sıkıyor.

"Yüzün yerde, kığın havada," diyor.

Hemen boyun eğiyorum, yüzümü çevirerek hem Can'ı izleyebiliyorum hem de yanağımın soğuk bir şekilde bastırılmasının keyfini çıkarıyorum.

Oyuncağı amına götürüp en düşük ayarda çalıştırırken Candy'nin dudakları aralanıyor. Gözleri benim acınası halimi izlemekle

yerde yatıyor ve arkamda hâlâ tamamen giyinik olan Morteme hayranlıkla bakıyordum.

Mortem'in eli kıcımın çatlağından aşağı kayıyor ve parmaklarıyla deliğimin etrafında dönüyor. Candy'nin sularını hafifçe içime itmek için kullanıyor.

"Tadını çıkar, çünkü alacağın tek şey bu," diyor ve ben boyumu tutup hafifçe okşuyorum.

Hepsi çok fazla, hak ettiğimden çok daha fazlası - Candy'nin cezamdan zevk alırken amıyla oynamasını izlemek.

Mortem parmaklarını içime sokup çıkarıyor. Muhtemelen çoğu insan için yeterli hazırlık değil. Ama genelde kendimi şımarttığımdan daha fazla.

"Ne düşünüyorsun Candy?" Mortem giriş yerimdeki oyuncağı okşarken parmaklarını kaldırıyor. "Nazik mi olmalıyım, yoksa ona istediğini vermeli miyim?"

Dudaklarını yalıyor, oyuncağı sırlıslıkla olmuş klitorisine doğru tutarken nefes alış verişleriyle göğüsleri hafifçe zıplıyor. Umarım çarşaflarımda bir leke bırakır; umarım benden yalamamı ister.

Candy tepkimi ölçerken, "Ne istiyorsa," diyor.

Gölgeler belimi kavıyor ve kıcımın yanaklarını açıyor. Oyuncağı sokarken Mortem sanki birden fazla hayalet uzvunu aynı anda büyütmüş gibi. Yere doğru inliyorum, ağzımdan salyalar akıyor ve acı ile zevkin karışımını içime çekerken altımı ıslatıyor.

Mortem şişkin ucunu kaydırıp deliğimi gererken ve prostatımı ovarken sikimi okşuyorum. Tekrar içeri sokuyor ve kıcıma bir şaplak atarak beni sarsıyor. Mortem'in gölgelerinden biri bileğini yakaladığında Candy'nin nefesi kesiliyor, başı hafifçe geriye düşüyor.

Öpüyor.

"Tsk. Açgözlü. Ben daha kıyafetlerimi çıkarmadan ikiniz de boşalmaya hazırsınız. İkinizle de ne yapacağım ben?"

"Oh, siktir . Unut . . Lütfen gel beni becer," diye yalvarıyor Candy.

"İntikamını alacağını sanıyordum. Bir çeşit kozmik adalet istediğini?"

Candy başını sallıyor, oyuncağı tekrar klitorisine doğru itmeye çalışıyor.

"Artık umurumda değil, lütfen. Lütfen bitirmeme izin verin."

Mortem karanlık bir sesle, "Hayır, küçük aşk tanrısı, bunu sonuna kadar göreceğiz," diyor.

I Buradaki güç oyunumu ciddi abartmışım. Açıkçası, aslında yetkili kişi ben değilim.

Krampus'un yüzünün nasıl yere düştüğüne bakılırsa, onun da öyle olmadığını söyleyebilirim. Mortem'den bir talepte bulunmuş olabilirim, ancak şu anda gösteriyi yöneten o ve bunu gülünç derecede ateşli buluyorum.

Yaşayan en yaşlı Azrail'i yemlemek bir seçimdi ve şimdi bunun bedelini ödüyorum.

Oyuncağı klitorisime daha sert bastırmaya çalışıyorum ama Mortem'in gölgeleri bir santim bile hareket etmemi engelliyor. Çok yaklaştım. Özellikle de Krampus'a baktığımda, beni izlerken kendini okşayışını gördüğümde. Onu bu kadar tahrik ettiğimi bilmek beni cesur ve kendinden emin hissettiriyor.

Vücudum yanıyor. Hiç bu kadar tahrik olmamıştım ya da bu kadar çok boşalmaya ihtiyaç duymamıştım. Bunun *onlarla* olduğum için olduğunu fark ettim. Mortem haklıydı. Böyle bir bağlantıyı inkar edemezsin. Bu bir aşk ya da cinsel bir şey olabilir ama Noel aşkına ben bir aşk tanrısıyım, en küçük bir titreşimden ne kadar derin bir aşkın doğabileceğini biliyorum.

Neden son altı aydır istediğim şeyi sabote etmeye çalışıyordum? Neden onu kendime çektikten sonra kendimden uzaklaştırmaya çalışıyordum?

Lanet olsun, benim neyim var?

Mortem kafamın içinde dolaşan düşünceleri okuyabiliyormuş gibi başını eğiyor.

Krampus'un kıkına hafifçe vuruyor, vücudunu yuvarlıyor ve duruyor. Gözlerimin dolduğunu hissedebiliyorum. Bu o zamanki

katarsis buydu.

İri eli yüzümün yan tarafını okşuyor, çenemi kavlıyor.

"Benden şüphe etmen için sana sebep verdim, küçük aşk tanrısı. Bu sana beni korkutup hiçbir şey yapamayacağını gösteriyorum. Sen bizimsin. Krampus, buraya gel, kayganlaştırıcıyı ve oyuncağı al," diyor Mortem.

Krampus ayakları biraz titrese de söyleneni yapıyor ve elinde Noel ağacı şeklindeki popo tıkacı ve kayganlaştırıcıyla yatağa geliyor. İkisi de karanlık bakışlarla bana bakıyor.

"Şimdi, seni ne daha iyi hissettirir? Hevesli canavarımızın bu saçma oyuncağı içime sokması mı? Yoksa ikimizi aynı anda içine almaya hazırlanmana yardımcı olması için onu içine mi yerleştireyim?"

Yutkunuyorum ve dudaklarımı yalıyorum. Şu an muhtemelen Uğur Böceği'ni düşünmek için uygun bir zaman değil ama düşünüyorum. O ne yapardı?

Hayırseverlik ruhuyla kesinlikle sikmatize olmayacaktı.

Silahlarına sadık kalacaktı. Ne kadar tahrik olduğum ya da ikisini aynı anda sikmeyi ne kadar çok istediğim önemli değil. Beni geri kazanmak için ne gerekiyorsa yapacaklarını söylediler ve alışılmadık olabilir, ama bunu yaptıktan sonra, tamamen içinde olduğunu biliyorum.

"Dediğiniz gibi, bu işi sonuna kadar götürmemiz gerekiyor."

Mortem dişlerini göstererek gülümsüyor ve ben onun ilgisinin yoğunluğundan neredeyse kör olmuş gibi hissediyorum - onu oraya koyanın ben olduğumu bilerek.

Gölgeleri bileklerimi
çekiştiriyor. "Soy beni o zaman,
küçük aşk tanrısı."

Gölgeler sıcak bir okşayış gibi bileklerimi serbest bırakıyor ve ben gömleğinin düğmelerini çözerken oyuncak yatağa düşüyor. Omzunun üzerinden baktığımda, Krampus kendi İsa-mas hediyesini alıyormuş gibi görünüyor, gözleri gelecek olanın vaadiyle parlıyor.

Ben son düğmeyi açarken Mortem beni izlemeyi bırakmıyor ve gömleğinden kurtuluyor. Kemer tokasına doğru ilerliyorum ve pantolonunu çözüyorum, o da yere atmasına yardım ediyor. Yaptığım son şey, önümde mutluluk içinde çırılçıplak kalana kadar iç çamaşırını aşağı çekmek oluyor.

Vücudu bir sanat eseri gibi. Krampus'un kaslı ve bronz olduğu yerde, Mortem daha solgun ve daha zayıf kaslara sahip. İkisi de kendi tarzlarında muhteşem.

"Bu işi bitirirken sikimin boğazından aşağı inmesini mi yoksa pembe küçük amının derinliklerine girmesini mi tercih edersin?" diye soruyor.

Cevap olarak bacaklarımı daha da açıyorum. Gölgele kalçalarımı kavrayıp bedenimi yatağın kenarına sürüklerken gülümsemesi hınzırlaşıyor. Kendimi utandıracak ya da yarın ne olacağı konusunda endişelenecek bir anım bile yok. Tek düşünebildiğim üzerime eğilmiş, her şeyi tüketen adam.

"Küçük aşk tanrısı prensesimizin ne kadar sırlıklam olduğunu görüyor musun?" Mortem, Mortem'in omzunun üzerinden amıma bakan Krampus'a şöyle diyor.

"Azrail'inin bana dokunmasını izlemek seni tahrik etti mi?" Krampus sorar.

"Evet, lütfen," diye cevap veriyorum. Şu anda çok fazla konuşma var ve yeterince sevişme olmuyor.

Sanki zavallı kadınlık organlarım tahrik olmuş ve gidecek yerleri yokmuş gibi ve bu adamlar, yani Mortem, bana işkence etmeye kararlı.

"Kendini muhtaç mı hissediyorsun Candy?" Mortem, elleri kalçalarımın üzerinde kayarak gölgelerinin üzerinden geçiyor.

Parmakları amımın üzerinde kayıyor, dudaklarımı aralıyor ve ona tamamen açıkta olduğum yere bakıyor. Gözlerini benden ayırmadan bakıyor ve bu onu daha da çok istememe neden oluyor.

"Lütfen, sana çok ihtiyacım var."

Mortem sırtarak, "Yalvarmana gerek yok, küçük aşk tanrısı," diyor.

Eğer hayatımın santimine kadar sikilmeye ihtiyacım olmasaydı, muhtemelen karşılık verirdim. Onun yerine dudağımı ısıırıyorum.

Mortem sikinin tabanını kavırıyor, ucunu ıslaklığımın üzerinde kaydıldıktan sonra yavaşça uzunluğunu içime bastırıyor. Fiziksel olarak biriyle birlikte olmayalı epey zaman geçmiş olmasına rağmen, komodinimdeki oyuncaklar fazla mesai yapıyor ve ona sorunsuzca sığabiliyorum.

İri ve gergin olsa da, acı yok, sadece arzu vücudumun her pembe santimetrekaresini doldurduğundan eminim.

"Siktir," diyor Mortem, kendini içimde daha derine bastırarak. Tamamen girdiğinde yüzümü tutuyor ve beni kabaca öpüyor.

Daha önceki o tatlı, sinayıcı öpücük çoktan gitmişti. Öpüşürken ve kalçalarını sallarken, beni yatağın kenarında becerirken bu tamamen poz- seans. Kendi duruşunu açarken gölgeleri bacaklarımı geniş tutuyor.

Krampus, kayganlaştırıcıyı Mortem'in kık çatlağına sıkarken ve yapışkan pisliği toplamak için oyuncacı kullanırken memnun görünüyor.

Oradan ne yaptığını göremiyorum ama Mortem'in hoşuna gittiğini söyleyebilirim. Öpücükler arasında ağzıma pantolonunu sokması ve mas-

Ağzından benimkine doğru kayan iniltiler.

Göğsü meme ucu kelepçelerine sürtünüyor ve acının ısırmasıyla nefesim kesiliyor ama yine de hoş karşılıyorum. Mortem, Noel ağacı şeklindeki cüretimi zevk dolu bir adımla alırken bile istediğini alıyor.

"Siktir, seni dolduracağım. Sonra seni temizleteceğim ve bunu tekrar yapacağız. Bu bizim amımız, sen de bizim aşk tanrımızsın. Artık şüphe yok," diyor Mortem, sözleri sıg itişlerle noktalanıyor.

Birden o kadar yüksek sesle inliyor ki gözlerim açılıyor ve kendi zevkim tavan yapıyor. Ritmi artırıyor, klitorisimle oynarken başka bir gölge formundan kayıyor.

Aşağıya, korkmam gereken karanlığın ürkütücü girdabına bakıyorum ama beni sikerken ve klitorisime vururken tek hissedebildiğim neredeyse kendinden geçmek. Krampus yatağın kenarına kaymış, Mortem'in beni sikmesini izlerken sikini okşuyor ve kenetlenmiş meme uçlarını çekiştiriyor.

Bakışlarında kıskançlık yok, sadece tutkuyla karışık bir hayranlık var. Mortem'in eli çenemi kavriyor, başımı çeviriyor ve beni onu izlemeye . Kalçaları keskin bir şekilde çarpıyor, etlerimiz birbirine çarpıyor.

ve onun gölgesi klitorisime karşı acımasız.

Bu his içimde dalgalanırken dudaklarım aralanıyor. Mortem sadece beni daha sert beceriyor, kendi kurtuluşunu arıyor.

Bağırarak boşalıyorum ve beni o kadar sert sikiyor ki, eğer gölgeleri beni tutmasaydı, neredeyse eminim beni duvarın içinden becerecekti.

İnlerken kalçaları tekliyor ve neredeyse üstüme yığılıyor, uzun parmakları dağınık saçlarıma dolanıyor. İçime boşalmasının sıcaklığını hissedebiliyorum. Kalçaları sanki içinde tutmak istiyormuş gibi hafifçe içime giriyor.

"Mükemmel, mükemmel prenses," diye fısıldıyor Mortem saçlarımin arasından, yüzümün yan tarafını öpüyor. "Tamam mı?" diye soruyor.

Heyecanla başımı sallıyorum ve ellerimi siyah saçlarında gezdiriyorum. "İyiden de öte," diyorum neredeyse fısıltıyla.

"Daha fazla alabilir misin?"

"Ben bir aşk . Bunu bütün gece yapabilirim," diyorum kolayca ve o da gülümsüyor.

"Krampus, gel de öpücüğünü hak et," diyor Mortem.

Bu geceden önce, Krampus ve Mortem'in kafa kafaya vermesini ve kimin yetkili olduğu veya nasıl bölüşüleceği konusunda sorunlar yaşamasını beklerdim.

bizim zamanımızda. Ama şimdi onları daha net görüyorum. Krampus kolay lokma değil ama yatakta belli zevkleri olduğu çok açık.

"Bu doğru mu, Candy, sevgilim? Bu sonunda bana öpücüğümü kazandıracak mı?" Mortem sertçe çekilirken Krampus soruyor ve beni irkiltiyor.

"Eğer iyi bir iş çıkarırsan," diye alay ederek hem Mortem'i hem de Kram- pus'u gülümsetiyorum.

Krampus, "Bence sen dilime takmışsın," Mortem gözlerini deviriyor. Krampus da aynı sinirlilikle ona bakar. "Yalan söyleme, yaşlı adam. O etkileyici sikiğin etrafına dolanan dilimin nasıl bir his olduğunu gizliden gizliye merak ettiğini biliyorum."

Mortem cevap vermiyor ya da Kram- pus'un gülümsemesine neden olan ifadeyi inkar etmiyor. Kaymış, uzun, çatallı dili dizlerinin üzerine çöküp amımın içine girmeden önce ağzından çıkıyor.

Krampus'un bölünmüş dili daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. İki tarafı aynı anda çalışıyor ve her hareketi üzerinde tam bir kontrolü var. Bu konuda alçakgönüllü de değil. Mortem'in döllerini içimden temizlerken çıkardığı sesler, ele geçirilmiş bir adamınki gibi ve ben bunu arzuluyorum.

Tek istediğim buydu.

Tapınılmak, önemsenmek ve sevilmek. Belki henüz ikincisine ulaşamadık ama içimden bir ses üçümüzün de tüm olumsuzluklara rağmen yıldırım hızıyla bu yolda ilerlediğimizi söylüyor.

Mortem orada duruyor, hâlâ tamamen çıplak ve Krampus'un talimatları yerine getirmesini izliyor. Yaramaz bir gülümsemeyle başını eğiyor ve ben de kaşlarımı çatarak karşılık veriyorum. Krampus içimin derinliklerindeki mükemmel noktaya vurduğunda bu his beni terk ediyor. Dilinin uçları doğru hızda hareket ediyor.

"Tadım nasıl?" Mortem elini Krampus'un uzun, kirli sarı saçlarına dolayarak şöyle der.

Vücudum titriyor ve beni etkileşimlerini izlemek çok fazla. Boşaldığımda kalçalarım titriyor ve meme uçlarım ağrıyor. Krampus, Mortem onu saçlarından çekip merkezimden uzaklaştırana kadar her bir damlayı yutuyor.

Dudaklarında ve çenesinde parlayan bir parıltıyla sırıtıyor. "Öpücüğümü hak ettim mi?"

Gülümsüyorum, acaba bunu bütün gece yapabileceğim konusunda daha önce saçmalamış mıydım diye düşünüyorum. Onun yerine Krampus'a başımı sallıyorum ve yaklaşması için parmağımı kıvırıyorum.

"Ben duş alacağım. Onu kırmayın. Henüz kullanabilir," diyor Mortem duşa doğru yürümeden önce.

Kesinlikle tüm zaman boyunca kaslı kıcına bakmıyorum, mükemmel kıcının içinde Noel ağacı şeklinde bir tıkaç olduğu gerçeğinin tadını çıkarıyorum.

Krampus yatağın üzerine eğiliyor, kaslı göğsü benimkine sürtünüyor ve ben irkiliyorum.

Krampus meme ucu kelepçelerini çözerken, "Bu acıtacak ama her şeyi daha iyi yapacağım," diyor.

"O "Krampus ilk çelengi kaldırırken tıslıyorum.

"Sadece nefes al," diyor diğerini çıkarmadan önce.

Göğüslerimi bir arada tutarken, küçük, sivri meme uçlarını hafifçe yalayıp yatıştırırken derin nefes alıyorum.

"Göğüslerin tam bir rüya," diyor narin etleri öperken.

Gülümsüyorum ve boynuzlarından birini tutmak için uzanıyorum. "Ödülünü almayacak mısın?"

Alay ediyorum.

Yeterince yerimiz olduğundan ve yan yana yattığımızdan emin olmak için bizi yatakta kaydırırken dudakları kıvrılıyor. Bana usulca bakarken parmak eklemlerinin arkası yüzümün yan tarafına sürtünüyor.

Az önce arasında olan her şeyin bir yan ürünü ve beni özel hissettiriyor. Krampus bu öpücüğün bir anlamı olmasını istiyor, tıpkı Mortem'in yaptığı gibi.

Bu, öpüşüp kaçmayacaklarına dair bir söz ve ben her ikisinin de bu yönünü takdir ediyorum.

"Seni incittiğim için özür dilerim," diyor usulca ve ben uzun bir süre ona bakıyorum. "Bu öpücüğü hak etmiş olabilirim, ama sonsuzluğun geri kalanını senin kalbini kazanarak geçireceğimi bil, Candy, sevgilim."

Üçümüzün karışımının tadını alırken dudakları dudaklarıma bastırıyor. Diğer boynuzunu tutup onu olabildiğince yakınımaya çekerken kendime engel olamıyorum. Elleri vücudumun her santimini dolaşıyor ve kendimi değerli hissediyorum.

Krampus beni sanki dönüştürücü bir deneyimmiş gibi öpüyor, sanki başka bir anı asla hafife almayacakmış gibi.

Dili benimkiyle dans ediyor, bölünmüş bölümler öpüşmeyi daha da ilginç hale getiriyor. Eli vücudumdan aşağı kayarak amımı avuçluyor ve irkiliyorum.

"Özür dilerim, gitmeye hazırım,"

diye yalan söyledim. "Ağrın var."

"Çok kötü değil. Tekrar gidebilirim."

Başını sallar. "Tek iyi acı türü gerçekten zevk alacağın acıdır, Candy. Seni bütün gece öpmekten çok mutlu olurum," diyor ve yüzümü tutup sözlerini eyleme dönüştürüyor.

"Ama sen gelemedin."

Omuz silkiyor ve beni daha tutkulu öpüyor. Seksin işlemsel olmadığını biliyorum ama onu boşaltmak istiyorum. O bunu hak etti. O mükemmel popo amaçlanan mutlu sonu getirmemesinin adil görünmediğinden bahsetmiyorum bile.

Bir elimi aramıza sokuyorum, sikini sıkıca kavırıyorum ve öpüşürken onu yavaşça okşuyorum. Yavaş ve nazikçe.

"Sen-"

"Ama sen bunu hak ettin. Benim için çok iyi bir çocuktun," diyorum ona ve sikini yumruğuma geçirirken büyülü dilinden tüm kelimeler dökülüyor. "İyi hissettiriyor mu? Fişimi sokmak, istediğin yere boşalmana izin vereceğimi bilmek?"

"Siktir, Candy," diyor kıcımlı tutup elime sokulurken. "Herhangi bir yere mi?"

"Herhangi bir yer."

Beni sırtüstü çeviriyor, belime binip uzun, sert aletini okşarken beni güldürüyor.

"O güzel göğüsleri birbirine bastır."

Dediğini yapıyorum ve Krampus büyük bir dikkatle göğüslerimin zıplamasını izliyor. Sanırım onları çok sevdiğini söylerken şaka yapıyordu.

"Bir ara memelerini sikmek istiyorum," diyor boynundaki kaslar gerilerek.

Şu anda bunu yapmasına izin vermeyi teklif ederdim, ancak neredeyse kırılma noktasında olduğu açık.

"Ne kadar şımarık olduğuma bak. En güzel aşk tanrısı yatağında, mükemmel göğüslerine boşalmamı bekliyor."

"dur, ben de arkanı toplamana izin vereyim," diyorum ona.

Sözcükleri söyler söylemez, üstümde parçalanıyor, yumruğu beyaz salgı şeritleri sıçrayıp göğüslerimi ve boynumu kaplayana kadar hızla kendini okşuyor.

Son damlasına kadar serbest bırakana ve taşakları vücuduna sıkılaşıp kadar sürtünerek pantolonunu indiriyor. Başını geriye atıyor, birkaç derin nefes alırken güzel saçları omuzlarına dökülüyor.

Bir an sonra öne doğru eğiliyor, yaramaz dili sol göğsümden bıraktığı izleri yalıyor, sonra eğilip beni tekrar öpüyor. Mümkün olan en iyi şekilde kirli.

"Bu dil beni öldürecek," diye şaka yapıyorum ve o da saçlarımın bir kısmını yüzümden çekip yanağımı öpüyor.

"En azından canavar tarafımın bazı avantajları var," diyor ve kendini küçümsüyormuş gibi hissediyor.

Başımı yumruğuma yaslayarak yan dönüyorum. "Tamamen değişmiş halini sevmiyor musun?"

"Şu anda nasıl görüldüğüme ve bu gece gördüklerinize rağmen, ben hala bir canavarım."

Kaşlarım çatıldı ve karşımdaki gülünç derecede güzel adama baktım. Bu kadar güzel biri nasıl aksini düşünebilir?

"Bana göstermek mi?"

"Ben... belki yarın?" diye sorar.

Belli ki bu konuda utanıyor, bu yüzden onu daha fazla zorlamak yerine onaylarcasına başımı sallıyorum.

Banyo kapısı tıklanıyor ve ikimiz de sihirli bir şekilde tamamen özel dikim bir takım elbise giymiş olan Mortem'e bakıyoruz.

Krampus şaşkın görünüyor ama sonra gözlerini deviriyor.

"Piç her diyara seyahat edebilir," diyor Krampus ve ben de başımı sallıyorum.

Yıllardır Baş Eros için çalışıyorum. Herhangi bir diyar arasında zahmetsizce hareket edebilen tek aşk tanrısı onlar; orakçılar için de aynı şeyin geçerli olması mantıklı.

"Bekle, sen yapamaz mısın?" Krampus'a soruyorum.

"Hayır, Noel Baba alemin ilk varlığıdır," diyor kolayca.

Mortem, "Gitmem gerek," diyor ve gözlerindeki açık korku olmasa paniğe kapılacağım. "Dünya'da ciddi bir felaket oldu. Yeni ruhların akışını yönetmek için mümkün olduğunca çok orakçıyı çağırmam gerekiyor."

Bize doğru birkaç adım atıyor ve ortasında obsidyen taşı olan iki kolye uzatıyor.

"Bu seni Araftaki evime götürecektir. Tek yapman gereken onu tutmak ve adımı fısıldamak."

"Şimdi de bizi sıkmediğı halde adını fısıldamamız için manipüle ediyor," diye yakınan Krampus kolyeyi boynuna takıyor.

Mortem gözlerini devirerek, "Latince'de ölüm anlamına geliyor," diyor. Yanıma oturuyor ve saçlarımı okşuyor. "Buradan ayrılmamın tek nedeni buna mecbur olmam. Evime giriş izniniz var ama bu iş bitir bitmez geri döneceğim."

"Söz veriyor musun?"

"Söz veriyorum. Krampus'un tadını çıkarın, onu kırmayın," diyor ve gülümseyerek Krampus'a bakıyor. "Bu benim işim."

Odadan hızlı bir duman bulutuyla çıkmadan önce saçlarımı son bir kez öpüyor.

Arkasında bıraktığı boşluğa özlemle bakıyorum ve Krampus elimi tutup parmak eklemlerime nazik bir öpücük konduruyor.

"Geri dönecek," diye söz veriyor. "Bu arada, hadi seni temizleyelim. Yarın sana Kuzey Kutbu'nun sunduğı her şeyi gösterebilirim."

"Bu hoşuma giderdi." Gerçekten ciddiğim. Krampus'un kişiliğinin tüm farklı yönlerini anlamak istiyorum.

Sabah uyandığımda, çıtırdayan bir ateş ve arkamda sıcak, iri bir beden görüyorum.

"Günaydın," diyor omuzlarıma sokularak, boynuzları arkamızdaki yastıklı karyolaya çarpıyor.

"Bugün için ne planladınız?"

"Sürprizlerle dolu bir gün. Cupidale'de olmak zorunda değil misin?"

Kollarında dönüyorum, onun çılgın yatak kafasına gülümsüyorum. Eminim benimki de en az onun kadar saçmadır.

"Yıllardır bir gün bile izin almadım. Aslında, muhtemelen gereğinden fazla mesai yaptım. Kalmaya hazırım."

"Güzel, hadi seni soğuğa karşı giydirelim ve kahvaltı edelim," diyor.

"Oh, sadece pijamalarım var."

Başını sallayarak yataktan kalktı. Daha önce hiç görmediğim pembe kıyafetlerden oluşan bir sepeti işaret Noel ağacına doğru ilerlerken çıplaklıkla ilgili hiçbir sorun yok.

"Bu da nereden çıktı?"

"Tüm arkadaşlarımin elf olduğunu unutuyorsun."

Hızla yataktan kalkıp kıyafeti inceliyorum; çok güzel. En yumuşak pembe kaşmir kazak, siyah polar astarlı pantolon, pembe suni kürklü kar botları ve ona uygun bir ceket. Hepsi de benim bedenime uygun görünüyor.

"Bedenimi nereden biliyorlar?"

"Nasıl olduğundan emin değilim ama elfler her şeyi bilir. Git hazırlan, keşfedecek çok şeyimiz var," diyor ve ben kıyafetleri alıp banyoya giderken kıcıma şaplak atıyor.

Krampus sadece günü benimle geçirmek istemiyor, aynı zamanda arkadaşlarıyla tanışmamı ve evini keşfetmemi de istiyor. Mortem için içimde bir endişe olsa da heyecandan başım dönüyor. Geri dönmedi. Her şey halledildi mi? Fikrini mi değiştirdi?

Kolyeyi elimde tutarken başımı sallıyorum.

Hayır, bana bir söz verdi ve buna sadık kalacak. İki adamı karşılaştıramam. Son derece farklılar ve bu ikisinde de hoşuma giden bir şey. Yine de Mortem'in Araf'ta bana gururla hava attığı düşüncesi göğsüme bir sızı gönderiyor.

Şu anın tadını çıkar Candy, her şeyi fazla düşünmeyi bırak.

Kendimi endişeli bir sarmalın içine yerine giyiniyorum. Kıyafetim ağacın altında olduğu kadar harika görünüyor ve yüzümde geniş bir sırıtışla oturma odasına dönüyorum.

"Ne düşünüyorsun?" Dönerek söylüyorum.

Krampus çoktan giyinmiş, gülümseyerek bana yaklaşıyor ve belimi kavıyor. "Güzel pembe bir hediye gibi. Kahvaltı bitmeden acele etmeliyiz," diyor elimi tutarak. Bizi muhteşem bir yemek salonuna götürürken sıcak parmaklarını sıkıca kavıyorum.

Her şey açıkta bırakılmış ahşaptır ve her santimi altın ve kırmızı Noel dekoruyla süslenmiştir.

Kırmızı bir fiyonk ya da mekânı sergileyen parlak bir altın ışığın olmadığı tek bir nokta bile yok. Üç uzun el yapımı masa devasa odanın tamamını kaplıyor ve sonra bize bakan yüzlerce küçük yüz olduğunu fark ediyorum.

Oda sessizliğe bürünürken Krampus bana sıkıca sarılıyor, bu sessizliği sadece arka plandaki hafif enstrümantal tatil müziği bozuyor.

"Biraz terbiye öğren. Bu Claw'ın sevgilisi Candy. Kibar olun," diyor Calanis, bankın üzerinde durduğu yerden, bize yaklaşmadan önce yüzüne yayılan bir sırıtışla. "Cala- nis'in yaptığı kıyafetlerin üzerinize tam oturacağını biliyordum. Biz elfler burada olduğunuz için çok mutluyuz. Gelin, Calanis'in yanına oturun ve kocamla tanışın."

Krampus'a bakıyorum ve o da başını sallıyor. Calanis, Krampus ve benim bir masanın ucunda daha geniş bir oturma düzeni alabilmemiz için farklı elfleri hareket ettiriyor. Buranın Krampus'un ayrılmış yeri olduğu açık.

"Bu Calanis'in kocası Darmon. ahşap ustasıdır," diyor ve mahcup bir gülümsemeyle erkek bir elfe el sallıyor. "Utangaçtır. Bütün konuşmayı Calanis yapar."

"Calanis hiç ," diye karışıyor bir başka elf.

"Bu Serenia. İşinde kötü olduğu için çoğu zaman bir dikiş sökücü kullanmak zorunda. Calanis bu yüzden kıskanç olduğuna inanıyor. Ona aldırmayın, çoğu elf bu kadar sinir bozucu değildir."

Çenem düşüyor ve Krampus bana bir tabak hazırlamaya başladığı masada alırken bir homurtu çıkarıyor.

"Sıcak çikolata mı elma şarabı mı?" diye soruyor.

"Sıcak çikolata lütfen," diyorum ve bana bir kupa dolduruyor.

Aşağıya baktığımda, tabağımdaki yiyeceklerin çoğunun daha tatlı kahvaltılık olmasından memnunum; Fransız tost, krep ve şekerlenmiş domuz pastırması.

"Elfler tatlı sever mi?" Calanis'e soruyorum. Başını sallayarak gülümsüyor, büyük kulakları da onunla birlikte hareket ediyor.

"Evet, tatlılar en önemli besin grubudur."

Sıcak çikolatamı yudumluyorum ve şimdiye kadar içtiklerimin en iyisi olduğunu fark ediyorum. "Aşk tanrısı tatlıları da sever. Bu harika."

Calanis kendi sıcak çikolatasından bir yudum alıyor ve aramıza bakıyor. "Korkunç olan artık bizimle değil mi? Yoksa bir grup insandan mı korkuyor?"

"Elfler mi?" diyor gülümseyerek. Sanırım Mortem gibi birinin gözünü korkutma fikri hoşuna gidiyor.

"Acil bir iş çıktı," diyor Krampus, ona okuyamadığım bir bakış atarak.

"Mmm. Claw ve Candy günlerinde ne yapmayı planlıyorlar?" diye soruyor.

"Ona Kuzey Kutbu'nun tüm gizli cevherlerini gösteriyorum," diyor Kram- pus gururla, bir kolunu sandalyemin üzerine atarak.

"Calanis, Candy'nin Kuzey 'nu seveceğini düşünüyor. Calanis ayrıca bunun gelmiş geçmiş en iyi Noel olduğunu düşünüyor."

Tatlı elfe gülümsüyorum ve aynı fikirde olmaktan kendimi alamıyorum. Sanırım bu yıl nihayet istediğim her şeye sahip olacağım.

"E Yemin ederim, çok tek bir aşk tanrısı partisiydi," diye yakınıyor Gloom. "Bağlanmışım, dizlerimin üzerindeydim ve hazırdım-"
Ölüm Gloom'u dürtüyor, o da dönüp yutkunuyor kalınca.

"Patron. Hey. Ben bir şey demedim," diyor Gloom. "Doom söylemiş. Herif buralarda bir yerde."

"İlişkiniz olmayan bir aşk tanrısına cinsel içerikli eşyalar hediye etmekten de mi suçlu değilsiniz?" Kelepçelerimi temizlerken sordum.

Gloom boğazını temizler. Ölüm başını sallar ve karşılaşmadan uzaklaşır. Ölüm iyi bir Azrail'dir, en eskilerden biridir ve yöntemlerini değiştirmiştir. Geçici Baş Eros'la birlikte. Acaba bana ve Araf'ı yönetme şeklime karşı bir kızgınlık mı besliyor?

"Dürüst olmak gerekirse, bunları sen ve Krampus'un partiye gelip gelmeyeceğinizi bilmeden önce satın aldım. Ayrıca, aşk kızlarımla tanıştın mı? Ben kesinlikle başıboş bir tip değilim, ayrıca Candy benim için küçük bir kız kardeş gibidir."

"Küçük kız kardeşine seks oyuncakları mı alacaksın?"

"Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen evet. Bekle, kutuyu senin önünde açtı. Yani sen buradasın ve o da..."

"Krampus'la birlikte Kuzey Kutbu'nda güvende. Şimdi, temizliği ne kadar çabuk halledersek, herkes şenliklerine o kadar çabuk dönebilir," diyorum, defolup gitmesini ve beni birkaç dakika yalnız bırakmasını istiyorum.

Onun yerine, yakışıklı, fazla enerjik Azrail başını bana doğru eğiyor.

"Tavsiye istemediğini biliyorum."

"İstemiyorum," diye sertçe cevap veriyorum.

"Ayrıca patronum olduğunuzu ve beni her an görevden alabileceğinizi de biliyorum. Ama Candy en iyisini hak ediyor. İçinde çok şey tutuyor. Bazen gerçekten nasıl hissettiğini anlatması için zaman ayırmanız gerekir. Onun tatlılığı bir zayıflık değil ve eğer onu tekrar incittiğini öğrenirsem, ne yapacağımdan emin değilim ama eminim La- dybird bir şeyler bulacaktır."

Birkaç uzun an boyunca ona bakıyorum. Her zaman onun benim diyarıma nasıl ayrıldığını merak etmişimdir ama sözlerini kafamda gözden geçirdikçe anlıyorum. Tehditkâr, duygusuz ya da bodur olmayabilir. Ama en iyi Azrail özelliklerinden yoksun olduğu şeyleri vahşet ve sadakatle telafi ediyor.

"Niyetim Candy'nin bir daha asla incinmemesini sağlamak," diye kolayca cevap veriyorum ve arkamı dönüp konuşmayı bitiriyorum.

Birden Morticia yanımda beliriyor ve çeşitli kâğıtları karıştırmaya başlıyor.

"Bu tam bir lojistik kabus. Çağrınızdan sonra üç orakçı gelmedi," diyor, dudakları kızgınlıkla gerilmiş.

"Onları tekrar çağırın ve arada ben de ruh koleksiyonlarını devralayım."

Morticia'nın koyu kahverengi gözleri şok içinde bana bakıyor. "Köylü işi mi?" diye nefes nefese kalıyor ve ben de iç çekiyorum.

"Uzun zaman oldu, evet. Sanırım yıllar önce olduğum kişiyle yeniden bağlantı kurmaya ihtiyacım var."

"Hmm. Sanırım parti iyi geçti. Kim tahmin edebilirdi ki?" diyor kendini beğenmiş bir şekilde.

"Evet, Morticia, bu haklıydın."

Etrafa bir göz atıyorum, orakçılar ruhları toplayıp son dinlenme yerlerine götürürken etrafımızı saran yıkımı görüyorum. "Tembelleri çağıracağım. Belli bir şeyi yürürlüğe koymamı ister misiniz? Ceza mı?"

Morticia talimatlara uymayanları cezalandırmaya fazlasıyla hevesli görünüyor ve ben başımı sallarken yüzü düşüyor.

"Araf'ta bir etkinlik düzenlemeye ne dersiniz?" diye sordum.

Yavaşça gözlerini kırıştırıyor, sanki kelimeler hesaplanmıyormuş gibi. "Ne, bir tür sergi gibi mi?"

"Hayır, yeni yıl partisi gibi." "Yeni yıl mı?" diye tekrarlıyor.

"Evet, aşk tanrısı bizi birçok toplantı ve tatil için kendi diyarlarına davet etme nezaketini gösterdi. Belki de bizim de kendi krallığımız için aynısını yapmamızın zamanı gelmiştir."

"Pembe, sakız gibi bir saçmalık planlamıyorum Mortem, reddediyorum."

Burnumun kenarını ovuşturarak bu planın tamamen yanlış olup olmadığını merak . Ama Candy ile geçirdiğim zamandan sonra, taşıdığım bu suçluluk duygusunun çok ağır olduğunu fark ediyorum. Sanki kendime ve Candy'ye değişebileceğimi, bu şekilde yaşamamın yeterli olmadığını kanıtlamam gerekiyor.

İş içimde başlıyor, olası yanlışlarımı düzeltiyorum.

"Etkinliği istediğiniz gibi planlayın. Orakçıların hoşuna gidecek, aynı zamanda misafirlerimizi de düşünen bir parti. Burada işim bittiğinde, etkinlik için birden fazla tek kullanımlık portal oluşturabilirim."

"Romantik mutluluğunuzun peşinde koşarken iş yükümün ne kadar artacağını bilseydim, karışmazdım," diyor Araf'a geri dönmeden önce.

Bana zarif bir gülümsemeyle bakan yaşlı bir kadına yaklaşıırken onun dramatizmini görmezden geliyorum.

"Benim zamanım mı?" diye soruyor.

"Korkarım öyle," diye cevap veriyorum, elimi uzatarak.

"En azından beni altın kapılara götürecek adam seksi," diye yanıtıyor.

Elimi tuttuğunda ruhunun ince yapısı artık acı hissetmiyor.

"Ne yazık ki Hazel ve Grace'e övünmek için birkaç dakika daha yaşayamayacağım. Muhtemelen onları öbür dünyaya götüren köhne, çirkin bir orospu çocuğu olacak. Her neyse, nereye gidiyoruz?"

Kadına bakıyorum, kolay kabullenışı karşısında hayrete düşüyorum. Onun yolu açık. O iyi bir yer içindir. "İyi bir yer."

"Hepinizin yaşadığı yer mi? Ölümünden sonraki hayatımı böyle görünerek mi geçireceğim yoksa en ateşli halime geri mi döneceğim?" diye soruyor.

"Ölümünden sonraki hayat sen ne yaparsan odur," diyorum ona, söylediğim sözlere inanarak.

Bunu en iyi şekilde değerlendirmenin zamanı geldi.

A Elflerle yaptığımız kahvaltıdan sonra Calanis, Candy'ye atölyeyi gezdirmekte kararlı. Küçük elf bize her şeyi gösterirken elimi tutuyor.

"Calanis moda ve tekstilin başı, bu çok prestijli bir pozisyon, Santa'nın kendisi tarafından atandı" diye övünüyor.

"Bu çok etkileyici. Nedenini anlayabiliyorum. Bu kıyafet harika."

Calanis benim tatlı aşk tanrıma gülümsüyor. "Calanis sana daha fazlasını yapacak. Kuzey Kutbu Cupidale'den çok daha soğuktur. Yeni en iyi arkadaşımın kalın giysilere ihtiyacı olacak."

"Bu beni ne yapar?" Sahte bir kızgınlıkla soruyorum.

"Claw her zaman Calanis'in en iyi arkadaşı olacak," diyor Candy'ye göz kırparak.

Atölyeye doğru ilerliyoruz, elfler bizi selamlıyor ve Candy'ye yaltaklanıyor.

"Çok fazla yabancı gelmiyor, değil mi?" Candy fısıldıyor.

"Hayır. Noel Baba, ren geyikleri ve Pençe Kuzey Kutbu'nda insan dünyasına erişimi olan tek varlıklar," diyor Calanis rahatlıkla. "Elfler için sorun yok, merak etmeyin. Kuzey Kutbu'nda tüm yıl boyunca Noel'in tadını çıkarıyoruz."

Candy anlayışla başını sallıyor ve bu beni onun hakkında daha da meraklandırıyor.

"Candy'yi ahıra götüreceğim. Tur için teşekkürler, Calanis."

"Claw'ın başımızın üstünde yeri var. Calanis yakında Candy'yi görmeyi umuyor," diyor ve Candy'yi bacaklarından kucaklıyor.

Ayrılmadan önce biraz havuç ve küp şeker alıp bizi ahıra götürüyorum.

Candy hemen atlara çekiliyor, burunlarını okşuyor ve her biriyle yumuşak sözler paylaşıyor.

"Cupidale'i sever misin?" Cranberry'ye bir küp şeker vermeden önce ona soruyorum.

"Hem evet, hem hayır. İnsan diyarını ziyaret etmeyi sevdiğimden daha çok sevdim ama bir yanımda hiçbir zaman uyum sağlayamadığımı hissetti. Baş Eros'un malikanesinde saklanmak, onun eşyalarını düzenlemek, çamaşırlarıyla ilgilenmek, arkadaş edinmekten ya da kendimi ortaya koymaktan daha kolaydı."

"Ama Peçedeki Aşk mikserinin olduğu gece kendinden çok emin görünüyordun," diyorum, sözleri ve onu algılayış biçimim yüzünden kafam karışmış gibi hissederek.

Konuşurken eldivenli elini atın başında gezdiriyor, gözleri yaşlarla doluyor.

"Gloom beni gitmeye ikna etti. Giyinmiştim, o partiye gitmek için kendimi pompalamaya çalışıyordum ama tüm zaman boyunca Cupiō'nun evinde saklanacaktım. Bana gitmem için güven verdi. Son birkaç aydır Gloom, Ladybird ve Cupiō ile vakit geçirmek özgüvenimi yeniden inşa etmeme yardımcı oldu."

Ağzımı açmaya başlıyorum ve o başını sallıyor. "Benden özür dilemene gerek yok. Zaten ve şimdi buradayız. Kendimi adamadan önce gerçekten kim olduğumu, gerçekten ne istediğimi öğrenmek için bu zamana ihtiyacım olup olmadığını merak ediyorum. Sanırım bunun için daha iyi bir aşk tanrısıyım."

"Bilemiyorum. Seni o büyük pembe balo elbisesiyle ne kadar sevdiysem, o dar seksi kırmızı elbiseyle de o kadar sevdim. O gece beni büyülemiştin ve hala da etkiliyorsun. Ben... Ben hepimizin tek bir şey olduğumuzu ya da hep aynı kaldığımızı düşünmüyorum. En azından öyle olmadığını umuyorum."

"Emeklilik konusunda endişeli misin?" diye soruyor. "O kadar belli mi?"

Bir sonraki ata geçerken omuz silkiyor ve cevap vermeden önce onu besliyor.

"Bence değişim zordur. Ne kadar zamandır Noel Baba için çalışıyorsun?" "Neredeyse beş yüz yıldır." Islık çalıyor. "Ne kadar zamandır

Cupidale'de miydiniz?"

"Neredeyse iki yüzyıldır."

"İnsanlık âlemindeki insanların bu kadar kısa bir sürede hayatlarını nasıl şekillendirdiklerini merak ediyorsunuz," diyorum.

"Bu hayat derslerinden bazılarının öbür dünyamıza da aktarılacağını düşünebilirsiniz. İnsan hayatındaki her şeyi unutmak biraz saçmalık."

"Belki de fark ettiğimizden daha çok eski halimize benziyoruzdur." "Nasıl yani?" diye soruyor.

"Hayatın her alanında son derece yakışıklı olduğumdan hiç şüphem yok," diye şaka yapıyorum ve o da gülümsüyor.

"Ben de bundan şüphe etmiyorum."

"Gel, benimle yürü. Sana göstermek istediğim başka bir şey var." Eldivenli parmaklarından tutup onu ahırdan dışarı sürüklüyorum. "Şu tepenin ardında."

Candy'nin kar kütlesiyle başa çıkabilmesi için yavaş yürüyoruz.

"İşini sevdin mi?" Candy soruyor.

"Burada yaşamayı, elflerle birlikte olmayı ve çoğunlukla yılın iki ayı çalışmayı sevdim."

"Peki ya geri kalanı?"

"Çocukların ödünü koparmak mı? Sadece bazen. Onların hayatlarını değiştirmelerini izlediğimde, bu tatmin ediciydi. Peki ya sen? Aşk maçları yapmayı sevmez miydin?"

Kızarıyor. "Bir adamı şişme bir balinaya aşık ettim." "Düşündüğüm şeyi mi yaptı?" Bir adamın bir havuza aşık olduğunu öğrendiğinizde sorulabilecek tek mantıklı soru budur.

Oyuncak.

"Oh evet, ve onu patlattığında perişan oldu. Cupiō aşk maçını tersine çevirmek ve adamın zihnini silmek için çağrıldı. Bana acıdı. Sanırım o da yalnızdı, o malikanede tek başına yaşıyordu. Bana Cupiō'dan ayrılmak zorunda kalmayacağım ve eviyle ilgileneceğim bir iş teklif etti."

"İkinizin arasında romantik bir şey yok muydu?" Belki biraz kıskançlık duygusunun içime işlemesine izin vererek soruyorum.

Kıs kıs gülüyor. "Cupiō mu? İmkânı yok. O benim için neredeyse bir baba gibidir. Bana güvenli bir yer verdi ama sanırım orada çok rahat ettim. Ayrıca, sanırım üçü de daha fazla mahremiyet istiyor. Sayamayacağım kadar çok üçlü ilişkiye girdim," diyor tepeyi dönerken.

Candy'nin nefesi kesiliyor, önümüzde duran buzdan kaleleri görünce gözleri açılıyor.

"Burası neresi?"

"Elfler buraya krallık diyor ama hep buradaydı. Elfler ne zaman evlenmeye karar verseler, düğünlerini genellikle burada yaparlar."

"Elflerin bebekleri olabilir mi?"

"Evet, bu çok nadir görülen bir şey ve sadece yarım yüzyılda bir oluyor," diyorum ve Candy'yi belinden tutup güvenli bir şekilde tepeden aşağıya taşıyorum.

"Krampus, bu inanılmaz."

"Öyle." Cevap verirken gözlerim buzdan kalelerde değil, önümdeki aşk tanrısında kalıyor.

"Sanırım burayı gerçekten seviyorum," diyor eldivenli eli etrafımızı saran durgun buza sürtünerek.

"Kalabilirsin, biliyor musun? Sen ve Mortem için daha fazla yer açmak için kulübeye eklemeler . Burayı ana üs yapabiliriz. Belki küstahlık ediyorum, özellikle de senin ve Mortem'in hâlâ işi olduğu için, ama-"

Candy geriniyor, ellerini boynuma doluyor.

"Cupîō ile bir şeyler ayarlamam ve Mortem ile konuşmam gerekecek ama sanırım burayı evim olarak görebilirim."

Pembe örgü şapkasını düzeltirken içimi bir rahatlama kaplıyor. "Seni mutlu etmek istiyorum," diyorum ona.

"O zaman ikimiz de aynı şeyleri istiyoruz," diyor, gözleri umut dolu.

Oraya o umudu, o mutluluğu koydum. Birinin neşesinin katalizörü olmaya alışık değilim ve bu tamamen tatmin edici bir his.

"Beni takip edin," diyorum ve onu sıcak çikolata ve atıştırmalıkların yanı sıra battaniye ve yastıklarla kaplı bir bankın bizi beklediği bir buz mağarası oluşumuna götürüyorum.

"Burası gerçekten büyümlü bir yer," diyor Candy, bana dönmeden önce sıcak çikolatasını yudumlar. Üst dudağında küçük bir krem şanti izi var. Başparmağımla sildim ve ağzıma götürdüm. "Dün gece söylediklerimde ciddiydim."

"Hafızamı tazelemem gerekecek. Candy, hayatım, dün gece bir harika şey söylendi ve yapıldı."

"Senin diğer tarafından korkmamak hakkında. Beni korkutup kaçırmayacaksın."

Gözleri yalvarıyor ve ben yutkunuyorum. "Pekâlâ," diye kabul ediyorum.

Benden buna ihtiyacı olduğu, benim her parçamı tanımaya ihtiyacı olduğu çok açık. Buraya taşınmaya gerçekten istekliyse, bu işi yürüteceksek, o zaman elimden gelen her türlü çabayı göstermem gerekiyor.

"Ormana gitmemiz gerekecek - bazı elfler gerçek halimden hoşlanmıyor," diye itiraf ediyorum ve Candy elimi tutup sıkıca sıkıyor.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Söz veriyorum."

Buzdan kalelerden ayrılırken eli sıkıca benimkinde kalıyor ve ben bizi ormana götürüyorum. Bir açıklıkta durduğumuzda karla kaplı kadim ağaclar etrafımızı sarıyor. Ben Candy'ye bakarken hava keskin bir ısırlıkla sertleşiyor ve etraf sessizleşiyor.

"Şu ağacın yanında dur." En uzaktaki ağacı işaret ediyorum ve ben soyunmaya başlarken o da emirlerime uyuyor.

Aniden yer değiştirdiğim için çok fazla kıyafet kaybettim. Calanis'in bana gerçek Krampus formum için yaptığı çok sayıda pelerinin var ama Candy benimle tamamen çıplak olarak uğraşmak zorunda kalacak.

Kıyafetlerimi çıkarıp dikkatlice karın üzerine koyduktan sonra ormana bakıyorum. En kötü ne olabilir ki? Dehşet içinde kaçarsa, hemen dönüşebilir ve dönüşüme ihtiyacım olsa bile bir daha onun önünde dönüşmeyeceğime söz verebilirim. Bedenim bu şekilde dışarı çıkmak için can atıyor ama bu formu serbest bırakmam gerektiğinde ona ve Mortem'e yalnız zaman verebilirim. Buraya gelebilir ve her zaman olduğu gibi yalnız kalabilirim.

Derin bir nefes alıyorum ve olmasına izin veriyorum.

Ayaklarım toynaklara dönüşüyor, uzun kıllar başta bacaklarım ve ön kollarım olmak üzere vücudumun çoğunu kaplıyor; daha kısa kıllar göğsümü, karnımı ve kasıklarımı delik deşik ediyor. Sikim büyüyor ve bacaklarımın arasında ağır ağır sallanıyor. Boynuzlarım uzuyor, uzun kulaklarımın etrafında hafifçe kıvrılıyor. Bir zamanlar parmak olan yerler kararmış pençelere dönüştü. Çatallı dilim kafamdan dışarı fırlıyor ve yüzümün farklı görüldüğünü biliyorum.

Ben artık onun anında etkilendiği yakışıklı adam değilim. Ben çocukları korkutan, mirası korku üzerine kurulu bir canavarım. Kuyruğum arkamda sallanıyor ve dönüp Candy'nin her şeyimi görmesine izin vermekten endişe ediyorum.

Minyon aşk tanrısı zaten insan formumda benden o kadar küçük ki, bunda onu tamamen cüce bırakacağım.

Gözlerimi kapatıp dönüyorum, ilk tepkisini görmek istemiyorum, yüz hatlarını düzeltmesi için ona biraz zaman veriyorum.

Ama gözlerimi kırıştıtararak açtığında Candy bana korkuyla bakmıyor. Hayır, aslında bana harikulade biriymişim ve hiç de korkunç değilmişim gibi bakıyor.

Bana yaklaşıyor, bacakları kara için fazla mesai yapıyor. Eldivenini çıkarırken benden sadece bir adım uzaktaydı.

"Sana dokunabilir miyim?" diye soruyor.

Başı sadece göbek deliğime kadar geliyor. Başımı sallıyorum, konuşmaya hazır değilim. Büyük köpek dişlerim ve dilim konuşmamı zorlaştırıyor.

Candy kollarımdaki kılları okşuyor ve pençelerimi inceliyor. Gerçek tenime dokunulması çok garip. Bana dokunan tek kişi Calanis, o da pelerinlerim için ölçülerimi alabilsin diye.

"Çok yumuşaksın," diyor kıkırdayarak. "Ve sıcak."

Candy yanağını kolumun tüylü kürküne sürüyor ve ben de pençelerimin sivri tarafının kazara ona batmamasına dikkat ediyorum.

"Kuyruğun bükülebilir mi?" diye soruyor.

Ona kuyruğumu baldırına dolayarak cevap veriyorum, bu da onu daha da güldürüyor.

Bu şekilde kahkaha atmak hiç deneyimlediğim bir şey değil; çoğunlukla çığlıklar ya da mutlak sessizlik.

"Benden asla saklanmak zorunda değilsin, Krampus. Bence her iki halinle de oldukça güzelsin," diyor.

Bu formda toplayabildiğim tüm şefkatle, pençelerime ekstra dikkat ederek onu kucağıma .

Boynuzlarımdan birini tutuyor ve çıplak avucunu yüzüme bastırabilmek için diğer eldivenini fırlatıyor.

"Çok güzelsin," diyor ve dudaklarını benimkilere yaklaştırarak karmaşık bir öpücük konduruyor.

K Krampus'u bu haliyle görmek zordur. Dişleri ve dili gibi ağzı da daha büyük. Ama bir şekilde beni pitoresk ormanın ortasında tutarken bunu başarıyoruz.

Biz öpüşürken gökyüzünden koca koca kar taneleri düşüyor.

Onun bu yönünden neden bu kadar nefret ettiğinden emin değilim, ama ona ne kadar mükemmel olduğunu düşündüğümü göstermek için çadırdayım.

Vites değiştirdiğinde sikini kaldırabileceğimden emin olmasam da denemek istiyorum. Ama şu anda bana istediği başka bir şeyi hatırlatıyor. Bu dahice. Onu huzura kavuşturmak için mükemmel bir yol ve belki de bir parçam onun tamamen Krampus olduğunda ne kadar yoğun olduğunu, ama yine de bana karşı nazik olmasını seviyor.

"Bir fikrim var," diyorum yumuşak saçlarını okşayarak. Saçları hâlâ uzun ve aynı kirli sarı tonunda. Kulakları daha uzun ve yüzü biraz farklı, ama o hala o ve her iki şekilde de güzel.

"Evet, sevgilim?" diye soruyor o kadar derin bir tınıyla ki, bacaklarım titriyor.

"Sana bir hediyem var. Kulübeye geri dönebilir miyiz?"

"Geri döneceğim," diyor. Bazı kelimelerinde hafif bir pelteklik var ve ben bunu değerli buluyorum.

"Bu şekilde kalmanı istiyorum."

Ağır kaşları çatılıyor, ama beni karda kolayca taşırken başını sallıyor, evine geri dönerken toynaklı ayakları derin izler bırakıyor.

Krampus kulübeye kolayca sığıyor ve şimdi buradaki her şeyin neden bu kadar büyük olduğu anlaşılıyor. Zamanının çoğunu yer değiştirerek geçiriyor ve

evinde.

Bu yönünü dünyanın geri kalanından saklaması gerektiğini düşünmesi beni suçlu hissettiriyor.

Krampus beni yere bırakıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Şöminesi hala yanıyor ve onu her zaman mükemmel tutan bir tür sihir olması gerektiğini anlıyorum, çünkü ben buraya geldiğimden beri onu ateşlemedi ya da başka bir kütük eklemedi.

Arkamı döndüğümde boynuzları neredeyse tavana değiyor, ama etrafından dolaşmak için yeterince yeri var.

Cesur olma sırası bende, ona var olduğumu kanıtlamak için. Şapkamı çıkarıp ceketimin fermuarını açarak başlıyorum. Ben kat kat giysilerimi çıkarırken Krampus şaşkınlıkla beni izliyor.

Tamamen çıplak kaldığımda, vücudumu ısıtmak için bir süre ateşin yanında duruyorum. Krampus vücudumun geri kalanıyla birlikte göğüslerime de aç gözlerle bakıyor.

"Sanırım buna kadar çalışmamız gerekecek," diyorum, devasa ereksiyonunu işaret .

Aleti o kadar büyük ki tam olarak kalkmıyor ama sertleştiği belli olmasına rağmen hâlâ aşağı bakıyor.

"Anlamıyorum. Beni böyle mi istiyorsun?" diye sorar.

"Tabii ki istiyorum. İsteddiğini bildiğim bir şeyle başlayabileceğimizi düşündüm," diyorum, dün gecedan kayganlaştırıcıyı alıp göğsüme fişkırtırken sırtıyorum, parlayana ve kayganlaşana kadar göğüslerime sürüyorum.

Krampus bana yaklaşırken çıkardığı ses içgüdüsel. Bu yükseklikte bunu gerçekten ayakta yapabileceğimiz aklıma geliyor. Ama Krampus'un başka planları var - beni özellikle ön kollarıyla kucaklıyor ve devasa yatağına götürüyor.

Beni sırtüstü yatırıp göğüslerimin hareketle birlikte zıplamasına neden olurken gülüyorum. Göğüslerimin her birinin dış tarafına bir elimi koyarak onları birbirine doğru itiyorum.

Krampus izlerken inliyor. Kendisine karşı nazik davranıyor, kocaman sikini tutmak ve yağlanmış göğüslerimin arasına sokmak için pençesini değil avuç içini kullandığından emin oluyor.

İnliyor ve bir elindeki pençeleri, sikini içeri ve dışarı kaydırırken başlığına saplanıyor, ucu her itişte çeneme çarpıyor. Kuyruğu da katılıyor ve daha fazla baskı için göğsümü birbirine bastırıyor.

Çenemi aşağı eğiyorum, dilimi dışarı çıkarıyorum, ucunu kabul ediyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor Krampus itmeye devam ederken. Memelerimi sikerken ve canavar büyüklüğündeki aletin ucunu yalamama izin verirken kalçalarının yumuşak tüyleri benimkilere sürtünüyor.

Başparmaklarımla meme uçlarımı ovuyorum ve kayganlaştırıcı ellerimi kayganlaştırsa da onları bir arada tutmak için elimden geleni yapıyorum.

Krampus'un bakışları, boyunun göğüslerimle yüzüm arasında olduğu yere, dilimin sızan başı yaladığı yere kayıyor.

"Güzel," diye gürlüyor ve itiş gücü arttıkça yatak başlığının çatırdadığını duyduğuma yemin edebilirim.

Erkeksi bir inilti ve döllerini ağzıma dolana kadar kalçaları sertçe şaklıyor.

Beklediğimden fazla ama kadarını yutuyorum. Geri kalanı dudaklarımdan kenarlarından yüzüme akıyor.

Krampus geri çekilerek salgısının geri kalanının göğüslerime dökülmesine izin veriyor. Pençesini yatak başlığından çıkarıp insana benzer formuna geri dönmekten önce ortalığa zevkle bakıyor.

Beni kucağına almadan önce yataktan kalktı. Banyosundaki büyük küvete su doldururken kayganlaştırıcıyı ya da tenimiz arasında emilen spermi umursamıyor. Küvet pembe köpükler ve rahatlatıcı ılık suyla dolana kadar beni yere bırakmıyor ya da tek kelime etmiyor.

Küvetin içine birlikte batarken vücudum onunkine karşı eriyor.

Sessizlik hissediliyor ama ona duygu ve düşüncelerini toparlaması için bir an vermek istiyorum. Onun yerine, dokunuşunun ve suyun sıcak okşayışının tadını çıkarıyorum.

"Hiç kimse bana senin hissettirdiğin gibi hissettirmede. Çok erken olabilir, çılgınca olabilir ve bunu geri söylemek zorunda değilsin ama ben sana aşığım Candy," diyor Krampus kulağımın kabuğuna doğru.

Gözyaşlarımı tutmak zorundayım. Birinin bana bu sözleri söylemesi tek istediğim şeydi ve kalbim sonsuz bir şekilde dolu hissediyor.

Kucağında dönüyorum, ıslak ellerim yüzünü kavırıyor. Bu haliyle hiç şüphesiz yakışıklı ama ben onu her iki haliyle de seviyorum.

"Ben de sizi seviyorum. ," diyorum ona.

Dudakları dudaklarıma çarpıyor ve birkaç dakika içinde sert boyu giriyor, hayal bile edemeyeceğim bir tutkuyla öpüşürken beni yavaşça beceriyor. Birlikte boşalıyoruz ve birbirimize sarılarak uzanırken su ılık kalıyor.

Bu mükemmel günde eksik olan tek şey Mortem'i görmektir.

Sanki düşünce onu ortaya çıkarmış gibi, Mortem önümüzde belirirken aniden bir tutam siyah duman çıkıyor.

Kendisine tam oturan mürekkep rengi siyah takım elbisesi içinde her zamanki gibi ık görünüyor.

Mortem makyaj masasına yaslanarak, "Grne göre günü epey kaırmıım," diyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve Krampus Mortem'i bir aşağı bir yukarı süzüyor. Aralarındaki dinamiğın tam olarak ne olacağından emin değılim. Geçen gece oynarken ikisi de heyecanlanmı görünüyordu ama bunun duygusal bir bağı dnp dnmeyeceğinden emin değılim.

Zamanla anlayacaklardır. Beni paylaştıkları için mutlu ve iyi oldukları sürece, en önemli şey budur.

"Kuzey Kutbu'nda güzel bir gün geçirdin mi prenses?" Mortem sorar.

". Burayı gerçekten çok seviyorum," diyorum, Krampus'a bakarak ve zamanımın çoğunu burada geçirmek istediğim konusunu nasıl aacağımı düşünerek.

"Ben de öyle dnmtm. Buraya gelmeden önce yetkili adamla konuştum. Artık  diyara da eriiminiz var, bu diyara, Cupi- dale'e ve benimkine."

"Noel Baba ile mi konutun?" Krampus diyor, sesi arkamda akınlıkla yankılanıyor.

"Evet, ben ondan daha büyüğüm. Grne göre sana karşı bir zaafi var, canavar," diyor Mortem Krampus'a.

Boğazımı temizliyorum, Krampus ve ben çıplakken ve Mortem tamamen giyinikken kendimi biraz utangaç ve açıkta hissediyorum. Bunun sürekli olması garip ama bir tür g hamlesi gibi geliyor.

"İinizle ilgili her şey çözüldü m?" Ben soruyorum ve Mortem baını sallıyor.

"Evet, ben de bana başka bir konuda yardımcı umuyordum."

Canlanıyorum. Başkalarına yardımcı olmak bana muazzam bir keyif veriyor. Ak elemeleri yaratma konusunda en iyisi olmasam da, Cupi ile olan pozisyonumda harikaydım. Ona yardım etmek beni ayakta tutan şeydi ve Mortem'e yardım edebilme fikri heyecan verici olurdu. Onun bana minnettar olması ve iyi bir şey yaptığımı söylemesi düşüncesi paha biçilemez.

Küvetin kenarındayım, o gülümserken budanmı parmaklarımla tutunuyorum.

"Arafta bir Yeni Yıl partisi düzenlemeye karar verdim. Asistanım Morticia hazırlıklar üzerinde çalışıyor, ancak yeni gelenler için nasıl harika bir etkinlik olacağı konusunda fikrinizi almak isterim."

enem düşüyor ve Krampus arkamdan gülüyor.

"Alemin varlıklarını... Arafta mı ağırlıyorsunuz?"

Ona dirsek ve Mortem'e dönüp baktığımda irkilmiyor bile. Genelde soğukkanlı olmak ve yüz hatlarını düzenlemek konusunda harikadır ama ona bakarken bunun büyük bir adım olduğunu fark ettim. Dün gece bana Arafı kurma şekliyle Orakçıları hayal kırıklığına uğratmış gibi hissettiğini ve tıpkı benim için olduğu gibi onun da değiştiğini söylemişti.

"Bence bu harika bir şey. geldiğinde yardım etmek isterim." Mortem'in omuzları gevşer ve derin bir nefes alır.

"Mükemmel. İkinizi de Araf'a geri götürmeyi ve size evimi göstermenin yanı sıra partiyi planlamasına yardımcı olmanız için sizi Morticia ile tanıştırmayı umuyordum."

Derin bir nefes alıyorum. Vay anasını. Milyon yıl geçse de bir partiden sorumlu olacağımı düşünmezdim. Bu Love gibi birinin uğraşması gereken bir şey. O anda gelmiş geçmiş en iyi partiyi düzenlemeye karar verdim. Sadece Mortem'i mutlu etmek ya da çocuklara bir ev temizleyicisinden fazlası olduğumu göstermek için değil. Kendime yetenekli olduğumu ve artık saklanmama gerek olmadığını kanıtlamak için.

"Mükemmel. Gidip giyineyim," diyorum heyecanla ve neredeyse küvetten düşüyordum. Neyse ki Krampus düşüşümü durduruyor ve Mortem de bana yardım etmek için elini uzatıyor.

Çıplak, sıırıslıkam bedenim şeker kamışı desenli banyo paspasının üzerinde durur durmaz Mortem etrafıma sıcacık, kocaman bir havlu sarıyor.

"Sana diyarımı göstereceğim için heyecanlıyım," diye mırıldanıyor neredeyse kulağıma, banyodan hep birlikte çıkmadan önce.

Havluyu göğsüme bastırarak şok içinde orada duruyorum. İradem dışında, eski korkulardan bazıları içeri sızıyor.

"Neden gerginsin?" Krampus küvetin kenarına eğilmiş, saçlarının uçları ıslak bir halde soruyor.

"Ya her şeyi edersen? Ya berbat bir parti olursa?"

"Bunu planladığın için heyecanlı mısın?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "O zaman mükemmel olacak. Mortem senin yetenekli olduğunu düşünmeseydi bu görevi yapmanı istemezdi. Sen çok zekisin Candy. Bunu herkesin görmesinin zamanı geldi."

Omurgamı çelikleştiriyorum. Zekice bir terim gibi görünüyor ama ben bunu yapabilecek kapasitedeyim. Bunu yapabilirim, kendim ve Mortem için.

"Haklısın, ben ."

"İşte benim kızım," diye övüyor ve tekrar sırt üstü yatmadan önce hemen giyinmem gerektiğini fark ediyorum.

I Morticia'nın masasından bana baktığı ofisime getirin.

"Morticia, bunlar Candy ve Krampus."

"Memnuniyetle, eminim," diyor, zarfın mührünü yalıyor ve davetiye hedeflenen alıcıya giderken tiksintiyle havaya fırlatıyor.

"Candy partide sana yardım etmek için burada."

Morticia biraz daha dik oturuyor ve projelerinin çoğunu Candy'ye rehin vermekten mutlu görünüyor. Bu arada Candy de parti planlamaktan son derece memnun görünüyor.

Morticia, "O zaman ondan şimdiden hoşlandım," diyor ve Candy'ye bir sandalye çekip oturtuyor.

"Eskiden bu işlerin bazılarında Baş Aşk Tanrısı'na yardım ederdim. Sakıncası yoksa, davetiyeleri daha çabuk halletmenin bir püf noktası var mı?" Candy, Morticia'dan siyah zarfları ve altın kaligrafi kalemını alarak şöyle diyor

"Herhangi bir şeye ihtiyacınız olursa Krampus ve ben hemen burada olacağız," diyorum.

Morticia Candy'nin omzuna yaslanıyor ve aşk tanrım kıkırdıyor. Gözlerimi Morticia'ya dikiyorum ama o bana donuk donuk bakıyor.

Krampus beni ofisime kadar takip ediyor, ben de kapıyı kapatıyorum.

"Yapacak işlerin varsa partide onlara yardım edebilirim," diyor Krampus ve ben onun yerine masamın karşısındaki sandalyeyi çekerek oturmasını işaret ediyorum.

"Sorun olmazsa konuşmak istiyorum."

"Tamam," diye kabul ediyor Krampus, oturuyor ve burnunu kıvrırarak ofisine bakıyor.

Elbette burası Candy ya da Krampus için sade bir yerdi, basit düz çizgiler ve etrafta duran minimal eşyalar. Candy'nin evi de sade ama yine de standart Cupid dekoruna sahip. Krampus'un evi ise sanki Noel yutulmuş ve içine sığılmış gibi görünüyor.

"İkimizin de uzun süredir yalnız olduğunu ve bunun bir alışma süreci olacağını biliyorum. Ben tamamen varım. Candy benim, onu paylaşıyoruz. Ama aramızda ilgisizliğin ötesinde bir şeylerin gelişip gelişemeyeceğini görmeyi umuyordum."

"İlgisizlik mi?" Krampus gülerek söylüyor. "Dün gece beni eğdiğinde apa-tik mi hissediyordun, Mortem?"

Çenem kasılıyor ve Krampus'un beni kıvrandırma fikrinden hoşlandığı açık ama ona bu zevki tattırmayacağım.

"Sanırım ilgisizlik, seni yüzüstü yere yatırdığımda, muhtaç deliğini açarken salyalarını yere akıtman için yanlış bir kelime. Sanırım bunun ne olduğuna dair bir tanım istiyorum. Candy yeniden öncelikli olacak. İkimizden de daha fazla şefkate ve yakınlığa ihtiyacı olduğuna inanıyorum, ama bunun cinsel bir ilişkiden daha fazlası olmasına açık olacağını umuyordum. Tek istediğin arkadaşlık ve ara sıra yardım eli uzatmaksa bunu da anlarım."

Konuşmamın ardından derin bir nefes aldım, kendimi aptal gibi hissediyordum. Her şeyin aynı kalmasına izin vermeli ve nasıl ilerlediklerini görmeliydim. Ama yapamadım. Bir şeye kendimi kaptırdığımda, her şeyi kaptırırım.

Krampus ayağa kalkıyor, masamın etrafında dolaşıyor ve dolgun poposunu kenara yaslıyor, bir bacağı neredeyse benimkinin arasında.

"Bu sadece Candy'nin hatırı için mi?" diye soruyor ve ben başımı hızla sallıyorum.

"Candy bu işin tutkalı. Bunu inkâr edemem. Yakışıklısın ve paylaştığımız bu benzer karanlığa rağmen ruhun benimkinden daha hafif görünüyor. Seni daha iyi anlamak istiyorum."

Bana bakarken başını eğiyor.

"Kabul ediyorum," diyor kolayca, eğilip dudaklarıma zarif bir öpücük konduruyor. "Bil diye söylüyorum, ben de seni ve ruhunu tanımak istiyorum. Sanırım ikimizin de kendimizi nasıl gördüğümüz konusunda üzerinde çalışmamız gereken çok şey var. Bence Candy ile birlikte öbür dünya biraz daha az karanlık olabilir."

Masamın üzerindeki kâğıt yığınınına bakmadan önce beni bir kez daha öpüyor.

"Biliyorsun, eğer yardıma ihtiyacın olursa ben emekliyim."

İlk içgüdüm ona hayır demek ve işime devam etmek. Ama sonra Candy'nin bu etkinlikte bana yardım etmek için ne kadar heyecanlı olduğunu düşünüyorum. Eğer durum tersine dönseydi ve Krampus'a yardım edebilseydim, bunu isterdim. Peki neden benden yardım istemek bu kadar zor?

"Ruh toplamaya gelmedikleri için haklarından gelinmesi gereken bazı orakçılar var," diyorum ona.

Yüzüne geniş bir sırıtış yayılıyor. "Biliyorsun birkaç yüzyıldır korku işindeyim. Kırılması biraz zor bir alışkanlık," diyor Krampus. "Bunu hak eden ölümsüz varlıkların ödünü koparma fikri kulağa oldukça çekici geliyor."

Üzerinde fazla düşünmeden, kalp şeklinde küçük bir kuvarsit taşı fırlatmadan önce ona üç dosyayı verdim.

"Eğer Cupidale'e gitmeniz gerekirse, bu sizi oraya götürecektir."

Krampus onu elinde tutuyor ve tekrar bana bakıyor. "Yani hepimizin üç diyara da erişimi var mı?"

"Bu adil görünüyor."

Krampus çenemi tutuyor ve çenemi hemen koparmadığım için kendimle gurur duyuyorum.

"Sonra görüşürüz, erkek arkadaşım," diyor ve dudaklarıma hızlı bir öpücük daha konduruyor.

Hızlı bir portal bekliyorum ama onun yerine tek duyduğum alkışlar ve sola doğru eğilip Krampus'un arkasından baktığımda Candy'nin ellerini kalbine götürdüğünü ve gözlerinin neredeyse yaşlarla dolduğunu görüyorum.

"Bak ne yaptın," diyorum Krampus'a, o da gülüyor.

"Üzgünüm Candy, sevgilim, cezalandırmam gereken orakçılar var," diyor ve Candy'nin başının üstünü öpmek için masamdan uzaklaşıyor.

"Bu düşündüğüm mü geliyor?" Candy soruyor.

"Partiye hep birlikte gideceğiz demek. Bu da demek oluyor ki bu işi ilerledikçe çözeceğiz," diye araya giriyorum.

"Bu aynı zamanda Mortem'in beni becermek istediği anlamına da geliyor," diyor Krampus göz kırparak, sonra da emirlerimi yerine getirmek için uzaklaşıyor.

"Geldiğinizi duymadım," diyorum boğazımı temizleyip evraklarımı düzelterek.

Candy masamın etrafında dönüyor ve bacaklarımın arasına girerek beni ona dikkat etmeye zorluyor.

"İstedğin bu, değil mi? Ben, Krampus, kulübe, bu parti?" diye soruyor.

Uyluklarının arkasını tutup yumuşak etini yoğuruyorum.

"Parti olmadan da yapabilirdim ama bence Purgatory'nin ihtiyacı olan değişim bu. Sen ve Krampus'a gelince, bence siz hem istediğim hem de ihtiyacım olan şeysiniz."

Kollarını boynuma doluyor ve bana hiç kimsenin sarılmadığı bir şekilde sarılıyor. Biriyle cinsel ilişkiye girmek her zaman yakınlık olarak gördüğüm şeydi, ama bu çok farklı. Hayal edebileceğimden çok daha fazlası. Candy beni sıkıca tutuyor, ben de onu. Fiziksel, güven verici bir dokunuş dışında bir niyetim yok.

Uzaklaştığında yüzümü avuçluyor. "Seni seviyorum, Mortem."

Gözlerimi kırıştırarak kelimelerin zihnimde süzülmesine izin veriyorum.

Bu tatlı, değerli aşk tanrısı beni seviyor, yolunu bulmaya çalışan sefil bir Azrail'i.

"Şu anda cevap vermek zorunda değilsin. Bu yüzden söylemedim. Sadece sevildiğini bilmeni istedim ve seni büyürken görüyorum, çabalarken görüyorum ve düşündüğünün aksine aslında sevilmesi oldukça kolay birisin. Morticia ve ben davetiyeleri çoktan hazırladık, beni alışverişe götürecek ve sonra nehir kenarında dekorasyon yapacağız. Etkinlik çadırlarının kurulmasını ayarladım bile çünkü Morticia burada çok yağmur yağdığını söyledi. Gitmeden önce ihtiyacın olan bir şey var mı?"

Ona öylece bakıyorum, bu kelimeleri ağzından kaçırıp şimdi de bir etkinlik planlamaktan bahsetmesi beni şaşkına çeviriyor. Bir aptal gibi başımı sallıyorum. Bana gülümsüyor, avucunu yanağıma bastırıp beni öpüyor ve arkasını dönüp herkesten nefret eden asistanımla takılmak üzere kapıdan çıkıyor.

Onu ya da Krampus'u hak etmemin imkânı yok ama hak eden bir adam olmak için elimden geleni yapacağım.

"Morticia, tüm bu elbiseler siyah."

"Kesinlikle. Kim neden başka bir renk giysin ki?" diyor siyah tırnaklarına bakarak. "Artı, sen de Büyük ihtimalle sadece siyahlı aşk tanrısı. Bir açıklama yapacaktır."

Uzun boylu bir Azrail ve tanıdığım bir aşk tanrısı içeri girerken zil çalıyor. "Candy, Arafta ne yapıyorsun?" Juliet soruyor.

"Mors," diye selamlıyor Morticia dişi Azrail'i tüm sıkıntısıyla.

Bu arada, Mors noktaları birleştiriyor olmalı. Mortem'in kişisel asistanının bir aşk tanrısının elbise bulmasına yardım etmesi için bir sebep yok.

"Morticia," diyor Mors soğuk bir sesle.

Morticia kuru bir sesle, "Umarım etkinlik için aşk tanrınıza bir elbise bulmaya gelmemişsinizdir," diyor ve tezgâhtan bir flüt alıp zarifçe yudumluyor. "Baş Azrail'in yeni aşk tanrısı sevgilisini gölgede bırakmak istemezsin."

Mors yutkunuyor. "Bebğim, belki de sana Cupidale'den bir şeyler almalıyız," diye öneriyor.

Juliet mutlu bir şekilde omuz silkiyor ve onlar arkalarını dönüp dükkândan çıkarken bana el sallıyor.

Morticia'ya şaşkın bir bakış fırlatıyorum ve o da iç geçiriyor. "Mortem için çalışmanın birkaç avantajından biri de onun adını etrafa yaymak. Gözlerinde korkuyla kaçışmaları hoşuma gidiyor."

"İnsanlar ondan gerçekten bu kadar korkuyor mu?"

Köpüklü şarabından ağır bir yudum alıyor ve dükkânın etrafına bakıyor.

"Yüzyıllardır Mortem için çalışıyorum. Buralarda kimse onun gerçekte kim olduğunu bilmez, sadece mirasını, gücünü bilir. Onu tanıdığınızda aslında çok tatlı biri olduğunu görürsünüz."

"Mortem'e aşık değilsin, değil mi?" Kalbim göğsüme batarak söylüyorum. Morticia ile nasıl rekabet edebilirdim ki?

Başını arkaya atıyor, koyu renk saçları arkasına düşüyor ve o kadar çok gülüyor ki gözleri yaşıyor.

"Senden hoşlandım aşk tanrısı.

Komiksin." "Neden komik olsun ki?"

"Bütün gün onun emirlerini yerine getirdikten, şikâyetleriyle uğraştıktan sonra fiziksel olarak ondan etkileneceğimi mi sanıyorsun? O benim tipim değil."

"Peki, senin tipin ne?"

"Çenesini kapatıp söyleneni yapan erkekleri severim. çok zor," diyor şifon bir elbise alırken. "Bunu bir dene. Göğüs dekolteni doğru miktarda gösterecektir."

Elbiseyi deniyorum ve göğüslerimin harika görüldüğünden eminim. Elbise kalçalarımda genişliyor, ama bir balo elbisesi gibi görünecek kadar değil, sadece doğru miktarda zarafet.

Dürüst olmak gerekirse, siyahın içinde kendimi harika hissediyorum. Pembe tenime karşı kontrastı parlak ve çok gurur verici.

"Gördün mü? Siyah zaten mükemmel bir renkten neden başka bir şey giyesin ki?"

"Misery, bunu Mortem'in hesabına yaz ve siyah fuck me pompalarıyla birlikte Mortem'in evine teslim et," diyor Morticia -ne teşekkür ediyor ne de başka bir şey- beni bileğimden tutup siyah bir um- brella açıyor ve başı dik bir şekilde Araf sokaklarında bizi yürütüyor.

Nehre ulaştığımızda, orakçılar gülünç miktarda yer kaplayan siyah çadırlar kuruyor.

Birkaç gün içinde burası perdenin varlıkları ile dolacak ve onlar da Mortem'e baktığımda benim gördüklerimin aynısını görecekler.

"Senden istemem gereken bir şey var," diyor Morticia, uzun gövdesi benimkinin üzerinde yükselirken.

"Elbette," diye yanıtlıyorum.

"Ona karşı sabırlı ol ve lütfen kalbini kırma." Sanki savunmasız olduğunun farkındaymış gibi boğazını temizliyor. "Çalışmak

Bu koşullar altında onun için tam bir kabus olurdu," diyor yüz hatlarını düzelterek.

"Öyle bir niyetim yok."

"Pekâlâ. Birkaç altın dokunuşla birlikte her şeyin siyah olduğunu düşünüyorum.

Sen ne düşünüyorsun?"

"Bence bu çok güzel olur."

"Biliyor musun? Bu parti planlama işi o kadar da kötü değil, özellikle de senin yardımınla" diyor ve beni devasa siyah bir binaya konuşmayı bitiriyor.

İçeri girdiğimizde pencereler ayna gibi görünüyor; asansöre doğru ilerlerken kapıcı Morticia'nın şemsiyesini alıyor.

"Nereye gidiyoruz?"

"Seni Mortem'e götürüyorum."

"Love bu binada mı yaşıyor?" Ben soruyorum ve Morticia homurdanıyor.

"Sinir bozucu geçici lideriniz diğer bezelye-karıncalarla birlikte yaşıyor maalesef. Eminim Cupidale'deki konaklama yerleri daha adil bir yaşam standardına sahiptir."

"Neden?"

"Çoğunlukla Mortem ve Ölüm anlaşılamadığı için. Daha düşük rütbeli arkadaşlarıyla yaşamayı seviyor. Eğer isteselerdi, bu binada rahatlıkla yaşayabilirlerdi."

"mi?" Yutkunuyorum, bunun Love'ın benimle hiçbir şey yapmak istemeyeceği anlamına gelip gelmediğini merak ediyorum.

Aşk tanrısı idolümün benden nefret etmesi fikri akıl almaz.

"Bence bazen insanlar birbirlerine çok benzediklerinde, çoğu zaman birbirlerine ters düşebiliyorlar. Ayrıca, Mortem yüzyıllar önce olduğu kişi değil."

Asansör açıldı ve çıkmamı işaret etti.

"Etkinlik için daha fazla yardıma ihtiyacım olursa sana haber veririm. Sanırım bunu bir ara tekrar yaparsak bundan nefret etmeyebilirim," diyor ben asansörden inerken ve kapılar kapanırken.

Güçlü kadın arkadaşlar konusunda kesinlikle piyango bana vurdu ve buna daha fazla minnettar olamazdım. Dönüp Mortem'in dairesine baktığımda, sade ve çoğunlukla siyah beyaz olduğunu görüyorum.

Mekândaki her şeyin bir amacı var. Yerinde olmayan ve ait olmadığı yerde olan hiçbir şey yok. Bunu söylemekten nefret ediyorum, ama kesinlikle nefret ediyorum, bunu Mortem'e itiraf edeceğimden değil.

Bu daireden ne kadar nefret ettiğime dair tüm düşüncelerim asansörün açılması ve Krampus ile Mortem'in gülmeye başlamasıyla yok oluyor. İkisi de

Başlarını geriye atmışlar, yüzlerinde kocaman bir gülümseme var. Hayatımda gördüğüm en güzel manzaralardan biri.

"Bu kadar komik olan ne?" Ben soruyorum.

Mortem kendini kontrol altına almak zorunda ve ne kadar mutlu görüldüğüne hayret ediyorum.

"Krampus bana geçen gece işe gelmeyen orakçılarla nasıl başa çıktığını anlatıyordu."

"Öyle mi?" Döngünün dışında olduğumu hissederek soruyorum.

Mortem, "Bana canavar formunu göstermen gerekecek, böylece onu gerçekten hayal edebilirim," diyor.

"Canavar formu çok güzel," diyorum ellerimi kalçalarımaya koyarak.

Mortem'in neşeli ifadesi yüzünü terk eder. "Ona gerçek formunu mu gösterdin?" diye soruyor Krampus.

"Oh, bana göstermekten fazlasını yaptı," diyorum ve belki de şakanın dışında bırakıldığım için sinirleniyorum ya da belki de Krampus'un formu hakkında bilinçli olmasını istemiyorum.

Kötü bir tepki bekliyorum, ama bunun yerine Mortem bana gözleri kapalı bir şekilde yaklaşıyor.

"Canavarları evcilleştirmeyi seviyorsun, değil mi prenses?"

Yutkunuyorum ve beni kurtarmaya gelmediği belli olan Krampus'a bakıyorum. Bu her neyse tamamen onun içinde.

"Söyle bana, onu becerdin mi? Bir Azrail'in altına işemesine neden olan canavarı becerdin mi?"

Boğazımı temizliyorum ve Krampus'a bakıyorum. "Hayır, ama istedim." "Seni buna alıştırmamız gerekecek. Bu geceden başlayarak."

Krampus Mortem'in yanında durup bir elini beline doluyor ve ben de bu hareketi takip ediyorum. Karnımdaki bir şey, bu küçük yakınlık işaretiyle karıncalanıyor. Çok istediğim şey buydu. Tam önümde duruyor ve tek yapmam gereken onu almak.

"Aklında ne vardı?"

"Onu gerçek haliyle içine sığdırmak istiyorsun. İkimizi de aynı anda içine alabilmelisin."

Dudaklarımı yalıyorum.

Bunu daha önce yaptığımı söyleyemem ve ikisinin de yanımda birbirine sürtünmesi fikri çok çekici bir görüntü. Neyse ki ben bir aşk tanrısıyım, vücudum bu tür şeyler için yaratılmış.

"Bu planı ikiniz birlikte eleva- tor'la yaptığınız yolculukta mı tasarladınız?" diye sordum.

"Olamaz prenses. Aylar önceki o geceden beri bunun hayalini kuruyorum. Onun aleti benimkine sürtünürken seninle sevişmek nasıl bir his olurdu? Bunu düşünürken yumruğumun üzerine boşaldım. Birçok kez."

"Bu imgelem için eşit derecede suçluyum. Ancak, en çılgın hayallerimde bile seni gerçek halimle sikmeyi hayal etmemiştim," diyor Krampus.

Mortem koridorun sonundaki bir odayı işaret ederken, "Giysilerini çıkar, bacaklarını aç, küçük aşk tanrısı," diyor. "Birazdan geliyoruz."

Mortem bir eli belinde olan Krampus'a fısıldarken, neden beni takip etmediklerini merak ederek kaşlarını çatıyorum. Krampus sırıtıyor, sonra birden ortaya çıkıyor.

"Krampus sadece birkaç şey getiriyor. Şimdi git ve sana söyleneni yap yoksa sana söz verdiğimiz şeyi vermeye karar verene kadar bütün gece seni kenara atarım."

Bir yanım şımarıklık edip bunu benim kadar çok istediğini söylemek istiyor. Ama içimdeki derin, sürtük çapkın yanım anında tatmin olmak istiyor. Bu yüzden ona zor anlar yaşatmak yerine, topuklarımın üzerinde dönüyorum.

Mortem kıcıma sert bir tokat atıyor ve ben onun yatak odasına doğru koşarken inliyorum.

Tıpkı dairesinin geri kalanı gibi, iki başucu lambasına kadar her şey siyah. Çabucak soyunup yatağın kenarına oturuyorum, farklı pozlar deniyorum ve kendimi aptal gibi hissediyorum.

Burada oturup nasıl bekleyeceğim? Daha fazla düşünmek yerine ellerimin üzerine oturup yumuşak, siyah çarşaflarının tadını çıkarıyorum.

Mortem ve Krampus yatak odasına girene kadar asırlardır bekliyor gibiyim. İkisi de tişörtlerini çıkarmış ve ciğerlerimden hava sökölmiş gibi hissediyorum.

İkisi de nasıl bu kadar seksi olabiliyor?

"İyi aşk tanrısı," diyor Mortem, Krampus'un omzunu onu dizlerinin üzerine iterek. "Şimdi iyi bir canavar ol ve en iyi yaptığın şeyi yap," diyor Krampus'a kemerini çözüp sikini serbest bırakırken.

Krampus sırıtıyor, tükürüğünü topluyor ve Mortem'i bütün olarak yutmadan önce sikine damlatıyor. O kadar sersemlemiştim ki vaat edilen şeyi tamamen unutmuştum.

Mortem bir eliyle Krampus'un saçlarıyla dolu bir yumruğu, diğer eliyle de bir boynuzu tutarken başını geriye atar ve başını yukarı kaldırıp

boyuna doğru.

Krampus güldürüyor ama bunun üstesinden geliyor.

Mortem, "Bana o tatlı dilini göster," diyerek Krampus'u inletir.

Çatallı dilinin ağzından çıkıp Mortem'in şaftının başını sarmasını ve zevkle tıslamasını hayretle izliyorum.

"Kendini dışlanmış mı hissediyorsun prenses?" Mortem alay ediyor ve ben yanlış cevap vermek istemediğim için dudaklarımı yalıyorum.

Mortem onun yerine Krampus'u sikinden çekip çıkarıyor, sikinin ucundan Krampus'un dudağına doğru bir tükürük dizisi uzanıyor. Vücudunu kaydırıp yüzünü amıma doğru iterken Krampus'un saçlarını acımasızca kavırıyor.

Kram- pus'un sıcak ağzını karşılamak için bacaklarımı açmaktan başka çarem yok. Mortem önümde eğilip ağzıma girerken o da beni işiymiş gibi yiyor.

Beni hiç çekinmeden öpüyor. Beni seviyor gibi öpüyor ve bunu nasıl söyleyeceğini henüz bilmiyor. Krampus aklındaki tek bir hedefle beni yerken, beni tamamen parçalara ayırırken ağzının içinde inliyorum.

Mortem alt dudağımı ısıırıyor, beni itiyor, sırtım şimdi onun lüks çarşaflarıyla aynı hizada.

Krampus'un beni yalayıp yutmasını izlemek için kalçamı tuttuğunu sanıyorum ama Mortem dizlerinin üzerine çöküp beni birlikte yutarken yüzü Krampus'un hemen yanına gelince şok oluyorum.

Krampus'un dilinin, Mortem'in parmaklarının ve kalçamı öpme şeklinin karışımı çok fazla.

Mortem'i saçlarından, Krampus'u da boynuzundan kavrarken bir çığlıkla boşalıyorum, sırtım yataktan kalkıyor. Kalçalarım titriyor ve her şey hafif ve hassas hissediyor. Yaylarımın üzerinde dinlenip bacaklarımın arasından onlara baktığımda, birbirlerini öpüyorlar ve kalbimin daha da genişlediğini hissediyorum.

Birlikte mükemmel görünüyorlar. Birlikte mükemmel görünüyoruz.

Her iki adam da öpüşmeyi kesiyor ve Mortem iki parmağını salıverilmemden geçirip parlayan ıslaklığı kendi üzerine sürüyor.

Pantolonunu tamamen çıkarıyor ve yatağa bir kral gibi uzanıyor.

"Candy, buraya gel," diyor.

Bacaklarım titreyerek yatağa tırmanıyorum ve kalçalarına sarılıyorum. İçimde derinlere kaymadan önce sikini ıslak merkezime sürüyorum. Yavaş davranarak beni şok ediyor, ensemden tutuyor ve vücudumu onunla aynı hizaya getiriyor. Ten tene temas yüce ve tamamen doğru hissettiriyor. Hareketleri durgun.

Krampus aniden arkamda, eli kıçımda, girişime başka bir şeyin bastırıldığını hissediyorum.

Krampus arkamıdan, "Bu küçük sevimli şeker kamışının ziyan olmasına izin veremezdim," diyor.

Yeterince adil, onun uzunluğundan çok daha küçük ve Mortem hareketsiz kalırken o yavaşça içimde kayıyor. Baskıyı memnuniyetle karşılıyorum ve Mortem kulağıma tatlı bir pislik fısıldıyor.

"Ne kadar mükemmel bir amcık. Sana verdiklerimizi almak için yaratılmışsın, değil mi prenses?"

Krampus oyuncağı yavaşça içime sokup çıkarırken, "Evet," diye mırıldanıyorum. Kayganlaştırıcının kalçalarımam damladığını hissedebiliyorum, bu da Mortem'e karşı hareket etmeyi kolaylaştırıyor.

Krampus oyuncağı çektiğinde kendimi boş hissediyorum ama içime girdiğinde bu his uzun sürmüyor.

Tepkimin neden Mortem'in omzunu ısırarak olduğundan emin değilim ama dişlerim etine batarken zevkle homurdanıyor. Krampus neredeyse içimde bile değil ve kayganlaştırıcının kapağını açtığını duyuyorum, böylece karışıma daha da fazla yapışkan madde ekleniyor.

Adam daha derine iterken iki adam da inliyor ve ben inliyorum.

"İşte bu, sevgilim. Siktir. İkimiz de içindeyken ne kadar güzel göründüğünü görmelisin," diye övüyor Krampus.

"Alabilirsin. Bizim için çok iyisin."

Başımı salladım. O haklı, ben iyiyim ve bunu kaldırabilirim.

Mortem hareketsiz kalırken Krampus yavaşça hareket ediyor. Baskı azalmaya başlayıp saf, katıksız zevkten başka bir şeye dönüşmezken vücudumda iki çift el dolaşıyor.

Mortem'in dudakları zevkle aralanıyor ve ben de o anı öne eğilip onu öpmek için kullanıyorum. Krampus beni arkamdan sikerken boynumu öpüyor, ikisi de içimde birbirine sürünüyor.

Klitorisim Mortem'in leğen kemiğine bastırılıyor ve Krampus'un her itişinde, sınıra daha da yaklaşıyorum.

"Siktir. Ben-" Krampus kekeleyerek ve sıcak dölünün içime dolduğunu hissediyorum. Çekiliyor ve bıraktığı ani boşlukla irkiliyorum-

arkada. Birden Mortem de içimden kayıyor ve kendimi umutsuz hissediyorum-

boş.

Krampus'un yanakları pembe, sanki bu kadar hızlı geldiği için utanmış gibi. "Üzülme, canavar. Seni daha kullanacağız," diyor Mortem ve

Krampus'un göz bebekleri büyür.

Mortem oyuncağı ona veriyor ve Krampus'un yüzünü tekrar amıma . İçimdeki şeker kamışı dildoyu kullanırken, dili ve dudakları işe koyulurken daha fazla yönlendirmeye ihtiyacı yok.

Beni asıl şaşırtan Mortem'in Kram- pus'un arkasında durması, içine girmeden önce çatlağından aşağı kayganlaştırıcı damlatması.

Krampus klitorisime karşı inliyor ve Mortem'in sert itişlerini alırken kalçalarımı kabaca kavıyor. Onları birlikte izlemek, Krampus'un üzerime inmesini izlemek ve gözlerimi kapatıp kendimi uçurumun kenarına bırakmak arasında kalıyorum.

Mortem, Krampus'un kıkına sertçe vurarak yüzünü ve oyuncağı içime daha da sokuyor. İkinci orgazmım bir sel gibi içimden geçerken beni tamamen kırıyor. Bir erteleme bekliyorum ama onun yerine Mortem elini Krampus'un kafasına bastırıyor ve onu çılgınca beceriyor.

Vücudum titriyor ve Krampus'un vermek zorunda olduğu şeyi almaya devam ederken içimden kopan yalvarışlar acınası.

Mortem sonunda başını arkaya atarken amıma doğru inliyor ve işini bitirip Kram- pus'un başını bırakırken derin derin nefes alıyor.

Her iki adam da yatağa çöküyor, hepimiz nefesimizi tutuyoruz. Tavana doğru gülümsüyorum.

Hayal ettiğin her şeye sahipsin Candy.

C Andy, Krampus ve ben sonraki birkaç günü evimden neredeyse hiç çıkmadan geçirdik. Hayatımda hiç bu kadar sevişebileceğimi ya da isteyebileceğimi düşünmemiştim. Ama bundan daha derin, benim istediğimden çok daha derin.

hayal edemezdin.

İşin içine duygular girdiğinde durum değişiyor ve tüm bunların ne kadar aşkın hissettireceğine özellikle hazırlıklı değildim.

Bu gece.

Bu gece ikisine de nasıl hissettiğimi söyleyeceğim. Tamamen siyah takım elbisemi . Krampus kıyafet bulmak için Kuzey Kutbu'na gitti ve elflerin ona kesinlikle korkunç bir şey giydirmemesi için dua ediyorum. Muhtemelen istediğim kadar dileyebilirim ama o elfler ona bayağı bir şey giydirecekler.

Candy'nin ise benim krallığımdan aldığı bir şeyin içinde çarpıcı görünmesini bekliyorum.

"İçeri gel," diyor usulca ve ben de kapıyı .

Elmacık kemiklerine parıltılı simler sürüyor ve büyüleyici görünüyor.

Candy ayağa kalkıyor, kalçalarının etrafında ve ışıpta parıldayan elbisesiyle hızlı bir dönüş yapıyor.

"Ne düşünüyorsun?" "Göz kamaştırıcı, gerçek bir prenses gibi."

Yanakları, takıntı haline getirdiğim pembenin koyu tonuna dönüştü.

"Gelin. Krampus'la orada buluşacağız. Eminim o küçük elf onu trajik bir altın canavarın içinde tutuyordur."

Gölüyor ve elini benimkine uzatıyor. Parmak eklemlerini öpüyorum ve bizi etkinlik alanına götürüyor.

Morticia ve Candy kendilerini aştılar. Siyah çadırlar nehrin kenarına yerleştirilmiş, yavaş yavaş yağın yağmur kenarlara sıçramaktadır. Siyah ve altın rengi balonlar alanı doldururken, altın rengi köpüklü flamalar tavana asılmıştır. Köpüklü şarap kuleleri ve devasa bir büfe ile dolu siyah yüksek tepeler var. Diğer tarafta ise bir dans pisti var.

Zevkli, eğer gördüysem gerçek bir Azrail etkinliği ve peçeden gelen farklı varlıklarla aydınlatılmış.

İçimi bir gurur duygusu kaplıyor.

"Harika bir iş çıkardın."

Candy utangaç bir tavırla, "Bu senin fikrindi," diyor.

"Öyleydi, her ne kadar piç parmağını bile kıpırdatmamış olsa da," diyor her yerde tanıyabileceğim bir ses, Morticia bize yaklaşıyor, elinde zaten bir içki var.

"Sıkı çalışman için teşekkürler, Morticia."

Asistanım, "Düşündüğüm kadar acı verici değildi," diyor. "Oh, şimdi bakma. Bu sinir bozucu küçük olan."

Birdenbire, geçici Baş Aşk Tanrısı Aşk ve en başarılı orakçılarımın biri olan Ölüm karşımıza çıktı.

Ölüm şu anda burada olmaksızın ölmeyi tercih eder gibi görünüyor ama saygıyla başını sallıyor.

"Oh, Mortem, bu parti harika. Bunu bilmiyordum."

". Hepsi Morticia ve Candy sayesinde."

Love ellerini birbirine çırpıyor. "Morticia olmasaydı bunların hiçbiri olmazdı," diyor Love kolayca. "Ya da o tatlı yaşlı Noel Baba."

Başımı eğiyorum ve Candy de en benim kadar şaşkın görünüyor.

"Ne?" Love, biz aptalmışız gibi davranıyor. "Gerçek bir aşk eşleşmesinin parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin veremezdim. Sen ve Krampus'un Cupidale'deki Noel partisine gelmenizin tesadüf olduğunu mu düşünüyorsun? Ya da Uğur Böceği'nin seni oraya gitmeye zorladığını? Aşk tanrısının işi asla bitmez," diyor ve Ölüm'ün elini tutup onu sürükleyerek uzaklaştırıyor.

Candy'nin kendini oyuna gelmiş gibi hissedeceğinden endişeleniyorum ama onun yerine gülümsüyor ve başını sallıyor.

"İşte bu yüzden o benim idolüm," diyor Candy hülyalı bir şekilde.
"Benimle dans eder misin?"

"Her zaman."

Onu dans pistine götürüyorum. Aylar önceki o geceyi anımsatıyor ama bu sefer o benim ve gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Elbisesi salınırken kollarımda küçük ve mükemmel duruyor ve bana sıkıca sarılıyor. Eğiliyorum, onu kendime yakın tutuyorum.

"Beni daha iyi bir insan yapıyorsun. Sensiz ve pembe ışıltılı parıltısız bir hayat düşünemiyorum. Sen başıma gelen en güzel şeysin. Buraya gelmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

"Ne kadar sürdüğü umurumda değil. Olmamız gereken yer burası."

Onu kendime yakın tutuyorum, kelimeler dilimin ucunda, ama daha büyük bir şeyi hak ettiğini biliyorum.

Bu parti yeni bir dönemin ve yeni başlangıçların sembolüdür ve Candy her şeyin merkezindedir.

Dans etmeye devam ederken parlayan bir şey beni neredeyse kör ediyor. Parlaklığın geldiği yöne bakarken kaşlarımı çatıyorum.

Candy kollarımda dönüp Krampus'umuzun altın bir disko topu gibi giyindiğini ve modası geçmekten başka bir şey yapmadığını görünce, "Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye yakınıyorum.

Krampus bize yaklaşırken Candy gülüyor.

"Ne düşünüyorsun?" diyor kaşlarını oynatarak ve takım elbisesini göstererek.

"Bence Calanis aslında sizden nefret ediyor ve bu bir tür uzun oyun."

"Harika görünüyorsun," diye parlıyor Candy ve Krampus çatallı dilini bana doğru uzatıyor.

"Calanis beni seviyor ve siyahtan başka bir şey giyemiyor olman benim suçum değil. Bu arada Candy, sevgilim, yemek için yeterince iyi görünüyorsun," diyor göz kırparak.

Yeni Yıl için geri sayıma sadece birkaç dakika kaldı ve ben derin bir nefes alıyorum.

"Bir konuşma yapmam gerekiyor" diyorum ve sahneye çıkıp bardağıma üç kez vururken ikisi de şaşkın ifadelerle bana bakıyor.

Seyircilerdeki herkes hemen duraksıyor ve bana bakıyor.

"Araf'a hoş geldiniz. Ben Baş Azrail Mortem ve sizi diyarımızda ağırlamaktan büyük heyecan duyuyoruz. Geleli uzun zaman oldu ve karanlıkta biraz ışığa ihtiyacınız olduğunu fark etmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Herkese burada olduğu için ve geçici Baş Eros olan Aşk'a da perdenin farklı varlıklarını bir araya getirdiği için teşekkür ederek başlamak istiyorum."

Boğazımı temizledim ve etrafa bakındım. Eroslar sevecen, ise çok şaşırılmış görünüyordu.

"Önümüzdeki aylarda Araf'ta çok daha fazla değişiklik bekliyorum. Bu diyarın, buraya ayak basan herkes için yeni başlangıçlar ve daha tatmin edici bir sonraki yaşam umudunu ifade etmesini istiyorum."

Etrafımda var ve bir yanımda homurdanıp onlara çenelerini kapamalarını söylemek istiyor ama daha iyi bir insan olmak için çalışıyorum.

"Bu değişim iki kişi sayesinde oldu. Ortaklarım Candy ve Krampus'a burada oldukları ve içinde bulunduğum kopuk duruma gözlerimi açtıkları için teşekkür etmek istiyorum. Yakın zamana kadar cupid'lerin işinin ne kadar önemli olduğunu fark etmemiştim ve özür dilerim. Son zamanlarda sevginin gücünün gerçekten ne kadar önemli olduğunu fark ettim. Candy, Krampus, sizi seviyorum. Bana karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim. Herkese mutlu bir yeni yıl dilerim."

Orakçılar gözlerini dikmiş bana bakarken, aşk tanrısı sevinçten havalara uçuyor. Podyumda yürüyorum ve daha alt basamağa varmadan Candy kendini bana doğru fırlatıyor.

Kolları omuzlarıma dolanırken onu göğsümde sıkıca tutuyorum. Burnunu çekiyor.

"Bu oldukça ciddi bir aşk ilanıydı," diye kulağıma fısıldıyor.

"Her kelimesinde ciddiydim."

"Benim gibi bir canavar için bile mi?" Krampus alaycı bir şekilde söyler.

"Senin için bile," diyorum, bir kolumu omzuna onu kucaklıyorum.

Geri sayım başlıyor ve saat sıfıra vurur vurmaz hepimiz uyumsuz bir üçlü öpücük için eğiliyoruz.

Candy'yi güldürüyor ve altın parıltılar tenine yansıyor.

Bir yılın daha geride hiç bu kadar mutlu olmamıştım, çünkü uzun zamandır ilk kez geleceğim her zamankinden daha parlak görünüyor.

Sonraki Noel

Candy daha fazla çelenk eklemek için tavana ulaşamıyor, bu yüzden kıyafetlerimi çıkarıyorum ve onu omzumda tutarak gerçek formuma geçiyorum. Dengesini sağlamak için boynuzlarımdan birini kullanıyor.

kulübeyi değerlendirir.

Zamanımızı çoğunlukla burada ve Arafta geçiriyoruz. Candy, Cupidale'den emeklilik damgası aldı ve iki diyar arasında çalışarak her ikimize de etkinlik planlamasında yardımcı oluyor.

Bu akşam hediye alışverişi yapmak için birkaç elf ağırlayacağız ve hepsi heyecan içinde.

Etkinlikler düzenlemek Candy'nin parladığı alan gibi görünüyor ve Purgato- ry ve Kuzey Kutbu onun hizmetlerine daha çok ihtiyaç duyulan yerler. Ayrıca, bencilce küçük aşk tanrıyla bol bol vakit geçiriyorum.

"Biraz sola," diyor ve ben de omzumda onunla birlikte hareket ediyorum.

Onunla birlikte bu formda olmak benim için ikinci doğa. En çok değer verdiğim insanların yanında kendim olabilmek çok güzel.

"Oh, bu mükemmel. Beni yere bırakabilirsin tatlım," diyor ve ben de bırakıyorum, onu formumdan aşağı kaydırıyorum.

"Biliyorsun, uzun zaman oldu," diyor elbisesinin kenarını çözüp vücudundan düşmesine izin vererek.

Noel ışıklarıyla kaplı en seksi iç çamaşırını giymiş.

"Oh?" Homurdanıyorum.

"Bence erken bir Noel hediyesini hak ediyorsun," diyerek şöminenin yanındaki büyük kanepeyi işaret ediyor.

Hemen kışımın üstüne oturuyorum ve kendimi okşamaya başlıyorum. Onunla gerçek halimle seks yapmamın tek yolu bu, aksi takdirde onu incitmekten endişe ederim. O üstteyken, hızı ve ne kadar alacağını kontrol edebiliyor.

Kucağıma tırmanıyor, göğsümü okşuyor ve yüzgeçlerini uzun saçlarımda gezdiriyor.

"Beni en mutlu aşk tanrısı yapıyorsun," diyor hüznle. "Tüm parti planlamalarıma karşı çok sabırlı davrandın. Ne kadar iyi bir çocuksun."

İki elini aletimin devasa uzunluğunun etrafına sararken ürperiyorum, parmak uçları sadece dokunuyor.

"Beni dolduracak mısın? Beni gerdiğini ve döllerinin hala içimde olduğunu bilerek partinin tadını çıkaracak mıyız?"

Sözleri beni çileden çıkarıyor ve kendime engel olamayarak onu kucağıma alıp hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kanepenin kenarına fırlatıyorum.

Kapı arkamızdan çarpıyor ve ben lanet ediyorum. Her kim buraya girip bu anı mahvedebileceğini düşündüyse ölmek üzere.

"Tsk. Biliyorsun, bütün o sikişmelerde hazır bulunmayı severim. Ayrıca, bence küçük prensesimizin ağzının dolu olmasına ihtiyacı var, eğer onu arkadan böyle alacaksan," diyor kaşlarını kaldırarak.

Bana bakarken diğer kısmı söylemeden bıraktı. Eğer onu farklı bir pozisyona sokacaksam, iyi olduğundan emin olmak için burada olmalı. Ne kadar iyi olmaya çalışsam da, bu formdayken kontrolümü kaybediyorum. Mortem ve gölgeleri bu konuda bana yardımcı olabilir.

Mortem bana kayganlaştırmayı fırlattı. Ben sikimi yağlarken pençelerimde acınacak kadar küçük görünüyor. Mortem kanepenin diğer ucunda durup sikini serbest bırakıyor ve Candy mırıldanıyor.

"Güvenli kelimeni hatırlıyor musun prenses?" diye soruyor ve Candy başını sallıyor. "Tinsel," diyor fısıltıyla.

"Aferin kızıma. Çok fazla gelirse bize haber verir misin?" "Olmayacak," diye söz veriyor.

Pençemi kullanarak onun küçük sevimli külotunu çıkarırken hiç sabrım yok. Ona daha fazla almam gerekecek.

Koca sikimi tutuyorum ve başını girişine doğru bastırıyorum. Sıkıcı bir iş ama Mortem ağzını doldururken şikâyet ediyor görünmüyor.

"Ne kadar aç bir küçük aşk tanrısı. Seni doyurmak için yeterli olmamız bir mucize prenses."

Ben daha derine iterken onun uzunluğunun etrafında mırıldanıyor.

Ben daha da derine iterken Candy Mortem'in etrafında kıpırdanıyor ve sızlanıyor, onu etrafımda nasıl gerdiğimi izliyor. Bu çok güzel.

İlerlemeden önce yarısına kadar girdim, onu arkadan beceriyordum, kıcının zıplamasını ve benim için açılmış görüntüsünü seviyordum.

Mortem'in gölgeleri göğsüme bastırıyor, pozisyonu çok sert ya da çok derin almadığımdan emin oluyor ve bunun için minnettarım.

Candy inliyor ve iyi bir kız gibi beni içine alırken kalçaları titriyor. Şaftımı boğarken amının kasılmasını izleyebiliyorum ve uzun süre dayanamayacağımı biliyorum. Genelde bu şekilde yapmam. Beni bu şekilde almaya istekli ve hevesli olduğunda ne kadar ateşli olduğunu düşününce değil.

Mortem kızın başının arkasını tutuyor ve burnu karnına çarpacak kadar bastırıyor.

"Tam orada, prenses. Siktir."

İnliyor ve kalçalarım hızlanıyor, Mortem'in gölgeleri ben ona girip çıkarken beni kontrol altında tutuyor. Parmakları kanepeye gömülüyor, ayakları hafifçe arkasına doğru tekmeliyor ve amcığı beni bir mengene gibi kavıyor.

Bu bir domino etkisidir, çünkü Mortem ağzından çekilir, yüzüne ve göğsüne döl püskürtür.

Zirveye ulaştığımda kalçalarım kekeliyor ve Candy'yi yükümle dolduruyorum. Boşalmamın ipleri onu ağzına kadar doldururken inliyor ve sızlanıyor. Mortem saçlarını okşuyor, ama yanıma geliyor ve ikimiz de ben çekilirken ve gülünç miktarda döl ondan dökülürken izliyoruz.

"Hiç eskimiyor," diyor Mortem, Candy'nin kık yanağını yoğururken.

Kanepenin her tarafına dökülüyor, ama ben bir beyaz ket alıp Candy'nin üzerine attıktan sonra onu kucağıma aldığım için önemli değil. Mortem yanıma oturuyor, benim daha büyük olan yanıma yaslanıyor ve Candy'nin sırtını okşuyor.

Belki bunu bir partiden birkaç saat önce yapmak en iyi hareket değildi, ama mükemmel bir şekilde doğru hissettirdiğini inkar edemem.

"Tamam mı?" Homurdanıyorum.

"İyiden de öte. Sanırım gezegendeki en neşeli aşk tanrısı ben olabilirim," diye şaka yapıyor.

Göğsüme yaslanıyor ve rahat bir sessizlik içinde oturuyoruz, sadece önümüzde yanan ateş var.

Başının üstünü öpüyorum ve sonra Mortem'i öpmek için eğiliyorum, her yönümü seven iki insan bulduğum için ne kadar şanslı olduğumun tadını çıkarmak için kendimi alçaltıyorum.

Belki de Noel mucizeleri gerçekten vardır.

ALSO BY SARAH BLUE

Sarah Blue tarafından yazılan
diğer eserler

Paranormal Romantik

Göksel Cadılar

[Evlilik Büyüsü](#)

[The Fang Arrangement - yakında](#) Büyüleyici

Seri

[Babanızı Büyüleyin](#)

[Şeytanı Büyülemek Cehennem](#)

[Gibi Büyülemek](#)

Peçedeki Aşk

[Küçük Tanrısı](#)

Aşk [Şanslı](#) Aşk

[Tanrısı Tanrısı](#)

[J olly](#)

[TanrısıBaba](#)

Aşk Aşk

Omegaverse Romantizm

Dead Palms MC [Nobody's](#)

[Darlin'](#)

High Roller Omegas

[Kupa Kızı](#)

Pucked Up Omegaverse [Bir](#)

[Pucked Paketi](#) Up [Kalbimle](#)

[Puck Yapma Puck Around](#)

[& Find Out](#)

Heat Haven Omegaverse

[Heat Haven](#)

[Omega'nın Saplantısı](#)

[Koruyucunun Sözü](#)

[Çok Cazip](#)

[Heat Haven Tatilleri](#)

Lavanta Ayı [Lavanta](#)

[Ayı](#)

[Lavender Moon Las Vegas'ta Buluşuyor](#)

Carlson Kardeşler - Çağdaş Romantik [Gururunu Yut](#)

[Ahlaki Değerlerinizi Unutun](#)

ACKNOWLEDGMENTS

Sevgili okuyucu, bu küçük aptal seriyi sevdiğin için teşekkür ederim. Bu yıl yazarken biraz gevšememe çok yardımcı oldu.

Umarım siz de bu dünyadan benim kadar keyif almışsınızdır. Bu serinin tamamlandığını kesin olarak söyleyemem, ancak şimdilik benim için tamamlanmış hissediyor. Bu yüzden devam ettiğiniz için teşekkür ederim.

Çarpıcı kapaklar için Sandra'ya ve serinin editörlüğünü yapan Jennifer'a teşekkür ederim.

Alfa/Beta takımım. Jade, Marielli, Jess. Çılgınlığımla başa çıkabildiğiniz ve ben yazarken okuyabildiğiniz için teşekkür ederim.

Stephanie, Kassie ve Cecelia, ben bunu ether'e koymadan önce son dakikada göz attığınız için teşekkür ederim.

Kocama pek seslenmem ama Dan, bu senden de bahsedeceğim. Son teslim tarihleri için kaleyi koruduğun ve kriz yaşadığım zamanlarda bile bu çabamda beni her zaman desteklediğin için teşekkür ederim.

ABOUT THE AUTHOR

Sarah Blue, çağdaş tatlı omegaverse, erotik, neden romantizm seçtiğini yazıyor. Neredeyse her türde romantizmi seviyor. Yazmadığı zamanlarda onu bir kitaba gömülmüş ya da kindle'ını yakarken bulabilirsiniz. Romantizmin daha tatlı tarafını ve macera ve baharat eklerken ilginç karakterler yaratmayı seviyor. Güçlü kadın karakterler ve zayıflıklarını göstermeye istekli erkek karakterler yazmak onu içten içe heyecanlandıran bir şey.

Sarah kocası, iki oğlu ve iki sinir bozucu kedisiyle birlikte Maryland'de yaşıyor. Eğer okumuyor ya da yazmıyorsa muhtemelen bir el işi projesi üzerinde çalışıyor ya da Tik Tok'ta geziniyordur.

www.authorsarahblue.com Instagram'da
@sarahblueauthor ve Facebook'ta TikTok
Sarah Blue'nun Okuyucu Grubu

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.